

RADOSNA
VIJEST
Evangelje
GOSPODINA
ISUSA KRISTA

Riječ Života
KRŠĆANSKI CENTAR

Naslov: Evangelje - Radosna vijest
                                  Gospodina Isusa Krista
Urednik: Damir Šičko Alić
Prijevod i prilagodba: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
Copyright ©:   Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
Korektura: Kristina Vitković
Naslovnica: Željka Strejček
Grafička obrada: Željka Strejček
Izdaje: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
ISBN: 978-953-6632-63-3
Tisak: Dizajn studio "RINGEIS", Zagreb
Kontakt adrese: Kršćanski centar "Riječ Života"
                                  P.P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava
                                  zagreb@rijeczivota.hr
                                  http://www.rijeczivota.hr/

Sva prava pridržana. Zabranjen pretisak ove knjige u cijelosti ili djelomično bez pismenog dopuštenja izdavača. Svi biblijski citati korišteni u tekstovima uzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 1987. ili iz Novog zavjeta u prijevodu Bonaventure Dude i Jerka Fučaka u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 1990.

I izdanje
siječanj, 2008.

D.

ŠIĆKO ALIĆ

Uvod 5

N.

NOVI ZAVJET

Evandjelje koje je napisao Ivan 7

Pavlovo pismo Rimljanima 63

Pavlovo pismo Galaćanima 101

T.

TAMARA VRANIĆ

Krvni savez 115

D.

D. ŠIĆKO ALIĆ

Božja Riječ – vrhovna istina 123

Božji način spasenja 129

Crkva 135

Evandjelje Božje pravednosti 139

Z.

ŽELJKA RUPČIĆ

Duh, duša i tijelo 147

Umjesto zaključka 161

Uvod

Dragi prijatelji,

u svom smo se dosadašnjem radu često susretali s problemom pružanja kvalitetne pomoći osobama koje su tek primile Krista (ili pokazale početnu zainteresiranost).

Kakvu bismo knjigu trebali dati takvoj osobi? Što bi joj moglo pomoći u razumijevanju Isusove poruke? Obično smo savjetovali ljudima da čitaju Bibliju ili Novi zavjet, ali su se pri tome ponekad pojavljivali problemi. Ljudi bi počeli čitati prva poglavlja i – odustali. Neki nisu shvaćali ono što su čitali, a drugi, nenavikli na čitanje, zaključili su kako je to za njih previše teksta.

Zbog toga smo im odlučili ponuditi “skraćenu verziju Biblije”. U ovim se trima biblijskim knjigama nalazi temeljna poruka Biblije. Čitajući ove retke, čitatelj će shvatiti u čemu se biblijska poruka razlikuje od religioznih poruka.

U želji da pridonesemo što boljem razumijevanju poruke Svetoga Pisma, odabrali smo prijevod koji je blizak današnjoj generaciji. Taj je prijevod vjerodostojan u pre-

nošenju poruke Riječi Božje i razumljiv svima koji ga žele razumjeti.

Uvjereni kako će Vam ovo izdanje pomoći u Vašem duhovnom napretku, želimo Vam Božji blagoslov!

P. S. Svatko tko želi odgovorno stati pred Boga pročitat će ovu knjižicu poniznog i iskrenog srca te dobro razmisliti o onome što je u njoj napisano. Ona će umiriti njegovu savjest.

Stoga Vas u ime Gospodina Isusa Krista molimo: “Pročitajte cijelu knjigu!”

Damir Šičko Alić

Evandjelje

koje je napisao

Ivan

Proslov

I Prvo bijaše Riječ, Riječ prisutna s Bogom i Riječ bijaše Bog. ²Ona u početku bijaše kod Boga. ³Po njoj je sve stvoreno što postoji – bez nje ništa nije stvoreno. ⁴U njoj je bio život, a taj život svijetli cijelom čovječanstvu. ⁵Svjetlo je svjetlilo u tami i tama ga ne obuze.

⁶Tada se pojavi čovjek poslan od Boga kojemu bijaše ime Ivan. ⁷On dođe kao svjedok kako bi uputio sve na put života i svjetla. On dođe kako bi potakao sve da vjeruju. ⁸Sam Ivan nije bio Svjetlo; on je bio tek svjedok koji je trebao prepoznati Svjetlo. ⁹Kasnije je

stigao na svijet onaj, koji je istinsko Svjetlo, da prosvijetli svakog čovjeka.

¹⁰No premda je stvorio svijet, kad je došao, svijet ga nije prepoznao. ¹¹Nisu ga prihvatili ni u vlastitoj zemlji ni među svojim narodom, Židovima. Prihvatila ga je tek nekolicina. ¹²**A onima koji su ga prihvatili, dao je pravo da postanu Božja djeca: jer su se pouzdali u njegovo ime da ih spasi.** ¹³Svi koji povjeruju u njega, ponovo se rađaju, ali ne tjelesnim rođenjem, koje dolazi od ljudske strasti ili čovjekove volje, nego od Boga.

¹⁴I Krist je preuzeo na sebe našu ljudsku narav, živio

je među nama ovdje na zemlji, bio je pun milostivog praštanja i istine. A mi neki, promatrali smo njegovu slavu, slavu koju ima kao jedinorođeni Sin nebeskog Oca.

¹⁵Ivan ga je pokazao narodu govoreći: “To je onaj za kojeg sam vam govorio: ‘Dolazi za mnom netko daleko veći od mene, jer je postojao davno prije mene.’”

¹⁶Svi smo se okoristili izobilnim blagoslovima koje nam je iskazao, pružio nam je milost na milost. ¹⁷Mojsije nam je, uistinu, dao Zakon s krutim odredbama i pravdom bez milosti, dok je po Kristu došla Istina i Milost.

¹⁸Boga, zapravo, nikad nitko nije vidio; jedino njegov jedinorođeni Sin – Bog – jer je on uz Oca i rekao nam je sve o njemu.

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja

¹⁹Ovo je Ivanovo svjedočanstvo. Židovski su vođe poslali svećenike i njihove pomoćnike iz Jeruzalema da upitaju Ivana tko je on. ²⁰On

je otvoreno izjavio: “Ja nisam Krist,” ²¹“A tko si onda?” – pitali su ga. “Jesi li Ilija?”

“Nisam”, odgovorio je. “Jesi li Prorok?” “Nisam”, odgovorio je.

²²“Pa tko si onda? Reci nam da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što imaš reći o sebi?”

²³Odgovorio im je: “Ja sam glas koji više iz gole pustine: ‘Pripravite se za dolazak Gospodinov!’ – kako je prorokovao Izaija.”

²⁴Tada su ga neki izaslanici, farizeji, zapitali: ²⁵“Ako nisi Krist, ni Ilija ni Prorok, odakle ti pravo da krstiš?”

²⁶“Ja samo krstim vodom”, rekao im je Ivan, “ali ovdje među vama nalazi se netko koga još niste upoznali, ²⁷on će uskoro započeti svoju službu među vama, a ja mu nisam dostojan ni sluga biti.”

²⁸Ovo se dogodilo u Betaniji, s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio narod.

²⁹Sutradan je Ivan ugledao Isusa gdje ide k njemu pa reče: “Pogledajte! Evo Jaganj-

ca Božjega koji uzima na se grijeh svijeta! ³⁰Ovo je onaj za kojeg sam rekao: ‘Uskoro dolazi čovjek, daleko veći od mene, koji je postojao i prije mene.’ ³¹Nisam ga ranije poznao, no zato sam ovdje i krštavam vodom kako bih ga objavio izrael-skom narodu.”

³²Zatim je Ivan posvjedočio kako je vidio Svetog Duha gdje silazi u obliku goluba i ostaje na njemu. ³³“Nisam ga poznao”, ponovio je Ivan, “ali kad me je Bog poslao da krstim, rekao mi je: ‘Na koga vidiš da silazi Sveti Duh i ostaje na njemu – to je onaj kojega tražiš. To je onaj koji krsti Svetim Duhom.’ ³⁴Vidio sam da se to dogodilo ovom čovjeku, i zato svjedočim da je on Božji Sin.”

Svjedočanstvo prvih učenika

³⁵Sutradan je Ivan stajao s dvojicom svojih učenika, a Isus je onuda prolazio. ³⁶Ivan ga je ugledao i izjavio: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjeg!”

³⁷Čula su to njegova dva učenika i tada su se okrenula i pošla za Isusom. ³⁸Isus se okrenuo i opazio ih kako ga slijede. “Što hoćete?” – upitao ih je. “Učitelju, gdje stanuješ?” – odgovorili su pitanjem.

³⁹“Dodite i vidjet ćete”, reče im. I tako su pošli s njim do mjesta gdje je stanovao i ostali su ondje od četiri sata poslije podne do večeri. ⁴⁰Jedan od one dvojice, koji su čuli što je Ivan rekao i pošli za Isusom, bio je Andrija, brat Šimuna Petra.

⁴¹Andrija je najprije otišao potražiti svog brata i rekao mu: “Našli smo Mesiju – Krista, Pomazanika!” ⁴²I doveo je Petra da upozna Isusa. Isus ga je pomno odmjerio i rekao mu: “Ti si Šimun, Ivanov sin – no zvat ćeš se Petar, što znači stijena!”

⁴³Sutradan je Isus odlučio poći u Galileju. Susreo je Filipa i rekao mu: “Podi za mnom!” ⁴⁴Filip je bio iz Betsaide, iz Petrova i Andrijina rodnoga grada.

⁴⁵Filip je pak potražio Natanaela i rekao mu: našli smo Mesiju – onoga o kojem su pisali Mojsije i Proroci. To je Isus, Josipov sin iz Nazareta.”

⁴⁶“Iz Nazareta!” – povikao je Natanael. “Može li što dobro doći odanle?”

“Samo dodi i uvjeri se”, reče mu Filip.

⁴⁷“Dok su se približavali, Isus ga je ugledao i rekao: “Evo stiže pošten čovjek, pravi sin Izraela.” ⁴⁸“Kako znaš kakav sam?” – upitao je Natanael. A Isus mu odgovori: “Vidio sam te pod smokvom prije nego te je Filip našao.” ⁴⁹Nato mu Natanael odgovori: “Učitelju, ti si Božji Sin! Ti si kralj Izraela!”

⁵⁰“Zar vjeruješ u to samo zato što sam ti rekao da sam te vidio pod smokvom?” – zapitao je Isus. “Vidjet ćeš i više od toga. Gledat ćete, uistinu vam kažem, kako se otvara nebo i kako anđeli Božji uzlaze i silaze nad Sinom čovječjim.”

Svadba u Kani Galilejskoj

2Dva dana kasnije bila je svadba u Kani Galilejskoj, gdje je Isusova majka bila gošća, ²a pozvani su bili Isus i njegovi učenici. ³Za vrijeme slavlja potrošila se sva zaliha vina, pa je Isusu rekla njegova majka: “Nemaju vina.”

⁴“Ženo, što ja imam s tobom?” – odgovorio je Isus. “Moje vrijeme još nije došlo.”

⁵Ipak je njegova majka rekla slugama: **“Učinite sve što vam kaže.”**

⁶Bilo je ondje šest kamenih posuda. Njih su Židovi upotrebljavali za svoje obredno pranje, a svaki je bio od po devedeset do sto litara.

⁷Isus je rekao slugama da posude napune vodom do vrha. Oni to i učiniše: ⁸“Zagrabite sada pa odnesite ravnatelju svadbe.” I oni su odnijeli vino.

⁹Kad je ravnatelj svadbe okusio vodu koja je sada bila vino, a nije znao odakle je

vino, no znale su sluge, zovnuo je mladoženju.

¹⁰“Vino je izvrsno”, rekao je. “Ti nisi kao drugi. Domaćin obično u početku daje najbolje vino, a poslije, kad se svi ponapiju i više ne paze, daje im slabije vino. Ali ti si čuvao najbolje vino za kraj.”

¹¹To čudo u Kani Galilejskoj bio je prvi javni prikaz Isusove slave i božanske sile. I njegovi učenici povjerovali su da je on doista Mesija. ¹²Poslije svadbe, otišao je u Kafarnaum na nekoliko dana, zajedno sa svojom majkom, s braćom i svojim učenicima.

Izgon trgovaca iz Hrama

¹³Zatim se približila godišnja svetkovina, židovska Pasha pa je Isus otišao u Jeruzalem.

¹⁴U dvorištu Hrama našao je trgovce gdje prodaju volove, ovce i golubove za žrtvovanje, kao i mjenjače novca, koji su sjedili za svojim stolovima. ¹⁵Isus je načinio bič od užeta, te ih sve istjerao iz

Hrama, izveo ovce i volove, prosuo mjenjačima sav novac po podu, a stolove im prevrnuo. ¹⁶Onda, zaputivši se prema onima koji su prodavali golubove, reče; “Nosite to odavde! Ne pretvarajte kuću mog Oca u sajamšte!”

¹⁷Njegovi su se učenici tada prisjetili ovog proročanstva iz Svetog pisma: “Revnost za Božju kuću izjeda me!”

¹⁸“Kakvo pravo imaš tjerati nas van?” – htjeli su znati židovski vođe. “Ako imaš ovlaštenje za to, pokaži nam neko čudo kao dokaz.”

¹⁹“U redu”, odgovori im Isus. “Evo čuda koje ću vam učiniti kao dokaz.”

Srušite ovaj Hram, a ja ću ga za tri dana podići.”

²⁰“Što?!” – povikali su. “Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti ćeš ga podići u tri dana?”

²¹No Isus je pod izrazom ‘ovaj Hram’ mislio na svoje tijelo.

²²Kad je uskrsnuo, njegovi su se učenici sjetili da je to htio reći, pa su shvatili da se

ono što je naveo iz Svetog pisma, stvarno odnosilo na njega i da se sve obistinilo.

²³Mnogi su povjerovali da je on doista Mesija, jer su vidjeli čuda koja je učinio u Jeruzalemu u vrijeme blagdana Pashe.

²⁴Ali sam se Isus njima nije povjeravao, jer ih je dobro poznavao. ²⁵Nitko mu nije trebao govoriti kakav je čovjek, kako je promjenljiva ljudska narav. Sam ju je odlično poznavao.

Razgovor s Nikodemom

3Jedne je noći neki ugledni židovski vjerski vođa po imenu Nikodem, član farizejske sljedbe, došao da porazgovara s Isusom.

²“Učitelju”, rekao je, “svi znamo da te je Bog poslao da nas učiš. Tvoja su čuda dovoljan dokaz za to, jer nitko ne može činiti takva djela ako Bog nije s njim.”

³Isus mu odgovori: **“Ovo ti najozbiljnije kažem – tko se ne rodi odozgor, nikad**

neće vidjeti Božje kraljevstvo.”

⁴“Kako se tko može ponovno roditi kad je star?” – uzviknuo je Nikodem. “Kako to misliš? Može li se odrastao čovjek vratiti u majčinu utrobu i ponovno se roditi?”

⁵Isus mu odgovori: “Ovo ti najozbiljnije kažem: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo. ⁶Ljudi mogu davati samo ljudski život, ali Sveti Duh rađa novi život s neba; ⁷nemoj se zato čuditi što ti kažem da se moraš ponovno roditi odozgor. ⁸Kao što čuješ vjetar a ne znaš odakle dolazi i kuda ide, tako je sa svakim koji je rođen od Duha.”

⁹“Kako se to može dogoditi?” – zapitao ga je Nikodem. ¹⁰Isus mu odgovori: “Pa ti si uvaženi židovski učitelj i teolog, a to ne razumiješ? ¹¹Ozbiljno ti kažem: govorim što znam i što sam vidio a ipak mi vi nećete vjerovati. ¹²Ako mi ne vjerujete

kad vam govorim o onome što se događa ovdje na zemlji, kako ćete mi vjerovati ako vam budem govorio što se zbiva na nebu. ¹³Jer jedino je Sin čovječji sišao s neba i ponovno će se onamo vratiti.”

¹⁴“I kao što je Mojsije u pustinji podigao mjedeni lik zmije na stup, upravo će tako i Sina čovječjeg podići ¹⁵da svaki koji povjeruje, kroz njega ima vječni život. ¹⁶**Jer je Bog toliko ljubio svijet, da je dao svog jedinorođenog Sina, da ni jedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima vječni život. ¹⁷Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da osudi svijet, nego da se svijet ponjemu spasi.”**

¹⁸“Oni koji se uzdaju u njega da ih spasi, neće vječno propasti. No koji se u njega ne pouzdaju, već su optuženi i osuđeni, zato što ne vjeruju u ime jedinorođenog Božjeg Sina. ¹⁹Njihova se osuda temelji na činjenici da je svjetlost došla s neba na svijet, ali su ljudi više voljeli tamu nego svjetlost, jer su im

djela bila zla. ²⁰Svatko tko čini ono što je zlo u Božjim očima ne priznaje ono što razotkriva te ne dolazi k tomu da se ne bi razotkrila narav njegovih djela. ²¹No, oni koji žive na Bogu ugodan način, rado dolaze k svjetlosti, kako bi se vidjelo da čine ono što Bog od njih traži.”

Ivan Krstitelj o Isusu

²²Poslije toga otišao je Isus sa svojim učenicima u pokrajinu Judeju. Tu se s njima zadržao neko vrijeme i krštavao.

²³Ivan Krstitelj bijaše u Eononu blizu Salima gdje bijaše mnogo vode te je tu krštavao ljude. ²⁴U to vrijeme Ivan još nije bio bačen u tamnicu. ²⁵Jednoga se dana neki Židov počeo prepirati s Ivanovim učenicima o krštenju. ²⁶Oni su zato došli Ivanu pa mu rekli: “Učitelju, eno onaj kojeg si sreo na drugoj strani Jordana – onaj za kojeg si rekao da je Krist – i on krštava, pa svi odlaze onamo umjesto k nama.”

²⁷A Ivan odgovori: “Bog u nebu određuje svakom čo-

vjeku njegov posao. ²⁸Moj posao je da pripravim put onom čovjeku, tako da svi idu k njemu. I sami znate da sam vam otvoreno rekao da ja nisam Krist, već sam tu da mu pripravim put. ²⁹Mnoštvo ide za onim što ga najviše privlači – mladenka će onamo gdje joj je mladoženja. Njegovi prijatelji, koji su uz njega s njime se veše i klikću od radosti. Ja sam mladoženjin prijatelj i moja se radost upravo ispunila. ³⁰On treba rasti sve veći i veći, a ja sve manji i manji. ³¹On je došao s neba i veći je od bilo koga. Ja sam sa zemlje, pa je moje shvaćanje ograničeno na zemaljske stvari. Jer tko dolazi s neba, on je iznad sviju! ³²On svjedoči o onom što je vidio i čuo, a malo ih je koji vjeruju što im govori. ³³Oni pak koji mu vjeruju, potvrđuju da je Bog izvor istine. ³⁴Uistinu, svaki čovjek, koji je poslan od Boga, govori ono što je Bog rekao, jer Bog daje Duha bez mjere i ograničenja. ³⁵Otac ga ljubi, jer je njegov Sin i predao mu je sve što

postoji. I svi koji se pouzda-ju u njega – Božjeg Sina – da ih spasi, imaju vječni život. Oni pak koji neće da vjeruju u Sina i ne slušaju ga, nikada neće vidjeti života, nego Božji gnjev ostaje na njima.”

Isus i Samarijanka

4 Kad je Gospodin saznao da su farizeji čuli kako on, Isus, krsti više učenika nego Ivan, ²iako ih nije osobno krstio nego su to obavljali njegovi učenici, ³otišao je iz Judeje i vratio se u pokrajinu Galileju. ⁴Na putu je morao proći kroz Samariju. ⁵Oko podne, kad je došao do mjesta Sihar, zastao je kod Jakovljeva zdenca, blizu imanja koje je Jakov dao svome sinu Josipu. ⁶Isus se umorio od duga hoda po velikoj vrućini, pa je iscrpljen sjeo pokraj zdenca. Bijaše to oko šestoga sata.

⁷Ubrzo je zatim došla povodu neka Samarijanka, i Isus je zamoli vode. ⁸Bio je sam, jer su njegovi učenici otišli u grad da kupe hrane. ⁹Žena

se začudila što jedan Židov uopće nešto traži od 'prezrene Samarijanke' – Židovi obično nisu s njima htjeli razgovarati – i to je Isusu napomenula.

¹⁰Isus je odgovorio: "Da samo znaš kakav ti prekrasan dar nudi Bog i tko je onaj koji te traži piti, tražila bi ti od njega žive vode."

¹¹"Gospodine, pa ti nemaš ni posude ni užeta", rekla mu je, "a zdenac je vrlo dubok. Kako ćeš zahvatiti tu živu vodu?" ¹²A osim toga, zar si veći od našeg praoca Jakova, koji nam je dao ovaj zdenac? Kako možeš nuditi bolju vodu od ove koju su on i njegovi sinovi pili i stoku napajali?"

¹³Isus je odvratio da ljudi ponovno ožedne nakon što piju tu vodu. ¹⁴"Ali voda koju ću im ja dati", rekao je, "postaje u njima nepresušan izvor koji ih za sva vremena napaja vječnim životom."

¹⁵"Gospodine, molim te", reče žena, "daj mi te vode da više nikad ne ožednim i da ne moram toliko dola-

ziti ovamo po vodu svakog dana."

¹⁶"Idi i dovedi svog muža, pa se vrati ovamo!" – reče joj Isus.

¹⁷"Ali ja nemam muža", odgovorila je žena. "Dobro si rekla da nemaš muža", reče joj Isus. ¹⁸"Jer si imala pet muževa, a nisi vjenčana ni s ovim s kojim sada živiš. Zbilja nisi mogla reći veću istinu."

¹⁹"Gospodine", rekla je žena, "mora da si prorok. ²⁰Ali, reci mi, zbog čega vi Židovi tvrdite da je Jeruzalem jedino pravo mjesto štovanja Boga, dok mi Samarijanci kažemo da su ovdje na gori Gerazimu naši preci štovali Boga?"

²¹A Isus joj odgovori: "Dolazi vrijeme kada neće uopće biti važno da li Oca štuje-mo na ovoj gori ili u Jeruzalemu. ²²Vi štujuete ne znajući koga, nadate se da je to u redu, a mi Židovi znamo koga štuje-mo, jer spasenje dolazi kroz Židove. ²³Ali dolazi čas i već je tu kada neće biti važno tko i na kojem mjestu

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

se klanja pred Bogom. Ono što je važno je to da li se klanja Ocu u Duhu i Istini. Otac takve štovatelje želi. ²⁴**Bog je Duh i koji mu se klanjaju moraju mu se klanjati u Duhu i Istini.**

²⁵Znam da će jednoga dana doći Mesija, zvani Krist – Pomazanik”, odgovori žena, “kada on dođe, sve će nam objasniti.”

²⁶Tada joj je Isus rekao: “Ja sam Mesija.”

²⁷Upravo su tada stigli njegovi učenici. Začudili su se što razgovara sa ženom, ali ga nitko nije zapitao zašto s njom razgovara i što govore.

²⁸Žena je tada ostavila svoju posudu kod zdenca pa otišla u grad i svima rekla:

²⁹“Dodite i vidite čovjeka koji mi je rekao sve što sam dosad učinila. Da to nije Krist?”

³⁰A ljudi su dolazili iz grada da ga vide.

³¹Učenici su ga dotle nudili jelom. ³²On im reče: “Ja imam hrane o kojoj vi i ne znate.”

³³“Zar mu je netko donio jelo?” – zapitali su učenici jedan drugoga. ³⁴Isus im je tada objasnio: “Moje jelo je da činim volju onoga koji me poslao i da dovršim njegovo djelo. ³⁵Vi kažete da rad na žetvi neće početi dok ne mine ljeto, a to je tek za četiri mjeseca. No pogledajte oko sebe! Prostrana polja bjelasaju se svuda i već su spremna za žetvu. ³⁶Žetvoci će biti dobro plaćeni i prikupit će ljude za vječni život. Kakva li zajednička radost za sijače i žeteoce! Istinita je izreka da jedan sije, a drugi žanje. ³⁸Ja sam vas poslao da žanjete tamo gdje niste sijali – drugi su obavili taj posao, a vi ste dobili njihovu žetvu.”

³⁹Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su u njega zbog izvještaja ove žene: “Rekao mi je sve što sam učinila!” ⁴⁰Kad su Samarijanci došli do zdenca da vide Isusa, zamolili su ga da ostane kod njih. I on je ostao ondje dva dana. ⁴¹Daleko veći broj ljudi počeo vje-

rovati u njega nakon što su čuli njegovo učenje i nauk.⁴² A ženi su rekli: “Sada vjerujemo jer smo ga osobno čuli, a ne na temelju onoga što si nam ti rekla. Uistinu, on je Spasitelj svijeta!”

Primjer prave vjere

⁴³Po isteku dvodnevnog boravka, otišao je odande u Galileju. Isus je sam izjavio: ⁴⁴“Prorok nema časti u vlastitom zavičaju.” ⁴⁵No Galilejci su ga lijepo primili, jer su bili u Jeruzalemu za svetkovanja Pashe i vidjeli njegova divna djela.

⁴⁶Za svoga putovanja Galilejom, stigao je u grad Kanu, gdje je bio pretvorio vodu u vino. Dok je bio ondje, neki je kraljevski službenik iz Kafarnauma, koji je imao teško bolesnog sina, čuo da je Isus došao iz Judeje i da putuje Galilejom. ⁴⁷Taj je čovjek otišao u Kanu, našao Isusa i zamolio ga da pođe s njim i iscijeli mu sina, koji je već bio na samrti.

⁴⁸Isus je upitao: “Zar nitko od vas neće vjerovati u mene ako ne učinim čudesa i

dok ne vidite neka znamenja?” ⁴⁹Kraljevski ga je službenik preklinjao: “Gospodine, molim te dodi odmah, prije nego mi umre dijete!”

⁵⁰“Idi kući”, rekao mu je Isus, “tvoj sin je ozdravio.” I čovjek je povjerovao Isusovim riječima pa se uputio kući. ⁵¹Dok je još bio na putu, susreo je neke svoje slugе koje su mu nosile vijest da je s njegovim sinom sve u redu – njegov se sin oporavio. ⁵²Upitao ih je za sat kad se dječak počeo osjećati bolje, a oni su mu odgovorili: “Jučer poslije podne, oko jedan sat groznica mu je naglo prošla.” ⁵³Tada je otac shvatio da je to bilo baš u trenutku kad mu je Isus rekao: “Tvoj sin je ozdravio.” A službenik i cijela njegova kuća povjerovali su da je Isus Mesija.

⁵⁴To je bilo drugo čudo koje je Isus učinio u Galileji na svom povratku iz Judeje.

Ozdravljenje kod Bethesde

5 Poslije toga, Isus se vratio u Jeruzalem na ži-

dovski vjerski blagdan. ²U gradu, blizu Ovčjih vrati-ju, nalazio se ribnjak koji se hebrejski zove Bethesda s pet natkritih trijemova.

³Na njima je ležalo mnoštvo bolesnika – sakatih, slijepih i uzetih – čekali su izvjesno gibanje vode, jer je ⁴anđeo Gospodnji silazio s vremena na vrijeme i gibao vodu, a prva osoba koja bi nakon toga ušla u vodu, ozdravila bi, makar болоvala od bilo kakve bolesti.

⁵Tu je ležao neki bogalj, koji je bio bolestan već trideset osam godina. ⁶Kad ga je Isus opazio i saznao koliko je već bolestan, zapitao ga je: “Želiš li ozdraviti?”

⁷“Gospodine, želim, ali ne mogu”, reče čovjek, “jer nemam nikoga da mi pomogne sići u ribnjak kad se voda uzgiba. Dok ja pokušavam sići do nje, uvijek me netko pretekne.”

⁸Isus mu reče: “Ustani, smotaj svoj ležaj i idi kući!” ⁹I čovjek je trenutno ozdravio. Smotao je svoj ležaj i prohodao. No ovo se čudo dogodilo u subotu. ¹⁰Zato su ži-

dovski vođe prigovorili i rekli čovjeku koji je ozdravio: “Ne smiješ raditi u subotu! Kakav je to način da nosiš danas taj svoj ležaj! Kršiš zakon!”

¹¹“Onaj koji me ozdravio, reče mi da ga ponesem kući”, odgovorio je čovjek.

¹²“Tko je taj čovjek koji ti je rekao tako nešto?” – htjeli su znati.

¹³Ozdravljeni čovjek to nije znao, a Isusa nije vidio u mnoštvu, jer je ondje bilo mnogo svijeta. Kasnije ga je Isus našao u Hramu pa mu rekao: ¹⁴“Sad si zdrav; ne griješi više kao ranije, jer ti se može još nešto gore dogoditi!”

¹⁵Čovjek je tada potražio židovske vođe i rekao im da je Isus onaj koji ga je iscijelio.

¹⁶Zbog toga su Židovi počeli napadati Isusa kao prekršitelja subote. ¹⁷No Isus im je odgovorio: “Moj Otac ne prestano radi, a ja slijedim njegov primjer.”

¹⁸Tada su židovski vođe još revnije nastojali da ga smaknu, jer ne samo što je kršio njihovo shvaćanje zapovje-

di o suboti, nego je i o Bogu govorio kao o svom Ocu, izjednačujući se tako s Bogom.

Život po Sinu

¹⁹Isus na to odgovori: “Uistinu vam kažem: Sin sam od sebe ne može ništa učiniti. Radi samo ono što vidi da radi i Otac, i to na isti način. ²⁰Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini; i Sin će učiniti još daleko veća čuda nego što je ozdravljenje ovoga čovjeka, čudom ćete se čuditi. ²¹Iz mrtvih će podići one koje zaželi, upravo kao što i Otac uskrisuje mrtve i oživljava ih. ²²A Otac prepušta Sinu svaku osudu grijeha, ²³tako da će svi slaviti Sina, upravo kao što slave i Oca. Tko ne iskazuje čast Božjem Sinu, kojeg je on poslao, tada sigurno ne slavi ni Oca.”

²⁴**Posebno vam naglašavam da svaki koji sluša moju poruku i vjeruje onome koji me poslao, ima vječni život, i nikada neće biti osuđen za svoje grijeha, jer je već prešao iz smrti u ži-**

vot. ²⁵I ozbiljno vam kažem, dolazi vrijeme, zapravo je već tu, kad će mrtvi čuti glas Božjega Sina, i oni koji ga poslušaju, živjet će. ²⁶Otac ima život u sebi, ²⁷i vlast mu je dao da sudi grijeha cijeloga čovječanstva, jer je on Sin čovječanstva. ²⁸Ne čudite se tome! Uistinu dolazi vrijeme kad će svi mrtvi u grobovima čuti glas Božjega Sina i ²⁹ponovno će ustati – oni koji su činili ono što je dobro u Božjim očima, na uskrsnuće života, a oni koji su činili zlo, na uskrsnuće osude. ³⁰No presudu ne donosim bez savjetovanja s Ocem. Sudim kako mi se kaže, a moja je presuda potpuno pravedna i poštena, jer je u skladu s voljom Boga, koji me poslao, ja ne tražim svoju volju.”

³¹“Kad iznosim tvrdnje o sebi, u njih ne vjerujete, ³²ali netko drugi, kao što je bio Ivan Krstitelj, istinito svjedoči za mene. ³³Izišli ste da slušate njegove propovijedi; sve što je kazao o meni istina je. ³⁴Ali najtočnije svjedočanstvo o meni ne

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

dolazi od čovjeka, premda sam vas podsjetio na Ivanovo svjedočanstvo, kako biste povjerovali u mene i spasili se.³⁵ Ivan je bio svjetiljka koja je gorjela i svijetlila, a vi ste se htjeli samo na čas okoristiti i obradovati njegovom svjetlošću,³⁶ no ja imam jačeg svjedoka od Ivana. Pozivam se na djela koja činim; Otac mi ih je dao da ih izvršim i ona dokazuju da me je Otac poslao.³⁷ I sam je Otac svjedočio za mene, iako niste osobno čuli Njegov glas niti Mu vidjeli lice.³⁸ Niste i ne možete biti poslušni Bogu jer ne vjerujete onome koga vam je poslao s Božjom porukom.”

³⁹“Vi proučavate Sveto pismo, jer mislite da će vam ono dati vječni život. I ono ukazuje na mene.⁴⁰ A vi ipak nećete da dodete k meni da bih vam ja mogao dati taj vječni život.”

⁴¹“Ništa mi ne znače vaše pohvale ili osude, jer ja ne uzimam svoju slavu od ljudi.⁴² Vas jako dobro znam: nemate u sebi Božje ljubavi.⁴³ Znam to, jer sam vam do-

šao kao predstavnik svog Oca, a vi me odbijate primiti, premda vrlo spremno prihvaćate one koji nisu od njega poslani, nego predstavljaju isključivo same sebe.⁴⁴ Nije ni čudo što ne možete vjerovati! Jer svo vrijeme nastojite ugoditi jedni drugima kako bi dobili njihove pohvale istodobno zanemarujući što Bog misli i kaže o istim stvarima. Vi tražite ljudske pohvale a ne Božje.

⁴⁵Pa ipak neću ja biti taj koji će vas zbog toga optužiti Ocu – vas će optužiti Mojsije. Da, Mojsije, na čijim zakonima oslanjate svoje nebeske nade.⁴⁶ Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, koji je pisao o meni, vjerovali biste i meni.⁴⁷ A budući da ne vjerujete ono što je on napisao, nije nikakvo čudo što ne vjerujete ni mojim riječima.”

Isus hrani pet tisuća ljudi

6 Poslije toga je Isus prešao na drugu stranu Galilejskog ili Tiberijadskog mora.² Silno je mnoštvo na-

roda išlo za njim kamo god se kretao, da bi promatrali kako liječi bolesne. ³Isus se popeo na goru i ondje sjeo sa svojim učenicima. ⁴Godišnja židovska svetkovina Pasha bijaše blizu. ⁵Vidjevši veliko mnoštvo ljudi koje je došlo k njemu upita Filipa: “Gdje ćemo, Filipe, kupiti kruha da nahranimo sav ovaj narod?” ⁶Iskušavao je Filipa, jer je već znao što će učiniti.

⁷Filip mu odgovori: “Treba-
lo bi nam čitavo bogatstvo
da svaki dobije nešto malo
hrane.”

⁸Tada se javio Andrija, brat
Šimuna Petra: ⁹“Ovdje je
neki dječak s pet ječmenih
kruhova i dvije ribice! Ali što
je to za toliki narod!”

¹⁰“Neka ljudi posjedaju!” –
naredio je Isus. I svi su – njih
oko pet tisuća, računaju-
ći samo muškarce – sjeli na
zemlju. ¹¹Onda je Isus uzeo
kruhove, zahvalio Bogu, pa
ih razdijelio ljudima koji su
sjedili. Kasnije je isto učinio
i s ribama. I svi su jeli do sita.
¹²“A sad pokupite ostatke”,
rekao je Isus učenicima, “ta-

ko da ništa ne propadne.”

¹³I dvanaest košara napuni-
lo se ostacima, što je prete-
klo onima koji su jeli od pet
ječmenih kruhova.

¹⁴Kad su ljudi shvatili kakvo
je veliko čudo Isus učinio,
povikali su: “On je uistinu
Prorok kojega očekujemo!”

¹⁵Kad je Isus vidio da su ga
spremni pograbiti i učini-
ti svojim kraljem, otišao je
ponovno u planinu, posve
sam.

Isus hoda po moru

¹⁶Te su večeri njegovi učeni-
ci sišli na obalu da ga čeka-
ju. ¹⁷No kako se već smrklo,
a Isus se još nije vratio, ušli
su u lađu i uputili se na dru-
gu stranu jezera prema Ka-
farnaumu. ¹⁸Dok su vesla-
li zahvatila ih je oluja i more
se od vjetra vrlo uzburkalo.
¹⁹Kad su isplovili pet do šest
kilometara od obale, izne-
nada su opazili Isusa kako
ide prema lađi. Prestrašili su
se, ²⁰no on im je rekao: “Ne
bojte se! To sam ja.” ²¹Ta-
da su ga htjeli uzeti u lađu,
no lađa se odmah našla na
obali kamo su krenuli.

Narod traži Isusa

²²Drugog jutra, s druge strane jezera, počelo se na obali skupljati mnoštvo, iščekujući da vidi Isusa. Znali su da Isus nije bio ušao sa svojim učenicima u lađu i da su oni isplovili bez njega. ²³U blizini onog mjesta gdje su jeli kruh stiglo je nekoliko lađica iz Tiberijade, ²⁴pa kad su vidjeli da ondje nema ni Isusa ni njegovih učenika, ušli su u lađe i otplovili na drugu stranu mora, u Kafarnaum, tražeći Isusa.

Isus – kruh života

²⁵Kad su stigli onamo, pronašli su ga i rekli mu: “Gospodine, kad si došao ova-
mo?”

²⁶Isus im odgovori: “Stvar je u tome što želite biti sa mnom, jer sam vas nahranio, a ne zato što vjerujete u mene. ²⁷Ne biste se smjeli toliko brinuti za propadljivu hranu. Bolje bi vam bilo da radite za hranu koja ostaje za vječni život, koji će vam dati Sin čovječji. Jer ga je Bog – Otac zbog toga i poslao.”

²⁸“Što bismo trebali raditi da činimo djela koja Bog hoće?” – zapitali su.

²⁹“Vjerujte u onoga koga je on poslao – ovo djelo Bog hoće”, odgovorio im je Isus.

³⁰“Što ćeš ti učiniti? Daj nam neki naputak tako da kad se to dogodi doista znamo da si ti taj. ³¹Naši su očevi svaki dan jeli man u pustinji kao što stoji u Pismu: ‘Dade im kruh s neba za hranu.’”

³²Isus im je rekao: “Nije im ga Mojsije dao. Dao im ga je moj Otac. A sada vam nudim kruh s neba, istinski kruh.

³³Pravi kruh je osoba koju je Bog poslao s neba, i daje svijetu život.”

³⁴“Gospodine”, rekli su, “daj nam uvijek tog kruha, do kraja života.”

³⁵**Isus im odgovori: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, nikad neće više ogladnjati. Oni koji vjeruju u mene, neće ožednjati nikada.** ³⁶No nevolja je u tome, kao što sam vam već rekao, da mi ne vjerujete, iako ste me već vidjeli. ³⁷No neki će ipak doći k meni – to su svi oni koje mi je dao Otac

– a ja ih nikada neću odbaciti.³⁸ Jer sam došao ovamo s neba da vršim volju Boga koji me poslao, a ne da činim svoju volju.³⁹ A Božja je volja da ne izgubim ni jednoga od onih koje mi je on dao, nego da ih u posljednji dan uskrisim u vječni život.⁴⁰ Jer je volja mogeg Oca da tko god vidi njegova Sina i vjeruje u njega, ima vječni život, da ga ja uskrisim u posljednji dan.”

⁴¹Židovi su na to počeli mrmljati protiv njega, jer je tvrdio da je on kruh s neba.⁴² “Što?” – uzviknuše. “Pa to je Isus, Josipov sin. Znamo mu i oca i majku. Što on to govori da je sišao s neba?”

⁴³Ali Isus im odgovori: “Ne gundajte međusobno u vezi ovog što sam vam rekao,⁴⁴ jer nitko ne može doći k meni ako ga Otac, koji me poslao ne privuče, a ja ću sve takve oživjeti u posljednji dan.⁴⁵ Kao što je zapisano u Svetom pismu: ‘Svi će biti poučeni od Boga’, oni kojima Otac govori, koji uistinu uče od njega, doći će k meni.⁴⁶ To ne znači da netko

stvarno vidi Oca, jer sam ga jedini ja vidio.”

⁴⁷“**Najozbiljnije vam kažem – onaj koji vjeruje u mene, već ima vječni život.**”⁴⁸ Da, ja sam kruh života!⁴⁹ U onom kruhu s neba što je vašim ocima dat u pustinji, nije bilo pravoga života. Oni su naime, svi pomrli.⁵⁰ No ovo je onaj kruh koji silazi s neba da onaj tko od njega jede ne umre.⁵¹ Ja sam kruh života koji je sišao s neba. Ako tko jede od ovog kruha živjet će zauvijek. Kruh koji ja dajem jest tijelo moje, za život svih na svijetu.”

⁵²Nato su se Židovi počeli međusobno prepirati što je time mislio. “Kako nam ovaj čovjek može dati svoje tijelo za jelo?” – pitali su se.

⁵³Isus im je zato ponovno rekao: “Najozbiljnije vam kažem: ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete njegove krvi, ne možete imati u sebi vječni život.⁵⁴ Ali svaki koji jede moje tijelo i pije moju krv, ima vječni život, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.⁵⁵ Jer je moje tijelo prava hrana, a krv mo-

ja pravo piće. ⁵⁶Svaki koji je-
demoje tijelo i pijemoju krv,
u meni ostaje, i ja u njemu.

⁵⁷Ja živim od sile živoga Oca
koji me poslao, a isto će ta-
ko i oni koji mene jedu, ži-
vjeti od mene. ⁵⁸Ja sam pra-
vi kruh koji je sišao s neba:
tko jede ovaj kruh, živjet će
zauvijek, neće umrijeti kao
što su pomrli vaši oci, iako
su jeli kruh s neba. ⁵⁹Ovo je
govorio dok je poučavao u
sinagogi u Kafarnaumu.

⁶⁰Čak su i mnogi njego-
vi učenici rekli: "Ovo je vrlo
teško shvatiti. Tko bi ga ra-
zumio što je htio reći?"

⁶¹Isus je u sebi znao da nje-
govi učenici prigovaraju, pa
im je rekao: "Zar vas to sa-
blažnjava? ⁶²A što ćete po-
misliti ako vidite Sina čovje-
čanstva kako se vraća u ne-
bo? ⁶³Jedino Sveti Duh da-
je vječni život. Oni koji su
se samo jednom rodili tjele-
snim rođenjem, nikada ne-
će primiti ovaj dar. Ali rekao
sam vam kako da stekne-
te ovaj istinski duhovni ži-
vot. ⁶⁴A ipak mi neki od vas
ne vjeruju." Jer je Isus od po-

četka znao tko u nj ne vjeru-
je i tko je onaj koji će ga iz-
dati. ⁶⁵I još je dodao: "Na to
sam mislio kad sam vam re-
kao da nitko ne može doći
k meni ako ga Otac ne pri-
vuče."

⁶⁶Od tada su mnogi njegovi
učenici odstupili i nisu više
išli s njime.

Vjernost Dvanaestorice

⁶⁷Tada se Isus okrenuo Dva-
naestorici i zapitao ih: "Ka-
nite li i vi otići?"

⁶⁸Šimun Petar mu odgovori:
"Gospodine, pa kome će-
mo otići? Samo ti imaš rije-
či koje daju vječni život, ⁶⁹a
mi im vjerujemo i znamo da
si ti sveti Božji Sin."

⁷⁰Zatim im je Isus rekao:
"Izabrao sam vas Dvana-
estoricu a ipak je jedan od
vas đavao." ⁷¹Govorio je o
Judi, sinu Šimuna Iskariot-
skog, jednom od Dvanae-
storice koji ga je kasnije iz-
dao.

Isus odlazi u Jeruzalem

7 Nakon toga je Isus oti-
šao u Galileju, obilaze-

ći sela, htio je izbjeći Judeju, gdje su ga židovski vođe tražili da ga ubiju. ²Približavao se Blagdan sjenica, jedan od židovskih godišnjih blagdana, ³pa su ga njegova braća nagovarala da ode u Judeju na proslavu.

“Idi onamo gdje će više ljudi vidjeti tvoja čudesu. ⁴Nitko tko želi biti javno poznat ne skriva se. Ako činiš sva ta djela idi među narod!” ⁵Uistinu ni njegova braća nisu vjerovala u njega.

⁶“Moje vrijeme još nije došlo”, odgovorio im je Isus, “ali vi možete otići kad god zaželite, jer je za vas vrijeme uvijek pogodno. ⁷Svijet vas ne mrzi, ali mene mrzi, jer ga optužujem za grijeh i zlo. ⁸Samo vi idite, a ja ću doći kasnije, kad se bude ispunilo moje vrijeme.” ⁹To im je rekao i ostao u Galileji.

¹⁰Ali nakon što su njegova braća otišla na proslavu, pošao je i on, no potajno, držeći se daleko od mnoštva. ¹¹Židovski vjerski vođe pokušali su ga pronaći na

proslavi i neprestano su zapitkivali da li ga je netko vidio. ¹²U mnoštvu se o njemu mnogo raspravljalo. Jedni su govorili: “On je sjajan!”, dok su drugi tvrdili: “Nije, nego zavodi narod.” ¹³No nitko ga se nije usudio javno zagovarati, jer su se bojali odmazde židovskih vjerskih vođa.

Isus propovijeda u Hramu

¹⁴A onda je Isus, usred proslave, otišao u Hram i počeo javno propovijedati.

¹⁵Kad su ga čuli židovski vođe, iznenadili su se. “Odakle on toliko poznaje Sveto pismo, a nikada nije polazio naše teološke škole?” – pitali su se.

¹⁶Nato im je Isus rekao: “Ja vam ne prenosim svoje misli, nego misli Boga koji me poslao. ¹⁷Ako netko od vas stvarno odluči sprovesti Božju volju, onda će sigurno znati da li je moje učenje od Boga ili ja govorim sam od sebe. ¹⁸Čovjek ko-

ji iznosi vlastite ideje, traži slavu za sebe, ali onaj koji želi iskazati čast Bogu koji ga je poslao, doista je pravedan i istinit. ¹⁹Nitko se od vas ne drži Mojsijevih zakona. Zašto me onda napadate tvrdeći da ih ja kršim? Zašto tražite da me ubijete?”

²⁰“Poludio si!” – odgovorila je gomila. “Pa tko te hoće ubiti?”

²¹Isus im je odgovorio: “U subotu sam ozdravio čovjeka, i to vas je zapanjilo.

²²Ali vi radite subotom, kad provodite Mojsijev zakon o obrezanju. Taj je običaj, zapravo, stariji od Mojsijeva zakona, on potječe od pratoca. ²³Jer ako pravi trenutak (osmi dan nakon rođenja) za obrezanje vaših sinova padne u subotu, ništa vas neće zaustaviti da izvršite obrezanje. Zašto onda mene osuđujete što sam potpuno ozdravio onog čovjeka u subotu? ²⁴Razmislite o ovome i uvidjet ćete da imam pravo. Ne donosite brzoplete i površne prosudbe. Pravedno prosuđujte.”

Isus jest Krist

²⁵Neki Jeruzalemljani su međusobno govorili: “Zar to nije onaj kojeg žele ubiti?

²⁶A evo ga, ovdje javno povijeda i ništa mu ne kažu. Ne znači li to možda da su naši poglavari ipak shvatili da je on uistinu Krist? ²⁷Ali ipak, kako bi to bilo moguće? Jer znamo gdje je ovaj rođen, a kad dođe Krist, pojavit će se i nitko neće znati odakle je.”

²⁸Nato je Isus, koji je poučavao u Hramu, povikao: “Da, poznajete me i znate gdje sam se rodio i odrastao, ali nisam došao sam od sebe, predstavljam Istinitog koji me je poslao. ²⁹Vi za njega znate, no ja ga poznajem, jer sam bio s njime i on me je poslao k vama.”

³⁰Otada su židovski poglavari vrebali da ga uhvate, ali ga ipak nitko nije dirnuo, jer još nije bilo njegovo vrijeme.

³¹Mnogi iz mnoštva u Hramu povjerovali su u njega. “Napokon”, rekli su, “kakva još čuda valja očekivati od

Krista kad dođe, koja ovaj već nije učinio?”

³²Kad su farizeji čuli kakvo je raspoloženje u mnoštvu, poslali su oni i svećenički poglavari stražare da uhvate Isusa. ³³“Još ne!” – rekao im je Isus, “još ću neko vrijeme biti ovdje s vama a onda ću se vratiti onome koji me je poslao. ³⁴Tražit ćete me, ali me nećete naći. I nećete moći doći onamo gdje ću ja biti.”

³⁵Ova je izjava zbunila židovske vode. “Kamo ovaj kani otići, a da mi to nećemo znati?” – pitali su se. “Možda misli otići iz zemlje među rasijane Židove ili možda čak poučavati Grke?”

³⁶Što misli onim da ćemo ga tražiti, a nećemo ga naći, pa onda: “Nećete moći doći onamo gdje ću ja biti?”

³⁷**U posljednji dan, veliki dan blagdana, Isus je povikao mnoštvu: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije!”** ³⁸Jer Sveto pismo kaže da će iz svakoga koji vjeruje u mene, iz njegove nutrine poteći rijeke žive vode.” ³⁹Govorio je o Sve-

tom Duhu, koji će biti dat svima onima koji vjeruju u njega. Ali Sveti Duh još nije bio dat, jer se Isus još nije vratio u svoju slavu u nebo.

⁴⁰Kad je mnoštvo čulo što je rekao, neki su izjavili: “Ovaj čovjek je sigurno Prorok.”

⁴¹Drugi su rekli: “On jest Krist.” A bilo ih je koji su mislili: “Ne, on to ne može biti! Zar će Krist doći iz Galileje?” ⁴²Zar ne kaže Sveto pismo da će se Krist roditi od kraljevske, Davidove loze, u Betlehemu, gdje se i David rodio?” ⁴³Tako se mnoštvo podijelilo zbog njega. Neki su ga htjeli uhvatiti, ali ga nitko nije niti dirnuo.

Nevjera židovskih vođa

⁴⁵Stražari iz Hrama, koji su bili poslani da ga uhvate, vratili su se svećeničkim poglavarima i farizejima, a ovi ih upitaju: “Zašto ga niste doveli?”

⁴⁶“On tako dobro govori!” – odgovorili su. “Još nikada nismo čuli da netko tako govori.”

⁴⁷“A tako! I vas je zaveo?” – okomili su se farizeji na

njih. ⁴⁸“Zar i jedan od nas židovskih poglavara ili farizeja vjeruje da je on Krist? ⁴⁹Ali glupa svjetina koja ne pozna Zakon, slijepo mu vjeruje. Oni su ionako prokleti.”

⁵⁰Tada je progovorio Nikodem. To je onaj židovski vođa, koji je prije potajno došao Isusu na razgovor. ⁵¹“Da li je zakonski osuditi čovjeka prije no što ga se sasluša i ne ustanovi što je radio?” – upitao je.

⁵²“Zar si i ti bijedni Galilejac? Pregledaj Svetopismo i sam se uvjeri da iz Galileje neće doći nikakav prorok!” – odgovorili su. ⁵³Tada se sastanak prekinuo, i svaki je otišao svojoj kući.

Preljubnica

8 Isus se vratio na Maslinsku goru, ²no rano sljedećeg jutra opet je došao u Hram. Mnoštvo je ubrzo nahrupilo oko njega, a on je sjeo i počeo ih naučavati. ³Dok je govorio, židovski poglavari i farizeji doveli su mu neku ženu uhvaćenu u preljubu. Po-

stavili su je naprijed ispred radoznala mnoštva. ⁴“Učitelju”, rekli su Isusu, “ova je žena zatečena u samom činu preljuba. ⁵Mojsijev nam zakon kaže da bismo je trebali kamenovati. A što ti kažeš na to?”

⁶Time su ga kušali uhvatiti da kaže nešto čime bi ga optužili, no Isus se sagnuo i počeo pisati prstom po prašini. ⁷I kako su dalje zahtijevali odgovor, on se ponovno uspravio i rekao im: “Dobro, kamenujte je – ali neka onaj baci prvi kamen, koji još nikada nije sagriješio!”

⁸I ponovno se sagnuo i nastavio pisati po tlu. ⁹A vjerski su poglavari otišli krišom jedan po jedan, počevši od najstarijeg. Isus je ostao sam ispred mnoštva s tom ženom.

¹⁰Tada se Isus opet uspravio i rekao joj: “Ženo, gdje su tvoji tužitelji? Zar te ni jedan nije osudio?”

¹¹“Ni jedan, Gospodine”, rekla je žena. A Isus joj reče: “Ni ja te ne osuđujem, idi i nemoj više griješiti!”

Isus – svjetlost svijeta

¹²Kasnije, u jednom svom govoru, Isus je rekao narodu: “Ja sam svjetlost svijeta. Ako me slijedite, neće se spoticati u tami, jer će svjetlost života obasjavati vaš put.”

¹³Farizeji su odgovorili: “Samo se hvališ i još lažeš!”

¹⁴Isus im je odgovorio: “Istina je ono što govorim, makar svjedočim sam o sebi. Jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi to o meni ne znate. ¹⁵Vi donosite sud o meni a ne znate činjenice. Ja vas sad ne sudim; ¹⁶ali da vas sudim, bio bi to potpuno ispravan sud, jer je uza me Otac koji me poslao. ¹⁷Vaši zakoni kažu da je svjedočanstvo dvojice istinito. ¹⁸Evo, ja svjedočim za sebe, dok je moj Otac koji me poslao, drugi svjedok.”

¹⁹“Gdje ti je tvoj Otac?” – upitali su ga.

Isus je odgovorio: “Ne znate tko sam ja, pa ne znate ni tko mi je Otac. Kad biste mene poznavali, znali biste i njega.”

²⁰Isus je iznio sve ove tvrdnje u hramskoj riznici, dok je poučavao u Hramu. Ipak ga nisu uhvatili, jer još nije došlo njegovo vrijeme.

Opomene Židovima

²¹Kasnije im je Isus ponovno rekao: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u svojim grijesima. Kamo ja idem, vi ne možete doći.”

²²Židovi su se nato stali pitati: “Da se možda ne kani ubiti? Što je time mislio: ‘Kamo idem ja vi ne možete doći?’”

²³On im je tada rekao: “Vi ste odozdol, a ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta. ²⁴Eto zašto sam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ako ne povjerujete da Ja jesam, da sam Božji Sin, umrijet ćete u svojim grijesima.” “Reci nam tko si ti?”, tražili su ga.

²⁵Odgovorio je: “Ja sam onaj za kojeg sam se uvijek izdavao. ²⁶Imao bih vam mnogo toga za reći i osuditi vas za mnogo što, ali neću, jer ka-

žem samo ono što mi kaže onaj koji me poslao, a on je Istiniti.”²⁷No ipak nisu shvatili da im govori o Bogu.

²⁸Stoga je Isus rekao: “Kad ubijete Sina čovječjeg, shvatit ćete da Ja jesam, i da vam nisam govorio vlastite misli, nego samo ono što me Otac naučio.”²⁹Onaj koji me poslao, sa mnom je – nije me ostavio sama – jer uvijek činim ono što se njemu sviđa.”

Isus i Abraham

³⁰Tada su mnogi židovski vođe, koji su ga čuli, povjerovali u njega, shvatili su da je on doista Krist.³¹**Tada im je Isus rekao: “Uistinu ste moji učenici, ako ustrajno živite onako kako vam kažem.”**³²Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.”

³³“Ali mi smo Abrahamovi potomci”, rekli su mu, “i nikad nismo nikome robovali. Što misliš pod tim ‘oslobodit će vas’?”

³⁴Isus im odgovori: “Svi ste vi robovi grijeha. ³⁵Robovi nemaju nikakva prava, dok sin ima sva prava koja po-

stoje.”³⁶I ako vas, dakle, Sin oslobodi, doista ćete biti slobodni. ³⁷Da, znam da ste Abrahamovi potomci, no ipak me neki od vas žele ubiti, jer moja riječ ne ostaje u vašim srcima. ³⁸Govorim vam ono što sam vidio kad sam bio kod Oca. Ali vi ipak slijedite savjete svoga oca.” ³⁹“Naš je otac Abraham”, izjavili su.

“Nije!” – odgovorio im je Isus. “Da jest, slijedili biste njegov primjer. ⁴⁰Umjesto toga pokušavate me ubiti – samo zato što sam vam govorio istinu koju sam čuo od Boga. Takvo što Abraham ne bi nikad učinio! ⁴¹Doista kad tako postupate, slušate svog pravog oca.”

“Nismo mi rođeni iz preljuba – naš pravi otac je sam Bog”, odgovorili su mu. Isus im je rekao: ⁴²“Da je to tako, onda biste i mene ljubili, jer sam od Boga izišao i došao vama. Nisam ovdje po svojoj volji, nego me on poslao.

⁴³Zašto ne možete shvatiti što vam govorim? Zato što niste kadri da me slušate. ⁴⁴Jer je vaš otac đavao, pa

volite činiti zlo koje on čini. On je od početka ubojica i mrzi Istinu, jer u njemu nema ni trunke Istine. Kad laže, to mu je posve prirodno, jer je on otac laži. ⁴⁵I kad vam govorim Istinu, posve je prirodno što joj ne vjerujete.”

⁴⁶“Koji mi od vas može opravdano dokazati i jedan jedini grijeh? Ako vam govorim istinu, zašto mi ne vjerujete? ⁴⁷Onaj kojem je otac Bog, rado sluša Božje riječi. A vi ih zato ne slušate jer niste njegova djeca.”

Isusove tvrdnje o sebi

⁴⁸“Pa da, ti si Samarijanac, došljak!” – okomili su se židovski vođe na njega. “Zar nismo već i prije rekli da si opsjednut đavlom?”

⁴⁹“Nisam”, rekao je Isus, “nemam ja u sebi đavla, jer poštujem svog Oca, a vi me prezirete. ⁵⁰Iako ja ne tražim da se proslavim, Bog to želi, i sudi one koji me odbacuju. ⁵¹Najozbiljnije vam kažem, tko sluša moje riječi, neće nikad umrijeti!”

⁵²“Sad znamo da te opsjeo đavao”, rekli su židovski vođe. “Abraham je umro kao i najveći proroci, a ti ipak tvrdiš da onaj koji sluša tvoje riječi neće nikad umrijeti. ⁵³Zar si ti veći od našeg oca Abrahama, koji je umro? I veći od proroka, koji su pomrli? Što se toliko praviš važan, pa tko si ti uopće?”

⁵⁴Isus im je tada rekao: “Ako se sam hvalim, ne bi vrijedilo. No moj Otac, za kojeg tvrdite da je vaš Bog, on je taj koji me slavi. ⁵⁵Ali vi ga uopće ne poznajete. No ja ga znam. Ako vam kažem da ga ne poznajem, bio bih isto takav lažac kao i vi. No ja ga poznajem, istina je, i u svemu ga slušam. ⁵⁶Vaš se otac Abraham obradovao želji da vidi moj Dan. Znao je odakle dolazim i veselio se.” ⁵⁷Židovski poglavari su rekli: “Nemaš još ni pedeset godina, a veliš da si vidio Abrahama?” ⁵⁸Isus im odvrati: “Uistinu vam kažem, prije nego li se Abraham rodio Ja Jesam.”

⁵⁹Nato su židovski poglavari pograbili kamenje da ga zatuku. No Isus se sakri i izađe iz Hrama.

Ozdravljenje slijepa od rođenja

9Dok je prolazio, ugledao je čovjeka slijepa od rođenja. ²Njegovi su ga učenici zapitali: "Učitelju, zašto se ovaj čovjek rodio slijep? Da li je to zbog njegovih grijeha ili grijeha njegovih roditelja?"

³"Ni zbog njegovih a ni zbog njihovih grijeha", odgovorio je Isus, "već zato da se pokažu moćna Božja djela. ⁴Moram brzo izvršavati zadatke koje mi je dao onaj koji me poslao, jer je malo vremena ostalo do mraka, kad prestaje svaki rad. ⁵Ali dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta."

⁶Zatim je pljunuo na zemlju, od pljuvačke načinio blato, premazao njime slijepčeve oči i rekao mu: ⁷"Idi i operi se u ribnjaku Siloamu." (Siloam znači 'Poslan'.) Čovjek je otišao kamo je bio

poslan, umio se i vratio gledajući.

⁸Susjedi i svi oni koji su ga ranije poznavali kao slijepa prosjaka, upitali su jedni druge: "Zar je to onaj slijepi prosjak?"

⁹Jedni su rekli: "Da", a drugi opet: "Ne, to ne može biti onaj isti čovjek, ali neobično mu je sličan." Prosjak je pak tvrdio: "Ja sam onaj isti čovjek."

¹⁰Nato su ga zapitali kako to da sada vidi. "Što se to dogodilo?"

¹¹"Neki je čovjek, koga zovu Isus, načinio blato i premazao mi njime oči, pa mi rekao da odem do ribnjaka Siloama i sperem blato. To sam učinio pa sad vidim!" – ispričao im je čovjek.

¹²"Gdje je sada taj čovjek?" – pitali su ga. "Ne znam", odgovorio je.

¹³Tada su bivšeg slijepca odveli farizejima. No sve se to dogodilo baš u subotu.

¹⁵Farizeji su ga iznova o svemu ispitali. I opet im je rekao kako mu je Isus blatom

premao oči, pa kad ih je isprao, progledao je.

¹⁶Neki su rekli: “Onda taj Isus nije od Boga kad krši subotu.”

Drugi su pak rekli: “Ali kako bi običan grešnik činio takva čuda?” I tako je nastala među njima velika razdieljenost.

¹⁷Nakon toga su farizeji opet upitali čovjeka koji je bio slijep: “Onaj čovjek koji ti je otvorio oči – što ti kažeš o njemu?” “Mora da je od Boga poslani Prorok”, rekao je.

¹⁸Židovski glavari nisu vjerovali da je bio slijep i da je progledao dok nisu dozvali njegove roditelje ¹⁹i zapitali ih: “Jeli ovo vaš sin, za koga tvrdite da je bio slijep? I kako to sada vidi?” ²⁰Njegovi su roditelji odgovorili: “Znamo da je ovo naš sin, i da se rodio slijep. Ali ne znamo što mu se dogodilo da je odjednom progledao, niti tko mu je to učinio. Dovoljno je star da sam govori za se. Njega upitajte!”

²²Njegovi su roditelji odgovorili tako jer su bili prestrašeni odlukom o isključenju

koju su donijele židovske vode. Po njoj bi bio isključen iz članstva u sinagogi svatko tko bi priznao Isusa kao Mesiju. ²³Zbog toga su rekli: “Dovoljno je star da govori za se.”

²⁴Tada su farizeji po drugi put pozvali čovjeka koji je prije bio slijep: “Ođaj Bogu slavu, a ne Isusu, jer znamo da je on grešnik.”

²⁵“Je li grešnik, ne znam”, odgovori ovaj, **“ali jedno znam, bio sam slijep a sada vidim.”**

²⁶“Ali što ti je učinio?” – upitali su ga. “Kako te je iscijelio?”

²⁷“Gledajte”, viknuo im je, “već sam vam rekao i niste me slušali. Zašto opet hoćete čuti sve ispočetka? Zarkanite i vi postati njegovim učenicima?”

²⁸Tada su ga počeli vrijeđati i rekli: “Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici.

²⁹Znamo da je Bog govorio Mojsiju, a za ovoga ne znamo ništa, ni odakle je!”

³⁰“To i jest čudno”, odgovorio je čovjek. “On slijepcima daje vid, a vi još ne znate ni

odakle je. ³¹Znamo da Bog ne sluša grešnike, ali sluša one koji ga poštuju i izvršavaju njegovu volju. ³²Otkako je svijeta, nije se čulo da bi tko otvorio oči slijepom od rođenja. Da ovaj čovjek nije od Boga, onda to on ne bi mogao učiniti.”

³⁴“Rođen si u grijehu”, povi-kali su, “I ti nas kaniš učiti?” I izbacili su ga van.

³⁵Kad je Isus čuo što se dogodilo, našao je čovjeka i rekao mu: “Vjeruješ li u Sina čovječanstva?”

³⁶Čovjek je odgovorio: “A tko je on, gospodine, da u njega vjerujem?” ³⁷“Vidio si ga”, rekao je Isus, “i on ti sada govori.” ³⁸A čovjek je rekao: “Da, gospodine, vjerujem!” – i pao je ničice pred Isusom. ³⁹Tada je Isus rekao: “Došao sam na ovaj svijet, da dadem vid onima koji su duhovno slijepi, te da pokažem onima koji misle da vide, da su slijepi.”

⁴⁰Farizeji, koji su ondje stajali, zapitali su ga: “Zar tvrdiš da smo mi slijepi?”

⁴¹“Da ste slijepi, ne biste imali grijeha”, odgovorio im

je Isus. “Ali vaš grijeh ostaje, jer tvrdite da vidite.”

Dobri pastir

10 “Ozbiljno vam kažem, svaki koji u tor ne ulazi na vrata, nego se šulja preko zida, sigurno je lopov. ²Jer pastir ulazi na vrata. ³Njemu vratar otvara vrata, a ovce slušaju njegov glas i dolaze mu. On svoje ovce zove po imenu te ih izvodi van. ⁴Ide pred njima a one ga slijede, jer poznaju njegov glas. ⁵Neće poći za strancem, pobjeći će od njega, jer ne poznaju njegov glas.”

⁶Oni koji su čuli ovaj Isusov slikovit prikaz, nisu shvatili što je time htio reći, ⁷zato im ga je objasnio:

“Ja sam vrata ovcama. ⁸Svi koji su došli prije mene, bili su lopovi i razbojnici. No prave ih ovce nisu poslušale. ⁹**Da, ja sam vrata. Oni koji su ušli kroz vrata, bit će spašeni, ulazit će i izlaziti te nalaziti zelenu pašu.** ¹⁰Namjera je lopova da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da ovce imaju

vječni život, i to u izobilju da ga imaju. ¹¹Ja sam dobri pastir. Dobri pastir daje svoj život za ovce. ¹²Najamnik će pobjeći kad vidi da dolazi vuk i ostavit će ovce, jer nisu njegove, jer on nije njihov pastir. Vuk ih onda grabi i razgони stado. ¹³Najamnik bježi, jer je unajmljen, pa ga nije briga za ovce.”

¹⁴“Ja sam dobri pastir, poznajem svoje ovce i one poznaju mene, ¹⁵kao što mene poznaje Otac tako i ja poznajem Oca; svoj život dajem za ovce. ¹⁶Imam i drugih ovaca u drugome toru. I njih moram dovesti. One će čuti moj glas, pa će tako biti jedno stado s jednim pastirom.”

¹⁷“Otac me ljubi, jer dajem svoj život da bih ga mogao opet uzeti. ¹⁸Nitko mi ga ne može uzeti bez mog pristanka, ja dobrovoljno dajem svoj život. Jer imam pravo i moć da ga dam kad poželim, kao i pravo i moć da ga opet uzmem. Jer mi je Otac dao tu zapovijed.”

¹⁹Kad je ovo rekao, židovski su se vođe opet podijeli

u svom mišljenju o njemu. ²⁰Neki su rekli: “Ima đavla ili je lud. Čemu slušati takva čovjeka?”

²¹“Ne izgleda nam kao đavlom opsjednut čovjek”, rekli su drugi. “Zar može davao slijepima vratiti vid?”

Isus jedno s Ocem

²²Bila je zima, a Isus se našao u Jeruzalemu u vrijeme svetkovine Posvećenja. ²³Bio je u Hramu i prolazio je Salomonovim trijemom. ²⁴Opkolili su ga židovski vođe i upitali ga: “Dokle ćeš nas držati u neizvjesnosti? Ako si ti Krist, kaži nam otvoreno.”

²⁵“Već sam vam rekao pa mi niste vjerovali”, odgovorio im je Isus. “Dokaz je u djelima koja činim u ime svog Oca. ²⁶Ali vi mi ne vjerujete, jer niste od moga stada. ²⁷Moje ovce slušaju moj glas, ja ih poznajem i one me slijede. ²⁸Dajem im vječni život, te neće nikad propasti. Nitko ih neće otrgnuti od mene, ²⁹jer mi ih je dao Otac, a on je jači od svih, zato ih nitko ne može ugrabiti

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

ti iz Očeve ruke. ³⁰Ja i Otac jedno smo!”

³¹Tada su židovski vođe opet pograbili kamenje da ga zatuku. ³²Isus im je rekao: “Po Božjemu sam nalogu učinio mnoga dobra djela da pomognem narodu. Za koje me od tih djela želite ubiti?”

³³“Sigurno ne zbog dobrih djela”, odgovorili su, “već radi svetogrđa; ti koji si običan čovjek, proglašavaš se Bogom.”

³⁴“U vašem Zakonu piše: ‘Ja rekoh, bogovi ste!’” - odgovorio im je. ³⁵“Ako, dakle, Sveto pismo, koje ne može lagati, naziva bogovima one kojima je upravljena Božja poruka, a ona se ne može ukinuti, ³⁶kako onda vi onome, koga je Otac poslao u svijet i posvetio, kažete da huli, zato što veli: ‘Sin sam Božji?’ ³⁷Nemojte mi vjerovati ako ne činim Božja djela. ³⁸Ali ako ih činim, vjerujte im, makar meni ne vjerovali. Uvjerite se da je Otac u meni i ja u njemu.”

³⁹Tada su ga opet htjeli uhvatiti. No on je otišao i na-

puštio ih, ⁴⁰te prešao na drugu stranu Jordana, na mjesto gdje je prije Ivan krštavao, i ondje odsjeo. ⁴¹Mnogi su pošli za njim.

“Ivan nije činio čudesa”, govorili su ljudi međusobno, “ali sve što je unaprijed rekao za ovog čovjeka, obistinilo se.” ⁴²I mnogi su ondje povjerovali da je on Krist.

Smrt i uskrsnuće Lazara

11 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i njene sestre Marte. ²A Marija kojoj bolovaše brat Lazar bijaše ona koja je miomirisnom pomasti pomazala Gospodina i kosom mu posušila noge. ³Zato su sestre poslane poruku Isusu: “Gospodine, tvoj dobar prijatelj koga ljubiš, teško je bolestan.”

⁴Kad je Isus to čuo, reče: “Njegova bolest nije na smrt, nego na Božju slavu. Božji Sin će se ovom prilikom proslaviti.”

⁵Premda je Isus žarko ljubio Martu, Mariju i Lazara, nije odmah krenuo, ⁶nego je ostao još dva dana u onom

mjestu gdje se nalazio.⁷ Konačno, nakon dva dana, rekao je svojim učenicima: “Podimo opet u Judeju!”

⁸No njegovi su se učenici usprotivili: “Učitelju”, rekli su, “zar te nisu prije nekoliko dana židovski vođe u Judeji htjeli ubiti, a ti sad hoćeš onamo?”

⁹Isus odgovori: “Dvanaest sati traje dan i za svjetlosti čovjek može sigurno hodati a da se ne spotakne.”¹⁰ Samo noću postoji opasnost od pogrešnog koraka, jer je mrak.”¹¹ Zatim je rekao: “Naš prijatelj je zaspao, ali ga idem sad probuditi!”

¹²Učenici su mislili da Isus govori o Lazarevu dobrom snu, pa su rekli: “Gospodine, to znači da se oporavlja.”¹³ No Isus je mislio na Lazarevu smrt.

¹⁴Tada im je rekao posve otvoreno: “Lazar je umro.

¹⁵Radi vas se radujem što nisam bio ondje, jer će vam ovo biti nova prilika da povjerujete u mene. No hajdemo sad k njemu!”¹⁶ Nato je Toma, zvani Blizanac, rekao svojim drugovima: “Hajde-

mo da i mi umremo s njime!”

¹⁷Kad su stigli u Betaniju, rečeno im je da je Lazar već četiri dana u grobu.¹⁸ Betanija je bila samo par kilometara udaljena od Jeruzalema,¹⁹ pa je mnogo židovskih vođa došlo da izrazi sućut i utješi Martu i Mariju zbog gubitka njihova brata.

²⁰Kad je Marta čula da Isus stiže, poslala mu je u susret, dok je Marija ostala u kući.

²¹Marta je rekla Isusu: “Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.”²² Pa ni sad nije prekasno, jer znam da što god zaišteš od Boga, dat će ti.”

²³“Tvoj će brat uskrsnuti!” - rekao joj je Isus.

²⁴“Da”, rekla je Marta, “kad i svi drugi o uskrsnuću u posljednji dan.”

²⁵**“Ja sam uskrsnuće i život”, rekao joj je Isus. “Tko u mene vjeruje, ako i umre, ponovno će živjeti.**”²⁶ Tko god vjeruje u mene, neće nikad umrijeti. Vjeruješ li u to Marto?”

²⁷“Da, Gospodine”, rekla mu je, “ja vjerujem da si ti

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Krist, Sin Božji, kojeg smo tako dugo očekivali.”

²⁸Zatim je otišla i vratila se Mariji, povela je na stranu i rekla joj: “On je ovdje i želi te vidjeti.” ²⁹I tako je Marija brzo ustala i odmah pošla k njemu. ³⁰Isus je još bio izvan sela, na mjestu gdje ga je susrela Marta. ³¹Kad su židovski vođe, koji su bili u kući kod Marije i tješili je, vidjeli da ona tako žurno odlazi, poslali su za njom. Mislili su, naime, da ide na grob oplakivati svoga brata.

³²Kad je Marija stigla na mjesto gdje je bio Isus, pala mu je pred noge, govoreći: “Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat bi još bio živ.”

³³Kad je Isus vidio kako plače ona a i židovski vođe, bio je duboko dirnut i potresen. ³⁴“Gdje ste ga sahranili?” – zapitao ih je.

“Dodi i pogledaj!” – rekli su mu. ³⁵I Isus je zaplakao.

³⁶“Bili su bliski prijatelji”, rekli su židovski vođe. “Gle koliko ga je ljubio.”

³⁷A neki su rekli: “Zar ovaj koji je slijepcu vratio vid, ni-

je mogao spriječiti Lazarevu smrt?” ³⁸Isus se opet duboko ražalostio. Tada su stigli do groba. Bila je to spilja s teškim kamenom navaljenim na otvor groba.

³⁹“Odmaknite kamen!” – zapovjedio je Isus.

No Marta, pokojnikova sestra je rekla: “Gospodine, smrad je već sigurno užasan, jer je već četiri dana kako je mrtav.”

⁴⁰**“Zar ti nisam rekao da ćeš, ako vjeruješ, vidjeti Božju slavu?”** – upitao ju je Isus.

⁴¹I tako su odmaknuli kamen od groba. Isus je pogledao u nebo i rekao: “Hvala ti Oče, što si me uslišao. ⁴²Ti me uvijek uslišavaš, znam to, no rekao sam to zbog ovih koji ovdje stoje: da vjeruju da si me ti poslao.”

⁴³Zatim je povikao iz svega glasa: “Lazare, izidi!”

⁴⁴I Lazar je izašao – sav povezan povojima a lica omotana ručnikom. Isus im je rekao: “Odmotajte ga i pustite neka ide!”

Vijeće protiv Isusa

⁴⁵Ton dakad su mnogi židovski vođe, koji su bili s Marijom, vidjeli što se dogodilo, konačno su povjerovali u njega. ⁴⁶Ali neki su otišli farizejima da ih izvijeste što je Isus učinio.

⁴⁷Stoga su glavni svećenici i farizeji sazvali Veliko vijeće da se dogovore kako će postupiti. “Što da radimo?” – pitali su jedan drugoga, “jer ovaj čovjek zbilja čini čude-
sa. ⁴⁸Ako ga pustimo na miru, sav će ga narod slijediti i povjerovati u njega, a onda će doći rimska vojska, pobiti nas i preuzeti nam vlast.”

⁴⁹A jedan od njih, Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče: “Ništa vi ne znate! ⁵⁰Bolje je da ovaj jedan čovjek umre za narod – zašto da sav narod izgine!”

⁵¹Ovo proročanstvo da će Isus umrijeti za sav narod, došlo je od Kajfe, dok je bio na položaju velikog svećenika, nonije to on rekao sam od sebe, nego je rekao u nadahnuću. ⁵²Bilo je to proročanstvo da Isusova smrt neće biti samo za Izrael, nego i

da okupi svu Božju djecu razasutu po svijetu. ⁵³I tog su dana istaknuti židovski vođe odlučili da ubiju Isusa.

⁵⁴Zbog toga je Isus sada prekinuo svoju javnu službu i otišao iz Jeruzalema; pošao je u kraj blizu pustinje, u mjesto Efraim, i ondje se zadržao s učenicima.

⁵⁵Bližio se židovski blagdan Pashe, pa su mnogi stizali u Jeruzalem nekoliko dana ranije da bi prošli obred očišćenja prije početka Pashe.

⁵⁶Željeli su vidjeti Isusa, i dok su po Hramu razgovarali, pitali su jedan drugoga: “Što mislite, hoće li doći na Pashu?” ⁵⁷U međuvremenu su glavni svećenici i farizeji javno naredili: tko god vidi Isusa, mora ga odmah prijaviti, kako bi ga oni uhvatili.

Pomazanje u Betaniji

12 Šest dana prije nego je počela svetkovina Pashe, Isus je stigao u Betaniju, gdje je živio Lazar, čovjek kojeg je on uskrsnuo od mrtvi. ²Priredili su gozbu u Isusovu čast. Marta je posluživala a Lazar je sje-

dio s njime za stolom. ³Tada je Marija uzela posudu skupocjena nardova mirisna ulja, pomazala Isusu noge i obrisala ih svojom kosom. I sva se kuća napunila mirisa.

⁴Ali Juda Išariotski – jedan od njegovih učenika, koji ga je kasnije izdao – reče: ⁵“To je mirisno ulje vrijedilo čitavo bogatstvo. Trebalo ga je prodati a novac dati siromasima.” ⁶Nije to rekao zato što mu je bilo stalo do siromašnih, nego kako je bio zadužen za zajedničku kasu i novac, često je kradom uzimao od tog novca za vlastite potrebe.

⁷Isus je odgovorio: “Pusti je! Ona je to učinila za pripremu moga ukopa. ⁸Siromasima možete uvijek pomagati, no ja neću više dugo biti s vama.”

⁹Kad su mnogi iz Jeruzalema čuli da je on ondje, sjatili su se, ne samo da njega vide, nego i Lazara, čovjeka kojeg je Isus uskrsnuo od mrtvih. ¹⁰Tada su svećenički glavari odlučili da i Lazara ubiju, ¹¹jer su radi njega

mnogi židovski vođe odlazili i povjerovali u Isusa.

Isusov ulazak u Jeruzalem

¹²Sutradan je vijest prohujala mjestom da je Isus na putu za Jeruzalem i veliko je mnoštvo, koje se skupilo radi Pashe, ¹³uzelo palmine grane i pošlo mu u susret ulicom, kličući: “Hosana! Bog blagoslovio kralja Izraela! Živio Božji izaslanik!”

¹⁴Isus je jahao na mladu magaretu. Tako se ispunilo ono proročanstvo: ¹⁵“Ne boj se svoga Kralja, narode izraelski, jer će on doći krotko, jašući na mladu magaretu!”

¹⁶Njegovi učenici tada još nisu shvatili da se time ispunjava proročanstvo. No kada se Isus vratio u svoju slavu u nebo, sjetili su se koliko se proročanstava iz Svetog pisma obistinilo pred njihovim očima.

¹⁷A oni u mnoštvu, koji su vidjeli kako je Isus prizvao Lazara natrag u život, pronosili su to drugima. ¹⁸Zato mu je silan narod izišao u su-

sret, jer su čuli za to nevjerovatno čudo.¹⁹Tada su farizeji rekli: “Ništa nismo postigli! Gledajte – sav svijet ide za njim!”

Grci kod Isusa

²⁰Neki Grci, koji su došli u Jeruzalem na svetkovinu Pashhe, ²¹prišli su Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, pa mu rekli: “Gospodine, htjeli bismo upoznati Isusa.” ²²Filip je to rekao Andriji, pa su zajedno otišli i kazali to Isusu.

²³Isus je odgovorio: “Došlo je vrijeme da se Sin čovječji proslavi. ²⁴Mora pasti i umrijeti kao što zrno pšenice pada u izoranu zemlju. Ako ne umre, ostat će samo. No ako umre, proizvest će mnogo novih pšeničnih zrna – bogatu žetvu novih života. ²⁵**Ako ljubiš ovozemaljski život, izgubit ćeš ga. Ako ga prezreš, sačuvat ćeš ga za vječnost.**”

²⁶“Ako ovi Grci hoće biti moji učenici, recite im da dođu i slijede me. Jer moje sluge moraju biti gdje sam i ja. Pa ako me budu slijedili, Otac

će ih cijeniti. ²⁷Sad mi je duša duboko potresena. Hoću li moliti Oca: ‘Oče, spasi me od ovoga što me čeka?’ Ali zato sam i došao! ²⁸Oče, neka bude čast i slava tvom imenu!”

Tada se javio glas s neba govoreći: “Već sam ga proslavio i opet ću ga proslaviti!”

²⁹Kad je to čulo mnoštvo, neki su pomislili da je zagrmljelo, dok su drugi izjavili da je Isusu govorio anđeo.

³⁰Tadaim je Isus rekao: “Glas je bio radi vas a ne radi mene. ³¹Došlo je vrijeme osude ovome svijetu, i vrijeme kad će knez ovoga svijeta, Sotona, biti svrgnut. ³²A kada ja budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.”

³³To je rekao da istakne kakvom će smrti umrijeti.

³⁴“Umrijeti?” – zapanjilo se mnoštvo. “Mislili smo da će Krist zauvijek živjeti, da neće nikad umrijeti. Zašto govori da će on umrijeti? O kakvom to Sinu čovječjem govoriš?”

³⁵Isus im je odgovorio: “Moja će vam svjetlost još samo malo svijetliti. Hodite

po njoj dok još možete, idite onamo kamo želite, prije nego padne mrak, jer će onda biti prekasno da nađete put. ³⁶Iskoristite Svjetlost dok je još vrijeme; tada ćete postati svjetlonoše!” Nakon toga je Isus otišao i sakrio se od njih.

Nevjera Židova

³⁷No usprkos svim čudima koja je pred njima učinio, većina ih ipak nije vjerovala u njega. ³⁸A upravo je to predskazao prorok Izaija: “Gospodine, tko će nam vjerovati? Kome li su se objavila Božja moćna čuda?” ³⁹Ne, nisu mogli vjerovati, kao što je Izaija također rekao: ⁴⁰“Zasljepljene su im oči i otvrdnuta srca, tako da ne vide, ne razumiju, niti se meni obraćaju da ih ozdravim.” ⁴¹Izaija je mislio na Isusa kad je izrekao ovo proročanstvo, jer je u viziji vidio buduću slavu Mesije.

⁴²Ipak su i mnogi židovski vođe vjerovali da je Isus Mesija, ali nisu to htjeli priznati zbog straha da ih ne bi

farizeji izopćili iz sinagoge. ⁴³Više su držali do toga da ih ljudi prihvaćaju i cijene nego sam Bog.

Poziv na vjeru

⁴⁴Isus je povikao mnoštvu: “Tko se pouzdaje u mene, tad se, zapravo, pouzdaje u Boga. ⁴⁵Jer kad mene gledate, vidite onoga koji me poslao. ⁴⁶Došao sam kao Svjetlost da obasjam ovaj mračni svijet, da svi koji se u mene pouzdaju, ne lutaju tminom. ⁴⁷Ako tko čuje moje riječi, a ne poslušava me, nisam ja njegov sudac – jer sam došao da spasim svijet a ne da ga osudim. ⁴⁸Ali svi koji mene odbace i moju poruku ne primaju, bit će osuđeni na sudnji dan, i to prema riječima koje sam govorio. ⁴⁹Jer ja nisam govorio svoje zamisli, nego vam govorim ono što mi je Otac naredio da vam kažem. ⁵⁰I znam da njegove naredbe jesu vječni život; stoga, što god mi veli da kažem, ja kažem.”

Isus učenicima pere noge

13 Večer uoči Pashe, Isus je znao da mu je došao čas da ode sa zemlje svom Ocu. Iz ljubavi prema svojim na svijetu iskaza im to izuzetnim djelom. ²Za vrijeme večere davao je već dao mig Judi Išariotskom, Šimunovu sinu, da je ovo noć u kojoj će izdati Isusa. ³Isus je znao da mu je Otac sve dao te da je od Boga izišao i da mu se vraća. ⁴Zato se digao od stola, skinuo gornju odjeću, opasao se ručnikom, ⁵nalio vode u lavor te počeo učenicima prati noge i brisati ih ručnikom kojim se bio opasao. ⁶Kad je došao do Šimuna Petra, ovaj mu reče: "Učitelju, nećeš valjda ti meni prati noge?!"

⁷Isus mu odgovori: "Sada još ne razumiješ zašto to radim, ali jednog ćeš dana shvatiti."

⁸"Ne", prosvjedovao je Petar, "nikad ti nećeš prati moje noge!"

"Ali ako te ne operem, ne možeš biti moj suradnik", odgovorio mu je Isus. ⁹Ši-

mun Petar nato poviče: "Gospodine, operi mi onda i ruke i glavu, a ne samo noge!" ¹⁰Isus je odgovorio: "Onome koji je sav okupan, treba oprati samo noge da bude posve čist. Sada ste čisti, ali ipak ne svi." ¹¹Isus je, naime, znao tko će ga izdati. Zato je i rekao: "Niste svi čisti."

¹²Kad im je oprao noge, ponovno se obukao, sjeo pa zapitao: "Razumijete li što sam vam uradio?" ¹³Vime zovete 'Učiteljem' i 'Gospodinom'. Dobro! To i jesam. ¹⁴No, ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, treba da i vi perete jedni drugima noge. ¹⁵Dao sam vam primjer da ga slijedite – činite kao što sam i ja učinio. ¹⁶Koliko li istine u tome da sluga nije veći od svoga gospodara! Niti je glasnik važniji od onoga koji ga šalje. ¹⁷Ako to znate, idite sad i činite tako! U tome je blagoslov!"

¹⁸"Ne govorim o svima vama, iako dobro poznajem svakog od vas. Sveto pismo kaže: 'Tko večera sa mnom,

taj će me izdati.' To će se uskoro i obistiniti. ¹⁹Velim vam ovo već sada, prije nego se dogodi, da kad se dogodi, vjerujete da Ja jesam. ²⁰Uistinu vam kažem, onaj tko lijepo primi onoga koga ja šaljem, prima mene. A tko primi mene, znači da je primio Oca koji je mene poslao."

Isus očituje izdajnika

²¹Isus je sada bio duboko potresen u duši, pa je povikao: "Da, istina je – jedan će me od vas izdati!" ²²Učenici su pogledali jedan drugoga, pitajući se koga bi to moglo ići. ²³A kako sam ja, Ivan, sjedio za stolom do Isusa, jer sam mu bio nekako najomiljeniji, ²⁴Šimun Petar mi dade znak da upitam Učitelja tko bi mogao učiniti takvo strašno djelo.

²⁵Tako sam se okrenuo k njemu, privio mu se na grudi i zapitao ga: "Tko je taj, Gospodine?"

²⁶Isus odgovori: "To je onaj koga počastim umočenim kruhom." I kad ga je umo-

čio, dao ga je Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga.

²⁷Čim je to Juda pojeo, ušao je Sotona u njega. Tada mu je Isus rekao: "Požuri! Što želiš učiniti, učini brzo!"

²⁸Nitko od prisutnih za stolom nije razumio zašto je Isus to rekao. ²⁹Kako je Juda bio njihov blagajnik, neki su pomislili da mu Isus govori da ode kupiti hrane za blagdane ili da siromašnima podijeli novac. ³⁰Juda je zato odmah izišao, odlazeći u noć.

³¹Čim je Juda napustio sobu, Isus je rekao: "Došao je moj trenutak. Slava Božja će me uskoro okružiti – i Bog će primiti veliku slavu kroz sve što mi se dogodi. ³²Ako se Bog proslavio u meni, dat će i meni svoju slavu, i to vrlo uskoro. ³³Draga moja djecko, kako su kratki ovi trenuci prije nego ću morati otići i ostaviti vas. A onda, makar me i tražili, nećete moći doći k meni, kažem vam to upravo kako sam rekao i židovskim vodama."

Nova zapovijed

³⁴**Sad vam dajem novu zapovijed – ljubite jedan drugoga tako kako ja ljubim vas.** ³⁵**Vaša žarka međusobna ljubav dokazat će svijetu da ste moji učenici.**”

³⁶“Učitelju, kamo to odlaziš?” – pitao ga je Šimun Petar. Isus mu odgovori: “Ne možeš sada poći sa mnom, ali kasnije ćeš moći.” ³⁷A Petar ga upita: “A zašto ne mogu sada? Ja sam spreman za te i umrijeti!”

³⁸Isus mu odgovori: “Umrijeti za mene? Ozbiljno ti kažem, prije nego pijetao sutra ujutro kukurikne, triput ćeš izjaviti da me uopće ne poznaješ!”

Isus tješi učenike

14 “Neka se ne uznemiruje vaše srce! U Boga se pouzdajte, i u mene se pouzdajte! ²Ondje gdje živi moj Otac ima mnogo mjesta, idem pripremiti mjesto za vaš dolazak. Da nije tako, rekao bih vam otvoreno. ³Kad sve bude spremno, doći ću i vas ću odvesti onamo, tako da i vi bude-

te zauvijek ondje gdje sam ja. Da nije tako, rekao bih vam otvoreno. ⁴No vi znate kamo ja idem i kako ću onamo stići.

Isus, put do Oca

⁵“Ne znamo, Gospodine”, rekao je Toma, “Nemamo pojma kamo ideš, pa kako da onda znamo put?”

⁶Isus mu reče: **“Ja sam Put, Istina i Život. Nitko ne može doći Ocu osim po meni.**

⁷Da ste me upoznali, znali biste i tko je moj Otac. Ali odsad ga poznajete i vidjeli ste ga.”

⁸Filip mu reče: “Gospodine, pokaži nam Oca i bit ćemo zadovoljni!”

⁹Isus mu odgovori: “Zar još ni sad ne znaš, Filipe, tko sam ja, čak i nakon tolikog vremena koje sam proveo s vama? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. A zašto onda tražiš da ga vidiš? ¹⁰Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu a Otac u meni? Riječi koje govorim nisu moje, nego su od Oca, koji živi u meni. I on svoje djelo čini kroza me. ¹¹Samo mi vjerujte da

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

sam ja u Ocu i Otac u meni. Ili barem vjerujte zbog samih djela koja ste vidjeli da sam učinio.”

¹²“Najozbiljnije vam kažem, tko vjeruje u mene, činit će ista djela koja sam i ja činio, pa čak i veća, jer ja odlazim Ocu. ¹³Molite u moje ime što god zaželite, i ja ću se za to pobrinuti, jer će se time proslaviti Otac kroz ono što ću ja, Sin, za vas učiniti. ¹⁴Ponavljam vam, tražite što god zaželite u moje ime i ja ću vam to učiniti.”

Obećanje Svetog Duha

¹⁵“Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi, ¹⁶a ja ću moliti Oca i on će vam poslati drugog Pomoćnika, koji vas nikad neće ostaviti. ¹⁷On je Sveti Duh, Duh Istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje. No vi ga poznajete, jer sada živi s vama, i bit će u vama. ¹⁸Ne bojte se! Ne, neću vas ostaviti niti vas napustiti kao siročad. Doći ću k vama. ¹⁹Za kratko ću otići sa svijeta, ali bit ću još s vama, jer ja živim i vi ćete živjeti.

²⁰Kad se vratim u život, spoznat ćete da sam ja u Ocu, i vi u meni a ja u vama. ²¹Tko je poslušan onom što ja naučavam, taj me ljubi; i zato što me ljubi, moj će ga Otac ljubiti; a i ja ću ga ljubiti i otkrit ću mu se.”

²²“Gospodine, zašto ćeš se otkriti samo nama, učenicima, a ne i čitavom svijetu?” – rekao mu je Juda (ne Iškariotski, već drugi učenik s istim imenom).

²³Isus mu odgovori: “Jer ću se otkriti samo onima koji me ljube i slušaju me.

Njih će i moj Otac ljubiti, pa ćemo im doći i živjeti s njima. ²⁴No onaj koji me ne ljubi, nije mi ni poslušan. I upamtite, riječi koje vam govorim nisu moje. Ovo je odgovor Oca koji me poslao. ²⁵Ovo vam govorim sada dok sam još s vama. ²⁶A kad Otac pošalje Pomoćnika da me zastupa, a taj Pomoćnik je Sveti Duh, mnogo će vas naučiti i podsjetiti vas na sve što sam vam bio osobno govorio.”

²⁷“Ostavljam vam mir – mir uma i srca – i taj mir koji vam

ja dajem nije mir kakav vam svijet daje. Zato se ne uznemirujte i ne plašite. ²⁸Sjetite se što sam vam rekao: 'Odlazim, ali ću vam se ponovno vratiti.' Ako me stvarno ljubite, bit ćete sretni zbog mene, jer sada mogu otići Ocu, jer je Otac veći od mene. ²⁹Rekao sam vam sve ovo prije negoli se dogodi, tako da kad se dogodi, vjerujete u mene."

³⁰"Nemam više vremena da vam govorim, jer se već približava zli knez ovoga svijeta. On nema vlasti nada mnom, ³¹no ja ću dobrovoljno učiniti ono što Otac od mene traži, tako da svijet upozna da ja ljubim Oca. Hajde, ustanimo! Pođimo odavde!"

Jedinstvo Isusa i vjernika

15 "Ja sam pravi trs, a moj Otac je vinogradar. ²On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa roda. I pročišćava one mladice koje nose rod, kako bi dale još veći urod. ³On vas je već obradio, očistivši vas da biste imali još ve-

ću snagu i korist kroz riječi koje sam vam ja govorio. ⁴Živite u meni i dopustite da ja živim u vama! Jer mladica ne može donijeti rod sama od sebe, kad je otkinuta od trsa. Tako i vi ne možete biti plodonosni, ako ste odvojeni od mene. ⁵Da, ja sam trs, a vi ste mladice. Tko živi u meni i ja u njemu, donijet će velik urod. Jer bez mene ne možete učiniti ama baš ništa. ⁶Ako tko ne ostanu u meni (mom učenju i životnom stilu), bit će odbačen kao nekorisna mladica i osušit će se, a takve mladice onda skupe i spale. ⁷Ali ako ostanete u meni i slušate moje zapovijedi, možete tražiti što god hoćete i dat će vam se. Moji pravi učenici donose bogat urod. Time donose veliku slavu mome Ocu."

⁹Ljubio sam vas kao što je i Otac ljubio mene. Živite u mojoj ljubavi. ¹⁰Kad ste poslušni mojim zapovijedima, mome nauku, živjet ćete u mojoj ljubavi, upravo kao što sam i ja poslušan Ocu i ostajem u njego-

voj ljubavi. ¹¹Ovo sam vam kazao da budete puni moje radosti. Zaista se možete jako radovati. ¹²Zahtijevam od vas da ljubite jedni druge isto toliko koliko i ja vas ljubim. ¹³A evo kako se mjeri ljubav: najveća se ljubav iskazuje kad netko položi svoj život za svoje prijatelje. ¹⁴**Vi ste moji prijatelji ako živite u poslušnosti mojem učenju.** ¹⁵Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi gospodar. Sad ste moji prijatelji, jer sam vam kazao sve što mi je Otac rekao. ¹⁶Niste vi mene izabrali! Ja sam izabrao vas! Odredio sam vas da idete i uvijek donosite dobar rod, tako da vam moj Otac da sve što god zatražite od njega u moje ime. ¹⁷Zahtijevam od vas da ljubite jedni druge!”

Mržnja svijeta na Isusove učenike

¹⁸“Dovoljno mržnje dobivate od svijeta. No znajte da je svijet mene mrzio prije vas. ¹⁹Svijet bi vas ljubio da

ste njegovi, no niste, jer sam vas ja izabrao iz svijeta, i zato vas svijet mrzi. ²⁰Sjećate li se što sam vam rekao: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara?’ Pa ako su mene progonili, prirodno je da će i vas progoniti. Ako su slušali mene, slušat će i vas! ²¹Svijet će vas progoniti, jer ste moji, jer ne poznaju Boga koji me poslao. ²²Da nisam došao i govorio im, ne bi bili krivi, ali sad nemaju isprike za svoj grijeh. ²³Tko mene mrzi, mrzi i mog Oca. ²⁴Da nisam među njima učinio onako moćna djela, kojih nitko drugi nije učinio, ne bi ih se smatralo krivima. A oni su vidjeli sva ona divna djela, pa ipak su zamrzili i mene i mog Oca. ²⁵Time se ispunilo ono što su proroci rekli za Mesiju: ‘Mrzili su me bez razloga.’”

²⁶“Ali poslat ću vam Pomoćnika, Svetoga Duha, izvor svake Istine. On će vam doći od Oca i svjedočiti o meni. ²⁷I vi ćete svima govoriti o meni, jer ste bili sa mnom od početka.”

16Ovo sam vam rekao da vas ne pokolebaju sve one laži koje će doći. ²Jer će vas izopćiti iz sinagoge i doći će vrijeme kad će oni, koji vas ubiju, misliti da služe Bogu. ³A to će činiti zato jer nikada nisu upoznali ni Oca ni mene. ⁴Ovo vam sad govorim da se, kad se to dogodi, sjetite kako sam vas upozorio. Nisam vam govorio ranije, jer sam bio s vama još neko vrijeme.”

Djelovanje Svetoga Duha

⁵“Ali sad odlazim onome koji me poslao, a nikoga od vas kao da ne zanima razlog mog odlaska; nitko se ne pita zašto. ⁶Umjesto toga ste žalosni. ⁷No za vas je uistinu bolje da ja odem, jer ako ja ne odem, neće vam doći Pomoćnik. Ako pak odem, doći će, jer ću vam ga poslati.”

⁸“A kad on dođe, uvjerit će svijet da je u zabludi u vezi grijeha, te u vezi Božje pravednosti i u vezi osude. ⁹Njihov je grijeh što ne vjeruju u

me. ¹⁰Pravednost je moguća jer odlazim Ocu, a vi me više nećete vidjeti; ¹¹oslobođenje od osude postoji, zato što je knez ovoga svijeta već osuđen.”

¹²“Toliko je toga što vam želim reći, ali sada to ne možete shvatiti. ¹³Kad dođe Sveti Duh, koji je Istina, uputit će vas u cjelokupnu istinu, jer neće iznositi svoje vlastite misli, nego će vam prenijeti ono što je čuo. Objavit će vam i ono što će se dogoditi. ¹⁴**On će o meni govoriti, mene hvaliti i iskazivati mi veliku čast, pokazujući vam moju slavu.** ¹⁵Sve što

Otac ima, moje je, to je ono što mislim kad kažem da će vam pokazati moju slavu. ¹⁶Još samo malo pa ću otići, više me nećete vidjeti, no malo kasnije vidjet ćete me ponovno.”

¹⁷“Što on to govori?” - upitali su neki učenici. “Što mu to znači: ‘Malo i nećete me vidjeti, i malo kasnije ponovno ćete me vidjeti’ i onda ‘Odlazim Ocu’?” ¹⁸Ne znamo što hoće time reći: što je ono malo o čemu govori?”

¹⁹Isus je shvatio da ga hoće to upitati pa je rekao: "Pitate se među sobom što sam vam htio reći, zar ne?" ²⁰Svijet će se veseliti zbog onog što će mi se dogoditi, a vi ćete plakati i jaukati. Ali će se vaše plakanje i žalost iznenada preokrenuti u veliku radost, kad me ponovno ugledate. ²¹Bit će to isto kao i kod trudne žene kad se rodi dijete – njezina muka i žalost pretvaraju se u radost i muka se ne spominje, jer se čovjek rodio na svijet. ²²Tako je i s vama, sad se žalostite, ali ću vas opet vidjeti, i obradovat ćete mi se; te vam radosti nitko neće moći uskratiti. ²³Tada me nećete trebati nizašto moliti, jer ćete moći doći izravno Ocu i njega moliti, on će vam dati ono što molite u moje ime. ²⁴To još niste ni pokušali, ali počnite. Molite u moje ime, pa ćete dobiti; ispunit ćete se radošću."

²⁵"O ovim sam stvarima govorio vrlo oprezno u pričama ali će doći vrijeme kad vam to više neće biti po-

trebno, i ja ću vam otvoreno reći sve o Ocu. ²⁶Tada ćete njemu iznijeti svoje molbe uz moje odobrenje. I neću morati moliti Oca da udovolji vašim zahtjevima, ²⁷jer vas sam Otac žarko ljubi, zato što ste vi mene ljubili i vjerovali da sam došao od Oca. ²⁸Da, izišao sam od Oca i došao na svijet, a otići ću s ovoga svijeta i vratiti se Ocu."

Isus, pobjednik

²⁹"Konačno govoriš otvoreno", rekli su mu njegovi učeniци, "a ne u zagonetkama. ³⁰Sada shvaćamo da sve znaš i da ne trebaš nikoga da ti išta kaže. Zato vjerujemo da si izišao od Boga."

³¹"Vjerujete li konačno u to?" - upitao ih je Isus. ³²"No dolazi vrijeme, u stvari je već tu, kad ćete se raspršiti, svaki će se vratiti svojoj kući, a mene ćete ostaviti sama. Ipak neću biti sam, jer Otac je sa mnom. ³³Sve sam vam ovo rekao da u meni imate mir srca i uma. Ovdje na zemlji imat ćete mnoge muke

i nevolje, no ohrabrite se, ja sam pobijedio svijet!”

Isusova molitva

17 Kad je Isus izrekao sve ovo, pogledao je na nebo i nastavio: “Oče, došao je čas! Pokaži slavu svoga Sina da bi on mogao proslaviti tebe. ²Jer ti si mi dao da vlašću nad svim ljudima na cijeloj zemlji dade vječni život svakome kojeg si mu ti dao. ³A evo kako se može imati vječni život – spoznajom tebe, jedinog istinitog Boga i Isusa Krista, kojeg si ti poslao na zemlju. ⁴Pronio sam ti slavu ovdje na zemlji čineći sve što si mi rekao da učinim. ⁵A sada, Oče, pokaži moju slavu dok stojim u tvojoj prisutnosti, slavu koju sam imao s tobom prije nego je svijeta bilo.”

⁶“Ovim sam ljudima rekao sve o tebi. Bili su u svijetu, ali ti si mi ih dao. U stvari, uvijek su bili tvoji, no meni si ih dao i poslušali su tvoje riječi. ⁷Sad su spoznali da je sve što imam od tebe. ⁸Jer sam im prenio zapovijedi koje

si mi dao; oni su ih prihvatili i znadu sigurno da sam izišao od tebe i vjeruju da si me poslao.”

⁹“Moja molitva nije za cijeli svijet, već za one koje si mi dao, jer tebi pripadaju. ¹⁰I svi oni koji su moji, pripadaju tebi. A ti si mi ih vratio sa svim što je tvoje i tako su oni moja slava. ¹¹Sad odlazim sa svijeta, ostavljam njih i idem k tebi. Sveti Oče, brini se za njih i dalje, sačuvaj sve one koje si mi dao u svom imenu, tako da budu sjedinjeni baš kao i mi, i da nijedan ne propadne. ¹²Za vrijeme mog boravka ovdje, sačuvao sam u tvom imenu sve one koje si mi dao. Čuvao sam ih da ni jedan ne propadne osim sina pakla, kao što je Sveto pismo predskazalo.”

¹³“A sad dolazim k tebi. Dok sam bio s njima u svijetu, rekao sam im mnogo toga, tako da ih ispuni moja radost.

¹⁴Dao sam im moje zapovijedi a svijet ih je zamrzio, jer se ne uklapaju u njega, baš kao ni ja. ¹⁵Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, već da ih

sačuvaš od Sotone. ¹⁶Nisu više od ovog svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta. ¹⁷**Očisti ih i posveti u Istini, tvoje su riječi Istina.** ¹⁸Kao što si mene poslao u svijet, tako i ja njih šaljem. ¹⁹I ja se posvećujem za njih, da zadovoljim njihovu potrebu za rastom u Istini i Svetosti.”

²⁰“Ne molim te samo za ove, nego i za sve buduće vjernike koji će doći k meni, zbog svjedočanstva ovih mojih učenika. ²¹Moja molitva je za sve njih, da budu jednog srca i uma, baš kao što smo ti i ja, Oče, ti u meni, i ja u tebi, neka tako i oni budu u nama, da svijet povjeruje da si me ti poslao. ²²Ja sam im dao slavu koju si mi ti dao: da budu jedno kao što smo i mi – ²³ja u njima, a ti u meni, da budu savršeno jedno. Tako će svijet spoznati da si me ti poslao i shvatiti da ih ljubiš toliko kao što ljubiš mene. ²⁴Oče, želim da budu sa mnom – svi ovi koje si mi dao – neka gledaju moju slavu. Ti si mi dao tu slavu, jer si me ljubio još prije postanka svijeta!”

²⁵“O pravedni Oče! Svijet te ne poznaje, no ja te poznajem. I ovi su učenici spoznali da si me ti poslao. ²⁶Njima sam otkrio tebe i dalje ću im te objavljevati, da žarka ljubav kojom mene ljubiš bude u njima, i ja u njima!”

Hvatanje Isusa

18 Nakon što je ovo rekao, Isus je sa svojim učenicima prešao na drugu stranu potoka Kedrona, te ušao s njima u maslinik. ²A Juda, izdajnik, poznavao je to mjesto, jer je Isus često odlazio onamo sa svojim učenicima.

³Glavni svećenici i farizeji dali su Judi četvu vojnika i stražare da odu onamo. Sada su sa zapaljenim bakljama, svjetilkama i oružjem stigli do maslinika. ⁴Isus je znao sve što će mu se dogoditi. Istupivši ispred njih, zapitao ih je: “Koga tražite?”

⁵“Isusa iz Nazareta!” – odgovorili su.

“Ja sam taj”, rekao je Isus. ⁶A kad im je rekao ‘Ja sam’, svi su ustuknuli i popadali na zemlju.

⁷Ponovno ih je zapitao: “Koga tražite?”

I opet su odgovorili: “Isusa iz Nazareta!”

⁸“Kazao sam vam da sam to ja”, rekao im je Isus. “I jer sam ja taj koga tražite, pustite ove druge neka idu.”

⁹To je učinio da bi se ispunilo proročanstvo koje je upravo bio spomenuo: ‘Nisam izgubio ni jednoga od ovih koje si mi dao.’ ¹⁰Tada je Šimun Petar potegao mač i odsjekao desno uho slugi velikog svećenika, koji se zvao Malho.

¹¹No Isus reče Petru: “Skloni taj svoj mač! Zar da ne ispijem čašu koju mi je Otac dao?”

Petar se odriče Isusa

¹²Tako su židovski stražari s četom vojnika i njihovim zapovjednikom uhvatili Isusa i svezali ga. ¹³Odveli su ga najprije Ani, tastu Kajfe, koji je te godine bio veliki svećenik. ¹⁴Kajfa je bio onaj koji je savjetovao židovske vođe: “Bolje je da jedan umre za sav narod.”

¹⁵Šimun Petar i jedan drugi

učenik, koji je poznavao velikog svećenika, izdaleka su ga slijedili. Tako je taj drugi učenik mogao ući u dvorište velikog svećenika zajedno s Isusom, ¹⁶dok je Petar ostao vani pred vratima. Tada je taj drugi učenik razgovarao s djevojkom koja je pazila kod vratiju, i ona je uvela i Petra. ¹⁷Ta djevojka, vratarica, upitala je Petru: “Zar nisi i ti jedan od Isusovih učenika?”

“Nisam”, odvratio je Petar.

¹⁸Stražari i služinčad stajali su pokraj vatre koju su naložili i grijali se, jer je bilo hladno. I Petar je stajao ondje s njima, grijajući se.

¹⁹Unutra je veliki svećenik počeo ispitivati Isusa o njegovim učenicima i o tome što ih je bio poučavao.

²⁰Isus je odgovorio: “Ono što sam naučavao na široko je poznato, jer sam redovito naučavao u sinagogi i u Hramu. Čuli su me svi židovski vođe i ništa nisam poučavao tajno, što nisam rekao i javno. ²¹Što meni postavljaš to pitanje? Pitaj one koji su me slušali. Neki od njih su i

ovdje. Eto, oni znaju što sam govorio.”

²²Jedan od vojnika, koji je ondje stajao, šakom je udario Isusa po obrazu. “Zar se tako odgovara velikom svećeniku?” – pitao je.

²³“Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo”, odgovorio je Isus. “Zar ćeš udariti čovjeka samo zato što govori istinu?”

²⁴Tada je Ana poslao svezanog Isusa Kajfi, velikom svećeniku. ²⁵U međuvremenu, dok se Šimun Petar grijao kraj vatre, ponovno su ga upitali: “Da nisi i ti jedan od njegovih učenika?” “Ma kakvi!” – odgovorio je.

²⁶Ali jedan od slugu velikog svećenika, rođak onoga komu je Petar bio odsjekao uho, upita: “Zar te nisam vidio tamo u masliniku zajedno s Isusom?”

²⁷Opet je Petar zanijekao. I odmah je pijetao zakukurikao.

Isus pred Pilatom

²⁸Isusovo saslušanje pred Kajfom završilo se u rane ju-

tarnje sate. Zatim su ga odveli u palaču rimskog guvernera. Njegovi tužitelji sami nisu onamo ulazili, jer bi ih to okaljalo, ne bi smjeli onda jesti pashalno janje. ²⁹Tako je Pilat, guverner, izišao k njima i zapitao ih: “Kakva je vaša tužba protiv ovog čovjeka? Čime ga teretite?”

³⁰“Ne bismo ga predali tebi da nije zločinac!” – odbusili su.

³¹“Onda ga odvedite i sami mu sudite po svojim zakonima”, rekao je Pilat. “Ali mi hoćemo da on bude razapet!” – rekli su. “A za to je potrebna tvoja suglasnost.”

³²Ovim se ispunilo Isusovo proročanstvo u pogledu načina njegova smaknuća.

³³“Tada se Pilat vratio u palaču i naredio da mu privedu Isusa. “Jesi li ti kralj Židova?” – zapitao ga je.

³⁴“Govoriš li prema onome što ti misliš ili što su ti Židovi rekli o meni?” – upitao ga je Isus.

³⁵“Zar sam ja Židov?” – odbrusio mu je Pilat. “Tvoj vlastiti narod i njegovi glavni

svećenici predali su te meni. Zašto? Što si učinio?”

³⁶Zatim je Isus odgovorio: “Ja nisam svjetovan kralj. Kad bih bio, moji bi se vojnici za me borili dok su me hvatali židovski vođe. Ali moje kraljevstvo nije od ovog svijeta!”

³⁷Pilat je odgovorio: “No onda, ti jesi neki kralj?”

“To ti kažeš”, reče Isus. “**Da, ja sam kralj, zato sam se i rodio i došao sam donijeti svijetu Istinu.** Svi koji ljube Istinu moji su sljedbenici.”

³⁸“A što je Iстина?” – povikao je Pilat.

³⁹Tada je ponovno izišao pred narod i rekao im: “Ja nisam našao na njemu nikakve krivice, nikakav zločin. Ali vi imate običaj tražiti me da vam svake godine u vrijeme Pashe pustim nekog iz zatvora – i ako hoćete, pustit ću vam ‘Kralja Židova’.”

⁴⁰No oni su nato povikali: “Ne! Ne tog čovjeka već Barabu!” A Baraba je bio razbojnik.

Isus osuđen na smrt

19 Tada je Pilat dao da Isusa bičuju do krvi, ²a vojnici su spleli krunu od trnja, stavili mu je na glavu i odjenuli ga purpurnim plaštem. ³“Živio kralj Židova!” – rugali su mu se i udarali ga šakama po licu.

⁴Pilat je ponovno izišao i rekao Židovima: “Evo, sad ću vam ga izvesti, ali shvatite jasno da ga ja ne smatram krivim.”

⁵Tada je Isus izišao noseći trnovu krunu i purpurni plašt a Pilat je rekao narodu: “Evo čovjeka!”

⁶Kad su ga glavni svećenici i židovski stražari ugledali, stali su vikati: “Razapni ga! Razapni ga!”

“Sami ga razapnite!” – rekao im je Pilat. “Ja ne smatram da je on kriv.”

⁷Židovi su odgovorili: “Po našem Zakonu mora umrijeti, jer se nazvao Božjim Sinom.”

⁸Kad je Pilat to čuo, još se više uplašio. ⁹Poveo je Isusa natrag u palaču i upitao

ga: “Odakle si?” No Isus na to nije odgovorio.

¹⁰“Nećeš mi odgovoriti?” – Pilat je pitao. “Ne shvaćaš li da imam vlast osloboditi te ili razapeti?”

¹¹Tada mu je Isus rekao: “Ne bi ti imao uopće nikakve vlasti nada mnom da ti nije dana odozgor. Tako oni koji su me predali tebi, čine veći grijeh.”

¹²Pilat ga je tada nastojao osloboditi, ali su mu židovski vođe rekli: “Ako oslobodiš ovog čovjeka, neprijatelj si caru! Svaki koji se god izdaje za kralja, buntovnik je protiv cara.”

¹³Na te im je riječi Pilat opet izveo Isusa, pa sjeo na sudačku stolicu, koja je bila na kamenom popločenom postolju. ¹⁴Bilo je negdje oko podneva, dan Priprave za Pashu.

A Pilat je rekao Židovima: “Evo vašega kralja!”

¹⁵“Ukloni ga!” – vikali su. “Ukloni ga! Razapni ga!”

“Što?! Da razapnem vašega kralja?” – zapitao je Pilat.

“Mi nemamo kralja osim cara!” – odvrtili su glavni svećenici.

¹⁶Tada im je Pilat predao Isusa da se razapne.

¹⁷I konačno su ga se dočepali te ga povelili izvan grada da nosi svoj križ do mjesta koje se zvalo Lubanja ili hebrejski Golgota. ¹⁸Ondje su ga razapeli s još dvojicom, od kojih mu je svaki bio s jedne strane, a Isus u sredini. ¹⁹**Pilat je iznad njegove glave stavio natpis: Isus Nazarećanin, kralj Židova.** ²⁰Mjesto na kojem je Isus bio razapet, bilo je blizu grada; natpis je bio na hebrejskom, latinskom i grčkom, tako da su mnogi mogli pročitati.

²¹Tada su glavni svećenici rekli Pilatu: “Promijeni to, pa umjesto ‘Kralj Židova’ metni da je on rekao: ‘Ja sam kralj Židova’.”

²²“Što sam napisao, napisao sam!” – odgovorio je Pilat.

²³Kad su vojnici razapeli Isusa, razdijelili su njegovu odjeću na četiri dijela, za

svakoga po jedan. Uzeše i njegovu košulju, ali kako nije bila šivana već otkana u jednom komadu, ²⁴rekoše: “Bacimo kocku za nju, pa kome dopadne.” Ovim se ispunilo Sveto pismo koje kaže: “Razdijeliše među sobom moju odjeću, a za haljinu baciše kocku.” Tako su i učinili.

²⁵Nedaleko od križa stajale su Isusova majka Marija, njegova tetka, Marija, Kleofina žena i Marija Magdale-
na. ²⁶Kad je Isus opazio svoju majku koja je stajala kraj mene, Ivana, njegovog prisnog prijatelja, rekao joj je: “Ženo, evo ti sina!”

²⁷A meni je rekao: “Evo ti majke.” I od toga časa uzeo sam je u svoj dom i brinuo se o njoj.

Isusova smrt

²⁸Isus je znao da je već sve gotovo i, da se obistini Sveto pismo, reče: “Žedan sam.” ²⁹Ondje je stajala posuda s octom, pa su u ocat zamočili spužvu, stavili je na izopovu trsku i primakli je Isusovim ustima.

³⁰Kad je Isus okusio ocat, rekao je: “Svršeno je!” Glava mu je klonula i ispustio je duh.

³¹I jer je bila Priprava, židovski vode nisu htjeli da tijela razapetih ostanu visjeti na križu preko subote, koja je bila naročita, jer je bila Pasha, stoga su zamolili Pilata da naredi da se razapetim ljudima prebiju noge, kako bi im se ubrzala smrt. Tada bi im se tijela mogla skinuti s križa. ³²Vojnici su došli i prebili noge dvojici koji su bili razapeti s Isusom, ³³ali kad su došli do Isusa, vidjeli su da je već mrtav, pa mu noge nisu prebili. ³⁴Ipak mu je jedan od vojnika probio kopljem bok iz kojeg je potekla krv i voda.

³⁵Sve sam ovo osobno vidio i iznosim istinit i točan izvještaj kako biste i vi mogli vjerovati. ³⁶Vojnici su ovo uradili da se obistini Sveto pismo koje veli: ‘Nijedna mu se kost neće prelomiti’, i ³⁷a na drugom mjestu veli: ‘Gledat će onoga koga su proboli.’

Isusov ukop

³⁸Nakon toga je Josip iz Arimateje, koji je zbog straha od židovskih vođa bio Isusov tajni učenik, hrabro zamolio Pilata da smije skinuti Isusovo tijelo. Pilat mu je to dopustio, pa je Josip došao i skinuo Isusovo tijelo.

³⁹Došao je i Nikodem, onaj koji je bio došao Isusu noću, i donio je sa sobom pedesetak litara ulja za pomazanje tijela, sačinjena od smirne i aloje. ⁴⁰Umotali su Isusovo tijelo u dugačko platno natopljeno raznim mirisima, kako je već bio običaj kod Židova pri ukopu.

⁴¹U blizini mjesta gdje je Isus bio razapet, nalazio se perivoju u kojem je bio posve nov grob, još neupotrebljavan.

⁴²I zato su, radi žurbe zbog židovske Pripreme i jer je grob bio blizu, položili ondje Isusa.

Prazan grob

20 Rano ujutro, prvoga dana u tjednu, u nedjelju, dok je još bio mrak, došla je Marija Magdalena do groba i ustano-

vila da je kamen odgurnut s ulaza u grob. ²Otrčala je stoga i našla Šimuna Petra i mene, Ivana, pa nam rekla: "Uzeli su Gospodinovo tijelo iz groba i ne znam kamo su ga stavili!"

³Petar i ja zajedno smo krenuli. ⁴Otrčali smo do groba da vidimo što se dogodilo; prestigao sam Petra i onamo stigao prvi, ⁵sagnuo sam se, zavirio unutra te spazio povoje od larena platna gdje leže, ali nisam ušao. ⁶Tada je pristigao i Šimun Petar pa je on ušao unutra. I on je primijetio povoje gdje ondje leže, ⁷dok je ubrus kojim je bila pokrivena Isusova glava bio posebno smotan i ležao je sa strane. ⁸Tada sam i ja ušao, pogledao i povjerovao, ⁹jer sve do tada nismo shvatili da Sveto pismo govori da će on ustati iz mrtvih.

Isus i Marija Magdalena

¹⁰Otišli smo kući, ¹¹a Marija se vratila na grob i stajala vani plačući. I, zaplakana, sagnula se i zavirila u grob ¹²te je ugledala dva anđela

obučena u bijelo, gdje sjede jedan kod glave a drugi kod nogu, na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo.

¹³“Zašto plačeš?” – zapitali su je anđeli.

“Zato što su mi uzeli Gospodina”, odgovorila je, “a ne znam kamo su ga stavili.”

¹⁴Obazrela se preko ramena i vidjela da netko stoji iza nje. Bio je to Isus, ali ga nije prepoznala.

¹⁵“Zašto plačeš?” – zapitao ju je. “Koga tražiš?” Pomislila je da je to vrtlar. “Gospodine”, rekla je, “ako ste ga vi odnijeli, recite mi kamo ste ga stavili i ja ću otići i uzeti ga.”

¹⁶“Marijo!” – reče joj Isus. Ona mu se okrenula.

“Učitelju!” – viknula je.

¹⁷“Ne dodiruj me”, upozori je, “jer još nisam užišao k Ocu. No, idi i nađi moju braću i javi im da uzlazim svome Ocu i vašem Ocu, Bogu svome i vašem.”

¹⁸Marija Magdalena je našla učenike i rekla im: “Vidjela sam Gospodina!”

Tada im je prenijela njegovu poruku.

Isus s učenicima

¹⁹Te su se večeri, prvoga dana u tjednu, sastali učenici iza zaključanih vrata zbog straha od židovskih vođa, kad je odjednom među njih stao Isus. Pozdravio ih je: “Mir vam!” ²⁰Kad im je to rekao, pokazao im je svoje ruke i bok. Kako li su bili neobično radosni kad su vidjeli svoga Gospodina!

²¹Ponovno im je Isus progovorio i rekao: “Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.” ²²Tada je dahnuo u njih i rekao: “Primitite Svetog Duha! ²³Ako bilo čije grijehe oprostite, oni su oprostjeni. Ako odbijete oprostiti, oni nisu oprostjeni!”

²⁴Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio ondje s drugima.

²⁵Kako su mu neprestano govorili: “Vidjeli smo Gospodina”, odgovorio im je: “Neću vjerovati sve dok ne vidim rane od čavala na njegovim rukama – u njih ne

stavim svoje prste – a ruku ne položim na njegov bok.”

²⁶Osam dana nakon toga, učenici su ponovno bili zajedno. Ovaj put je i Toma bio s njima. Vrata su bila zaključana, no iznenada, kao i ono ranije, Isus je stao među njih i pozdravio ih: “Mir vam!”

²⁷Tada je rekao Tomi: “Stavi svoj prst u moje ruke. Položi ruku i stavi je u moj bok. Ne budi više nevjeran. Vjeruj!”

²⁸**Gospodin moj i Bog moj!” – uzviknuo je Toma.**

²⁹Tada mu je Isus rekao: “Ti vjeruješ jer si me vidio. No blago onima koji me nisu vidjeli a vjeruju.”

³⁰Isusovi učenici vidjeli su kako on čini mnoga druga čuda osim onih zapisanih u ovoj knjizi, ³¹a ova su zapisana da vjerujete da je Isus Mesija, Krist, Božji Sin, te da vjerujući u njega imate život.

Čudesan ulov riba

21 Kasnije se Isus opet javio učenicima uz Galilejsko jezero. Evo kako se to dogodilo:

²Ondje nas je bila nekolicina – Šimun Petar, Toma zvan Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, moj brat Jakov i ja, te druga dvojica učenika.

³“Idem loviti ribu”, reče Šimun Petar. “Idemo i mi”, rekli smo, te otišli, ali cijele noći nismo ništa ulovili. ⁴U svanuće smo ugledali jednog čovjeka kako stoji na obali ali nismo mogli vidjeti tko je to.

⁵“Imate li što riba?” – pozvao je.

“Ništa!” – odgovorili smo.

⁶Tada je rekao: “Bacite mrežu s desne strane lađe i uhvatit ćete ih mnogo.”

Tako smo i učinili, i nismo mogli izvući mrežu zbog mnoštva riba koje smo ulovili.

⁷Tada sam rekao Petru: “Ono je Gospodin!” Nato je Šimun Petar obukao gornji dio odjeće, jer je bio gol do pojasa, skočio u vodu i zaplivao do obale. ⁸A mi drugi, ostali smo u ladi te smo vukli mrežu punu riba do obale, udaljene nekih stotinjak metara. ⁹Kad smo onamo

stigli, vidjeli smo da je vatra već naložena te da se na njoj peče riba, a bilo je i kruha.

¹⁰“Donesite nešto od riba koje ste ulovili”, rekao im je Isus. ¹¹Tako je Šimun Petar otišao i izvukao mrežu punu velikih riba na obalu. Po njegovom proračunu bile su tu sto pedeset i tri velike ribe, no mreža se ipak nije rastrgla.

¹²“Dodite sad i doručkujte!” – rekao im je Isus, a ni jedan od nas nije se usudio pitati ga da li je on uistinu Gospodin, jer smo u to bili potpuno sigurni.

¹³Tada nas je Isus poslužio kruhom i ribom.

¹⁴To se već treći put Isus javio učenicima nakon što je uskrsnuo iz mrtvih.

Isus i Petar

¹⁵Nakon doručka, Isus je upitao Šimuna Petra: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me više nego ovi?”

“Da”, odgovorio je Petar, “Ti znaš da te volim, jer sam ti prijatelj.”

“Tada hrani moje jaganjce”, reče mu Isus.

¹⁶Isus je ponovio pitanje: “Šimune, Ivanov sine, da li me stvarno ljubiš?”

“Da, Gospodine”, rekao je Petar, “znaš da te volim.”

“Tada se brini za moje ovce”, rekao je Isus.

¹⁷Još jednom ga je upitao: “Šimune, Ivanov sine, zar me uistinu ljubiš?”

Petar se ražalostio zbog načina na koji ga je Isus pitao isto pitanje već treći put.

“Gospodine, ti poznaješ moje srce, ti znaš da te ja volim”, rekao je.

“Tada hrani moje ovce”, rekao mu je Isus.

¹⁸Kad si bio mlad, mogao si činiti što si htio i ići kamo god si želio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i provesti onamo gdje ne želiš ići.” ¹⁹Isus je ovo rekao nagovijestivši Petru kakvom će smrću proslaviti Boga. Zatim mu je Isus rekao: “Slijedi me!”

²⁰Petar se okrenuo i opazio da učenik kojeg je Isus ljubio, onaj koji se nagnuo onda kod večere da pita Isusa: ‘Učitelju, koji će te od nas izdati?’ ide za njim. ²¹Petar je

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

zapitao Isusa: “A što je s njime, Gospodine?” ²²Isus mu je odgovorio: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče? Ti mene slijedi!” ²³Tako se raširio glas među braćom da onaj učenik neće umrijeti. Ali to uopće nije bilo ono što je Isus rekao. On je samo rekao: “Ako ja hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče!”

²⁴Ja sam taj učenik. Vidio sam sve te događaje i zabilježio ih ovdje. A svi mi znamo da je moj zapis ovih događaja točan i istinit.

²⁵I pretpostavljam, kad bi se svi drugi događaji iz Isusova života i sva njegova djela zapisali, te knjige ne bi stale u cijeli svijet!”

Pavlovo pismo Rimljanima

1 Ovo piše Pavle, sluga Isusa Krista, koji je pozvan za apostola, poslan da propovijeda Božju Radosnu vijest. ²Ovu je Radosnu vijest Bog odavna obećao po svojim prorocima u Svetim Pismima. ³Ta Radosna vijest je o njegovu Sinu Isusu Kristu, našem Gospodinu, koji je došao kao ljudsko biće, rodio se u Davidovom potomstvu, ⁴a koji je uskrsnućem iz mrtvih - po Duhu Svetom - dokazao da je moćan Božji Sin, koji ima svetu Božju vlast.

⁵I sada se kroz Krista izlila na nas grešnike sva Božja ljubaznost, premda to nismo zaslužili; on nas sada

šalje po čitavom svijetu da svima govorimo o velikim djelima koja je Bog za njih učinio, kako bi i oni u njega povjerovali i bili mu poslušni. Da, poslao nas je da vam navijestimo vjeru – poslušnost – na koju poziva sve ljude, sve narode.

⁶I vi ste, među onima koje on istinski ljubi: pozvani ste po Isusu Kristu da budete njegovi, njegov sveti narod. ⁷Neka i vama, koji ste u Rimu, onima koje Bog ljubi, bude sva Božja milost i mir od Boga, našega Oca i od Isusa Krista našega Gospodina.

⁸Zahvaljujem Bogu svome po Isusu Kristu za dobar iz-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

vještaj o vama i za svakoga od vas! Vaša vjera u Boga postaje poznata po svem svijetu. ⁹Bog zna koliko se često molim za vas. Dan i noć iznosim u molitvi vas i vaše potrebe onome kojega služim svim svojim snagama, navješćujući drugima Radosnu vijest o njegovu Sinu.

¹⁰Stalno se molim i za priliku, ako bude Božja volja, da vas konačno posjetim i, ako bude moguće, sretno stignem do vas. ¹¹Jer čeznem da vas vidim, kako bih vam mogao udijeliti neki duhovni dar, koji će pomoći vama osobno i vašoj crkvi da snažno raste u Gospodinu ¹²da se međusobno utješimo vjerom koja nam je zajednička. Svaki će od nas biti na blagoslov jedan drugome.

¹³Htio bih da znate, draga braćo, da sam više puta namjeravao doći k vama – no bio sam spriječen – da radim među vama i da uberem koji duhovni plod, baš kao što sam iskusio i u drugim crkvama poganskog

podrijetla. ¹⁴Ja sam dužnik, tako se osjećam, vama i ostalima, civiliziranim i poganskim narodima, podjednako obrazovanima i neobrazovanima. ¹⁵Iz toga proizlazi moja želja da dođem k vama u Rim kako bih vam propovijedao Radosnu vijest.

¹⁶Ja se uistinu ne stidim Radosne vijesti o Isusu Kristu. Ona nam otkriva moćan Božji plan da spasi sve koji povjeruju. Ta se poruka najprije propovijedala samo Židovima, no sad je svatko pozvan da dođe Bogu na isti način. ¹⁷Tu, u Radosnoj vijesti Bog nam govori o svojoj pravednosti, onoj koja se prima vjerom u Krista – čini nas pravednima u Božjim očima. Ta se pravednost od početka do kraja postiže samo vjerom. Kao što kaže Sveto pismo: **“Pravedan čovjek će živjeti pouzdavajući se u Boga.”**

Božja mržnja na grijeh

¹⁸Bog doista iskazuje svoj gnjev s neba na sve grešne

i zle ljude, one koji su bezbožni te pristaju uz nepravde i neistine umjesto uz Istinu. ¹⁹Jer im je istina o Bogu poznata već po osnovnim načelima; Bog je tu spoznaj u stavio u njihova srca. ²⁰Ljudi su od najranijih vremena promatrali zemlju i nebo i sve što je Bog stvorio, znali su da Bog postoji i znali su za njegovu veliku vječnu moć. Pored toga oni i svojim zdravim prosudbama i djelima potvrđuju Božje zakone. Tako neće nitko imati isprike kad će stati pred Boga na Sudnji dan.

²¹Da, premda su znali o njemu, nisu ga htjeli priznati niti štovati ga kao Boga. I nakon nekog vremena, počeli su smišljati ispraznosti o tome kako Bog izgleda i što želi da oni čine. I zato je njihova pamet postala zamračena i zbrkana. ²²Umišljajući da su mudri, postali su potpuno ludi. ²³I umjesto da budu u prisutnosti slave uvijek živog Boga, oni su počeli prebivati u prisutnosti kipova i slika smrtnog čovje-

ka, ptica, četveronožaca i gmazova.

²⁴Budući da su slijedili svoje pohote i želje Bog ih je prepuštao onomu što je nečisto do te mjere, da čine što god zažele - sramna i grešna djela, obeščašćujući svoja tijela. ²⁵Umjesto da vjeruju u ono što su znali da je istina o Bogu, svjesno su izabrali da vjeruju lažima. Tako su počeli štovati ono što je stvoreno namjesto blagoslovljenog Boga, koji je sve to stvorio. Njemu slava zauvijek. Amen.

²⁶Stoga je Bog digao ruke od njih i pustio ih da čine svakovrsne gadosti, tako da su se čak i njihove žene okrenule protiv prirodnih sklonosti i upustile se u seksualni grijeh jedna s drugom. ²⁷A muškarci, umjesto da održavaju prirodne spolne odnose sa ženama, uspalili su se od žudnje jedni za drugima, muškarci su činili sramotne odnose s drugim muškarcima i zato su primili kaznu koju su itekako zaslužili.

²⁸Kako su odbacili Boga, odnosno njegov standard vrijednosti, Bog ih je prepustio njihovim zlim mislima da čine što god hoće a što čovjeku ne priliči. ²⁹Životi su im postali puni svakorsne nepravednosti i zloće, lakomosti i mržnje, zavisti, ubojstva, svađe, laži, gorčine i ogovaranja. ³⁰Postali su klevetnici, mrzitelji Boga, nasilnici, oholi i umišljeni, hvalisavci, izmišljali su nove načine kako da griješe, nepokorni svojim roditeljima, ³¹nerazumni, nevjerni, bez ljubavi i bez milosrđa. ³²Iako su bili svjesni Božjih zapovjedi i smrtno kazne za takve zločine, ipak su i dalje činili zlo, te su čak i druge ohrabivali da isto čine.

Božji pravedni sud

2 No ni ti ne možeš osuđivati druge. Posebno ako činiš isto. Kad kažete da su oni pokvareni i da ih treba kazniti, govorite i o sebi, jer i sami činite isto takvo zlo. ²A znamo da su Božji sudovi utemeljeni na Istini i da će biti kažnjeni svi koji ta-

kvo što čine. ³Mislite li da će Bog osuditi i okriviti druge koji čine takva zla, a vas neće, premda isto činite? ⁴Zar ne shvaćate kako je strpljiv svama? Ili vas nije briga? Zar ne vidite da on strpljivo čeka i ne kažnjava vas, kako bi vam dao vremena da se odvratite od svojih grijeha? Njegova dobrota vas hoće dovesti do pokajanja i promjene načina života.

⁵Ali vi nećete slušati. Ako ustrajete u tvrdoglavoj neposlušnosti te se ne ponizite pred Bogom gomilate na sebe strašni Božji gnjev a kada osvane dan Božjeg suda Bog će pravedno suditi čitavom svijetu. ⁶Dat će svakome što je po svojim djelima zaslužio. **⁷Vječni će život dati onima koji strpljivo izvršavaju Božju volju vršeći dobra djela, živeći za nevidljivu slavu i čast te vječni život.** ⁸Ali će strahovito kazniti one koji žive po svojoj volji te se bore protiv Božje Istine i pristaju uz ono što nije ispravno. Takvi će iskusiti gnjev i srdžbu na sebi. ⁹Svakog čovjeka ko-

ji se predaje zlu zadesit će nevolja i tjeskoba. Kako Židova tako i Grka, a to važi za sve narode, ¹⁰no one koji su poslušni, čeka slava i čast i mir od Boga, bili oni Židovi ili pripadnici drugih naroda. ¹¹Jer Bog postupa sa svakim isto, nije pristran. Bez obzira što netko misli, ti ili netko drugi, on sudi svakog po Istini i ne može ga se prevartiti.

¹²Kaznit će grijeh gdje god ga nađe. Kaznit će pogane kad griješe, iako nikad nisu imali Božji pisani Zakon, i kaznit će Židove zbog njihovih grijeha, iako imaju pisanu Božju Riječ. ¹³**Opravljanje se ne stječe odlaskom u Hram te slušanjem onoga što piše u Božjoj Riječi čak i kada se ljudi slažu s onim što stoji pisano. Opravljanje se priznaje samo onima koji vrše Božju Riječ i zapovijedi.** ¹⁴I pogani koji nemaju pisanu Božju Riječ u svojoj naravi razlikuju dobro i zlo te tako vrše ono što propisuje Božja Riječ. ¹⁵Takvim postupcima oni pokazuju da Bož-

je odredbe stoje upisane u njihovoj nutrini. Njihova savjest im o tomu svjedoči donoseći sudove koji ih optužuju ili brane. ¹⁶Doći će dan kad će na Božju zapovijed Isus Krist suditi ono što je skriveno u ljudima, njihove najdublje misli i pobude; dio je to Radosne vijesti koju ja objavljujem.

¹⁷Susreo sam mnoge ljude koji imaju lažno pouzdanje. Oni se žele istaći svojom nacionalnom ili vjerskom pripadnošću. Neki s krivim ponosom ističu svoje židovsko podrijetlo. Takvi mislite da je između vas i Boga sve u redu, jer vam je on dao svoj Zakon. Hvalite se da ste njegovi posebni prijatelji. ¹⁸Tvrdite da znate što on hoće; razlikujete dobro od zla i cijenate ono što je dobro, jer ste od djetinjstva poučavani u njegovom Zakonu. ¹⁹Toliko ste sigurni u put do Boga da biste ga mogli pokazati i slijepima. Sebe smatrate svjetionikom koji ljude izgubljenе u tami usmjeruje Bogu. ²⁰Uvjereni ste da možete od-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

gajati priproste i poučavati i djecu o Bogu, jer poznajete njegov Zakon, koji je pun spoznaje i istine.

²¹To je dobro, no dok druge poučavate zašto sebe ne poučite? Drugima govorite da ne krađu - a zar vi ne kradete? ²²Kazete da je nedopustiv preljub - a sami ga činite. Kada vidite kipove i idole zgražate se nad idolopoklonstvom no rado bi opljačkali idolopokloničke hramove.

²³Toliko ste puni sebe što poznajete Božji Zakon, no istodobno ga kršenjem obeščućujete. ²⁴Nije stoga ni čudo da Sveto pismo kaže kako svijet Božje ime grdi zbog takvih ljudi.

Ispraznost obreda

²⁵Obred obrezanja ima značenje i koristan je ako izvršavate Božje zapovijedi; no ako ih ne izvršavate, niste ništa bolji od pogana - vaše vršenje obreda je nevaljano. ²⁶No ako pogani izvršavaju Božje zapovijedi, neće li im Bog dati sva prava i časti kao da su izvršili obre-

de? ²⁷Onaj koji nije izvršio obred obrezanja, a čini ono što nalaže Božja Riječ sudit će onomu tko je rođen s privilegijom da nosi časno ime i tradiciju, ali je prestupnik zakona.

²⁸Zbilja nije pravi Židov onaj tko je tjelesno rođen kao Židov ili zato što je na njemu izvršen židovski posvetni obred obrezanja. ²⁹Pravi je Židov onaj koji je to u svojoj nutrini, obrezan Duhom u srcu. Jer Bog ne traži one koji režu svoje tijelo obrezanjem, već one promijenjena srca i uma. Tko god se tako promijenio u svom životu, primit će pohvalu od Boga, makar ju ne primio od ljudi.

Pouzdanost Božje Riječi

3 Koja je onda prednost biti Židov? Imaju li oni nekih osobitih povlastica kod Boga za razliku od pogana? Ima li neke vrijednosti u židovskom obredu obrezanja? ²Da, Židovi imaju mnoge prednosti. Prije svega, Bog je Židovima povjerio svoja obećanja. ³Istina, neki su bili nevjerni, ali

zar će zato što su neki prekršili svoja obećanja prema Bogu, Bog prekršiti svoja obećanja prema onima koji ga ljube? ⁴Naravno da neće! Makar su svi drugi na svijetu lašci, Bog nije.

Sjećate li se što u Psalmima piše o tome? Da će Božje riječi uvijek ostati istinite i ispravne, bez obzira na to što u njih netko sumnja. Na koncu će svi priznati da je Bog pravedan i da drži do svoje Riječi.

⁵Pazite na one koji mudruju i kažu: “Nije li Božja pravednost još veća ako mi činimo nepravdu. Mi mu činimo uslugu ističući njegovu pravednost. Zato je nepravedno da nas on kazni.” Upravo tako neki ljudi govore. ⁶Nipošto! Pa kakav bi to bio Bog koji ne bi kaznio grijeh? Kako bi inače Bog sudio svijet? ⁷Pazite se onih koji govore: “Nema veze što sam ja nevjeran i činim grijeh: upravo to ističe Božju vjernost i zato neću biti suđen kao grešnik.” ⁸Takvi lažu i tvrde da i mi isto nau-

čavamo, da govorimo: “Činimo зло da bude dobro.” Takvi ljudi doista zaslužuju Božju kaznu i osudu.

Nitko nije pravedan pred Bogom

⁹Dobro, dakle, jesmo li mi Židovi bolji od drugih? Nipošto! Jer smo već dokazali da su svi ljudi, bilo Židovi ili pripadnici drugih naroda, jednaki grešnici. ¹⁰Kao što Sveto pismo kaže:

“Nitko nije pravedan - nitko na cijelome svijetu nije pravedan! ¹¹Nitko nije stvarno tražio Boga, niti je to istinski želio. ¹²Svi su skrenuli, svi zastranili. Nitko nije ustrajao činiti dobro - ni jednoga nema! ¹³Oni griješe u onom što govore. Govore neistinite jedni drugima, stvari koje truju ljudske živote. ¹⁴Usta su im puna kleveta i gorčine. ¹⁵Brzi su za proliti krv, mrze svakoga tko se s njima ne slaže. ¹⁶Kamo god prolazili ostavljaju za sobom jad i nevolju. ¹⁷Nikad nisu upoznali što znači osjećati se sigurnim i uživati Božje bla-

goslove. ¹⁸Ne mare za Boga ni za ono što on misli o njima. Božji strah su odbacili od sebe.

¹⁹Zato Božja osuda lebdi nad onima koji su primili Božju Riječ, jer su odgovorni izvršavati Božji Zakon. Nitko nema nikakve isprike; zapravo čitav svijet stoji nijem i kriv pred svemogućim Bogom.

²⁰No, jeste li sad shvatili? Nitko se nikad pred Bogom neće opravdati vršeći ono što Zakon naređuje. Jer što bolje poznajemo Božji Zakon, to nam postaje jasnije da ne posjedujemo moć potpuno ga izvršiti. Njegov nam Zakon služi samo da bi nas natjerao shvatiti da smo grešnici, te da shvatimo što je grijeh.

Pravednost kroz vjeru

²¹No sada nam je Bog objavio postojanje drugačije pravednosti. Očitovao je Božju pravednost koju možemo primiti nezavisno od Zakona. O toj pravednosti svjedoči pisana Božja Riječ i Proroci. ²²To je pravednost

Božja koja se udjeljuje na temelju vjere u Isusa Krista. I to svima koji vjeruju bez obzira na sve razlike.

²³Da, svi su sagriješili te zbog toga izgubili Božju slavu. ²⁴**No sada nas Bog, kroz Isusovu otkupljujuću žrtvu, svojom milošću opravdava.**

²⁵Bog je poslao Krista Isusa da preuzme kaznu za naše grijehе kako bi na temelju nje mogao izmiriti ljude sa sobom. Isusova krv i naša osobna vjera su temelj pomirenja između čovjeka i Boga. Time Bog očituje svoju pravednost za one koji zbog njegove strpljivosti u prošlosti nisu bili kažnjeni. ²⁶Te isto tako i u sadašnje vrijeme dokazujući svoju pravednost opravdavajući one koji vjeruju u Isusa.

²⁷Imamo li razloga za hvalisanje? Nikako! A zašto? Jer se naše izbavljenje ne temelji na našim dobrim djelima, već na onome što je Krist učinio i na našoj vjeri u njega. ²⁸Zato se spašavamo vjerom u Krista, a ne dobrim djelima koja činimo.

To je Božji zakon vjere i tvrdimo da čovjek biva opravdan kroz vjeru.

²⁹Zar Bog na taj način spašava samo Židove? Ne, i drugi mu narodi mogu doći na isti način. ³⁰Bog sa svima postupa jednako; svi su spašeni ako vjeruju, bili oni Židovi ili pripadnici drugih narodnosti. ³¹Pa dobro, ako smo spašeni vjerom, znači li to da više ne moramo izvršavati Božji Zakon? Naprotiv! Samo kad se pouzdamo u Isusa, kadri smo ga istinski izvršavati.

Abraham opravdan vjerom

4 Kako stoje stvari s Abrahamom po tom pitanju? Nije li on naš pratotac po tijelu? ²Da je Abraham doista bio opravdan na temelju svojih djela doista bi imao razlog za ponos. No, Pismo nam daje izvješće o Bogu, a ne o Abrahamu. Vjerova Abraham Bogu i to mu se uračuna u pravednost. ³**Zbog vjere, a ne djela Bog je Abrahamu udijelio pravednost.**

⁴Onomu koji naporno radi plaća pripada po pravu, a ne po milosti. On svoju plaću ne naziva darom. ⁵Onom koji uviđa da sve što on može učiniti nije dovoljno preostaje da stavi svoje pouzdanje u milost onoga za koga radi. On se može osloniti na onoga koji je to već učinio i drugima. Takvoj osobi se zbog njezine vjere uračunava pravednost.

⁶Kralj David je o tome govorio, opisujući sreću čovjeka, kojeg je Bog proglasio nedužnim bez njegovih djela. ⁷“Blaženi su oni, i može im se pozavidjeti”, rekao je, “kojima su grijesi oprosteni i zločin uklonjen. ⁸Da, kakveli radosti čovjeku, kome Gospodin više ne računa njegove grijehе.”

⁹A sad ovo pitanje: “Da li se ovo blaženstvo odnosi samo na one koji su prošli obred obrezanja ili na one koji nisu?” Kao što smo već rekli: vjerova Abraham Bogu i to mu se uračuna u pravednost.

¹⁰Kada mu je uračunata pravednost? Kada je već pro-

šao obred obrezanja ili dok je još bio neobrezan? Ne kada je primio obrezanje već prije toga.

¹¹Obrezanje je bilo znak da je Abraham već posjedovao vjeru i da ga je Bog prihvatio i proglasio pravednim i dobrim u svojim očima i prije samog izvršenja obreda. Zato je Abraham duhovni otac onih koji vjeruju kako bi se i njima uračunala ista pravednost. ¹²Abraham je duhovni otac i obrezanih i onih koji nisu samo obrezani, već žive po Abrahamovom primjeru vjere. Abraham je, naime, stekao Božju naklonost vjerom i prije nego je bio obrezan.

¹³Jasno je da Božje obećanje dano Abrahamu i njegovim potomcima, da će baštiniti cijelu zemlju, nije bilo zbog toga što je Abraham izvršavao Božji Zakon, već stoga što je vjerovao da će Bog održati svoje obećanje. ¹⁴Ako se baštinikom postaje isključivo na temelju posjedovanja Božje Riječi – Zakona, tada je vjera besmislena a Božja obe-

ćanja su izvan snage. ¹⁵Činjenica je pak ovo: kad pokušavamo steći Božje blaženstvo spasenja izvršavanjem njegova Zakona, uvijek završavamo pod njegovim gnjevom, jer ga nikako nismo kadri izvršiti. Jedini način da nekršimo Zakon je da ga uopće nema!

Snagom vjere

¹⁶Tako nam je Božje blaženstvo spasenja dano po vjeri kao besplatni dar; obećanje je dano za sve bilo da su oni ti koji se pozivaju na Zakon ili oni koji se pozivaju na vjeru, koju je imao Abraham, koji je otac svijui. ¹⁷Pismo govori o obećanju danom Abrahamu: “Postavio sam te za oca mnogih naroda.” Abraham je prvo nazvan ocem pa je tek onda postao ocem jer se usudio vjerovati da će Bog učiniti ono što samo On može. Vjerovao je u Boga kao onoga koji oživljuje mrtve i koji svojom Riječi doziva u postojanje ono što ne postoji.

¹⁸Dok je sve bilo bez nade Abraham je svejedno vje-

rova. Odlučio je živjeti ne na temelju onoga što vidi ili može, već na temelju onoga što je Bog rekao. ¹⁹I jer mu je vjera bila snažna, nije ga, kao stogodišnjaka, brinula činjenica da je prestar za oca a i njegova žena Sara bila je već u devedesetoj, također prestara da rodi dijete.

²⁰No Abraham nije posumnjao. Vjerovao je Bogu, i jer je njegova vjera rasla i pouzdanje bivalo sve snažnije, slavio je Boga za taj blagoslov i prije nego ga je primio. ²¹Bio je posve siguran da je Bog kadar učiniti sve što je obećao. ²²I zbog vjere, Bog je Abrahamu oprostio sve grijeha i proglasio ga pravednim. ²³Ta osobita izjava da je prihvaćen od Boga i opravdan zbog svoje vjere, nije bila samo za Abrahamovo dobro, nego i za naše. ²⁴Uvjerava nas da će Bog i nas prihvatiti kao što je prihvatio i Abrahama, ako vjerujemo Božjim obećanjima. Taj Bog je uskrisio našeg Gospodina od mrtvih, ²⁵koji je bio umro za na-

še grijeha i uskrsnuo da nas opravda pred Bogom, ispunjavajući naše biće Božjom dobrotom.

Mir i radost

5 Budući da smo vjerom Božja obećanja opravdani u njegovim očima, možemo uživati pravi mir s Bogom na temelju onog što je učinio za nas Isus Krist, naš Gospodin. ²I jer nas je zbog naše vjere doveo do najuzvišenijeg položaja, te s pouzdanjem i radošću iščekujemo da postanemo u stvarnosti onakvi, kakvima nas je Bog zamislio da budemo.

³Možemo se radovati i onda kad upadnemo u nevolje, jer znamo da su one za naše dobro, pomažu nam da se naučimo strpljivosti. ⁴A strpljivost u nama razvija snažan karakter i pomaže nam da se sve više pouzdajemo u Boga, svaki put kad moramo primijeniti tu strpljivost, dok konačno naša nada i vjera ne postanu dovoljno jake i postoje. ⁵I kad to postignemo, bit ćemo ka-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

dri držati glave uzdignute, bez obzira na to što se dogodi, a znamo da sve ide ka dobru, jer smo svjesni koliko nas Bog ljubi i jer posvuda osjećamo toplinu te ljubavi. Bog nam je dao svoga Svetog Duha da svojom ljubavi ispuni naša srca.

⁶Kad smo bili potpuno bespomoćni, u bezizlaznoj situaciji, Krist je došao u pravo vrijeme i umro za nas, grešnike, njemu beskorisne. ⁷Da smo što vrijedili, sigurno bismo očekivali da netko umre za nas, možda bi se za dobra čovjeka tko i odvažio umrijeti. ⁸**No Bog je pokazao svoju veliku ljubav prema nama time što je poslao Krista da umre za nas dok smo još bili grešnici.** ⁹A jer je krvlju svojom sve ovo učinio za nas kao grešnike, koliko će još više učiniti za nas sada kad nas je proglasio nedužnima? Izbavit će nas od svega Božjega gnjeva koji dolazi. ¹⁰I doista, kad smo još bili njegovi neprijatelji, pomirili smo se s Bogom kroz smrt njegova Sina, kolike li tek blagoslo-

ve ima za nas sada, otkako smo njegovi prijatelji i on živi u nama!

¹¹I radujemo se tom novom odnosu zajedništva s Bogom, zbog zasluga našega Gospodina Isusa Krista, koji nas je učinio Božjim prijateljima.

Smrt kroz Adama – život kroz Krista

¹²Kada je Adam sagriješio, grijeh je ušao u cijelu ljudsku rasu. Njegov je grijeh proširio smrt po cijelome svijetu i tako je sve počelo starjeti i umirati, jer su svi sagriješili. ¹³Znamo da je to proузrokovao Adamov grijeh, i premda su ljudi griješili od Adamova vremena do Mojzija, ipak ih Bog nije osudio na smrt zato što su prekršili njegov Zakon – jer im on još nije dao svoj Zakon, niti im je objavio što od njih traži. ¹⁴I kad su njihova tijela umrla, nisu umrli zbog svojih grijeha, jer nisu bili prekršili poseban Božji Zakon koji bi im zabranjivao jesti određeni plod, kao što je to bilo s Adamom.

Kakve li razlike između Adama i Krista koji je trebao doći! ¹⁵I kakve li razlike između čovjekova grijeha i Božjega opraštanja!

Taj jedan čovjek, Adam, donio je svojim grijehom mnogima smrt. Ali ovaj drugi čovjek, Isus Krist, donio je mnogima oproštenje kao dar kroz Božje milosrđe.

¹⁶Adamov jedan grijeh donio je mnogima smrtnu kaznu, dok Krist dobrovoljno odnosi mnoge grijeha i zauzvrat daje slavan život.

¹⁷Grijeh tog jednog čovjeka, Adama, donio je smrt za sve, no svi koji prime Božji dar opraštanja i opravdanja, vladari su života, zbog jednog čovjeka, Isusa Krista. ¹⁸Da, Adamov grijeh je donio kaznu svima, ali Kristova pravednost omogućuje ljudima da se izmire s Bogom, da vječno žive. ¹⁹Adam je prouzročio da mnogi postanu grešnici, jer je bio neposlušan Bogu, a Krist je mnogima omogućio da budu prihvaćeni od Boga, jer je bio poslušan.

²⁰Deset je zapovijedi dano da svi uvide kolika je dalekosežnost njihove neposlušnosti Božjem Zakonu. Ali što više uočavamo našu grešnost, to više vidimo bogatstvo Božje milosti koja nam je udijeljena.

²¹Prije je grijeh vladao nad svim ljudima i donosio im smrt, no sada pak vlada Božje milosrđe, daje nam pravo da budemo u zajedništvu s Bogom, što se očituje u vječnom životu kroz Isusa Krista našega Gospodina.

Mrtvi grijehu, živi Kristu

6 Što ćemo reći? Hoćemo li i dalje grijешiti da nam Bog može ukazivati sve više milosti i opraštanja? ²Nipošto! Ako smo napustili dimenziju u kojoj je grijeh vladao zašto bi se vratili u nju? ³Ili zar ne znate da smo kroz vodeno krštenje kršteni u Kristovu smrt? ⁴Naša stara grešna narav tijela zakopana je s njime krštenjem u njegovu smrt, a kad ga je Bog Otac svojom

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

veličanstvenom moći uskrsnuo, darovao nam je njegov izvanredan novi život.

⁵Time smo postali dio njege, te smo, tako reći, umrli s njim kad je i on umro; a sada s njim dijelimo nov život i uskrsnut ćemo kao što je i on uskrsnuo. ⁶Naše stare zle želje pribijene su na križ s njim: onaj dio našeg bića koji žudi za grijehom, skršen je i smrtno ranjen, tako da naše tijelo, koje voli grijeh, nije više pod nadzorom grijeha, niti treba dalje robovati grijehu, ⁷jer kad smo mrtvi grijehu, oslobodeni smo njegove privlačnosti i moći. ⁸Budući da je naša stara grešna narav umrla s Kristom, znamo da ćemo zajedno s njim uživati u njegovom novom životu. ⁹Krist je ustao od mrtvih i više nikad neće umrijeti. Nad njime smrt više nema nikakve moći. ¹⁰Umro je jednom zauvijek, da ukine moć grijeha, ali sada živi zauvijek, u neprekinutom zajedništvu s Bogom. ¹¹Stoga i mi smatrajmo našu staru grešnu narav mrtvom za grijeh, no

budimo živi Bogu kroz Isusa Krista, našega Gospodina.

¹²Ne dopustite da grijeh i dalje gospodari vašim slabim tijelom; **nemojte se predavati grešnim željama.** ¹³Pazite da ni jedan dio vašega tijela ne postane oruđem zla, da ne služi grijehu, već se potpuno predajte Bogu, jer ste se vratili iz smrti i želite biti oruđe u Božjim rukama, da vas upotrijebi za svoje ciljeve. ¹⁴Valjda neće grijeh biti vaš gospodar, jer niste više vezani za Zakon po kojem vas grijeh porobljava, već ste slobodni u Božjem milosrđu.

Robovi pravednosti

¹⁵Znači li to da sad možemo grijешiti, ne mareći ni za što, jer naše spasenje ne ovisi o izvršavanju Zakona, nego prihvaćanju Božje milosti? Nipošto!

¹⁶Ne znate li da možete ponovno odabrati svoga gospodara? Možete odabrati grijeh - sa smrću - ili poslušnost - s opravdanjem. Onome kome se predate, uzet će vas za roba i bit će vam

gospodarom. ¹⁷Nekoć ste odabrali da budete robovi grijeha, ali sada ste, hvala Bogu, poslušali cijelim srcem pouku na koju vas je Bog uputio. ¹⁸I sad kada ste se oslobodili vašeg starog gospodara, grijeha; postali ste robovi novom gospodaru, pravednosti.

¹⁹Govorim ovako ljudski, služeći se slikom robova i gospodara, da lakše razumijete; kao što ste nekoć bili robovi svim vidovima grijeha, sada postanite robovi svemu onom što je pravedno i sveto. ²⁰U ono vrijeme, kad ste bili robovi grijeha, niste baš mnogo marili za pravednost. ²¹I kakav je bio ishod? Očito loš, kad se sad stidite i pomisliti na ono što ste prije činili, jer sve to završava vječnim prokletstvom. ²²Sada ste oslobođeni od sile grijeha i postali ste Božji robovi, a njegova vam je nagrada posvećenje i vječni život. ²³Jer je plaća za grijeh smrt, a milosni Božji dar je vječni život u Isusu Kristu, našem Gospodinu.

Primjer braka

7 Zar još ne znate, govorim onima koji poznaju Zakon, da kad čovjek umre, Zakon više ne vlada nad njime? ²Da vam to slikovito prikažem: kad se djevojka uda, zakon je veže za njezina muža tako dugo dok god on živi. A kad on umre, nije više vezana uza nj; zakoni braka se više ne odnose na nju. ³Tada se može udati za drugoga ako želi. Ne bi to smjela učiniti dok je muž još živ, jer bi je zvali preljubnicom, no nakon njegove smrti, slobodna je od zakona i nije preljubnica udala se za drugoga.

⁴Vaš 'muž', gospodar, bio je Zakon, no vi ste 'umrli' Zakonu s Kristom na križu; i budući da ste 'mrtvi', niste više pod 'zakonom', i on nema nad vama više nikakve moći. No uskrsnuli ste kad i Krist, i novi ste ljudi. i sad ste, tako rekuć, 'vjenčani' s onim koji je uskrsnuo, da proizvedete dobar plod, dobra djela za Boga. ⁵Dok ste još bili u tijelu, u vama su djelovale grešne želje, tje-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

rale vas da činite ono što je Bog zabranio, grešna djela, trule plodove smrti. ⁶Sada više ne morate brinuti radi židovskog Zakona i običaja, jer ste im 'umrli' dok ste bili u njihovu ropstvu. Sada pak stvarno služite Bogu, ne na stari način, nesvjesno izvršavajući niz pravila, već na nov način - cijelim svojim bićem.

Borba s grijehom

⁷Što time želimo reći? Da je Božji Zakon grešan? Nipošto! Nije Zakon grešan, već mi je on pokazao moje grijeh. Nikad ne bih prepoznao grijeh u svom srcu, sve one skrivene grešne želje, da Zakon nije rekao: "Ne poželi!" ⁸No grijeh je upotrijebio taj Zakon protiv zlih želja time što me podsjetio da su takve želje zle i potiču u meni svakovrsne nedopuštene požude! Kada ne bi bilo Zakona da ga se krši, ne bi se ni grijesilo.

⁹Zato sam se ugodno osjećao sve dok nisam razumio što Zakon stvarno zahtijeva. No kad sam spoznao

istinu, shvatio sam da sam prekršio Zakon i bio grešnik, osuđen na smrt. ¹⁰Tada sam umro, jer onaj dobar Zakon, koji mi je trebao pokazati put u život, doveo me do smrtne kazne. ¹¹Grieh me prevario, uzevši dobar Božji Zakon upotrijebio ga je da me osudi na smrt. ¹²No ipak, vidite, Zakon je sam po sebi potpuno ispravan, dobar i svet.

¹³Ali kako je to moguće? Zar nije Zakon prouzročio moju propast? Može li on biti dobar? Bio je to grijeh, đavolska smicalica, uzeo je ono što je bilo dobro da me osudi. Uviđate li kako je grijeh lukav, smrtan i proklet? Koristi Božje dobre zakone za svoje zle ciljeve.

Unutrašnja borba

¹⁴Zakon je, dakle, dobar, nevolja nije u njemu već u meni, jer sam prodan u ropstvo, gdje mi je grijeh gospodar.

¹⁵**Ne razumijem sam sebe ni ono što radim, jer stvarno želim činiti dobro, ali ne mogu. Činim baš ono što**

ne želim, što mrzim. ¹⁶Ako činim ono što ne odobravam, ono što smatram lošim, svjesnost o neispravnosti takvih djela mi govori da je Zakon dobar. ¹⁷No ne mogu si pomoći, jer to zapravo ne činim ja. Grijeh u meni jači je od mene te me primorava da činim zlo.

¹⁸Znam da sam skroz na skroz pokvaren, što se tiče moje stare grešne naravi tijela. Što god započnem, nikako mi ne ispada na dobro. Želio bih, ali ne mogu.

¹⁹Kad želim učiniti dobro, ne činim ga; a kad pokušavam izbjeći činiti zlo, ipak ga na kraju počinim. ²⁰Ako činim ono što ne želim, jasno mi je odakle dolazi nevolja: ne radim to ja, već grijeh koji me još uvijek ima u svojim pandžama.

²¹Čini mi se da je to kao neko pravilo u životu: kad hoću učiniti dobro, neizbježno činim zlo. ²²Rado bih činio Božju volju, na što me nuka moj unutarnji čovjek. ²³Ali uvidam drugačiju zakonitost u svojoj grešnoj naravi tijela. Ta grešna tjelesnost

se bori protiv dobrih misli i spoznaja te me vuče i zarobljava u vlast grijeha koji djeluje u mojoj grešnoj naravi tijela. ²⁴Sve sam pokušao, no ništa ne pomaže. Na kraju sam svojih snaga. Postoji li netko tko će me osloboditi od moje smrtonosne grešne naravi? ²⁵Hvala Bogu jer je rješenje u Kristu Isusu, Gospodinu našem. On nam pomaže da nadvladamo proturječnost toga da umom služimo zakonu Božjem a tijelom zakonu grijeha.

Život po Duhu

8 Nikakve, dakle, nema osude za one koji su u Kristu Isusu. ²Jer Zakon Duha, koji daje život – a ta je moć u meni po Kristu Isusu – oslobodio me opakog zatvorenog kruga grijeha i smrti. ³Doista u onomu u čemu je Zakon bio nemoćan, zbog slabosti grešne naravi, Bog se proslavio. Zbog ljudske slabosti i grijeha on je poslao svog vlastitog Sina i to kroz utjelovljenje, te u Njemu osudio i ka-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

znio grijeh. ⁴Sada se u nama koji ne živimo pod kontrolom grešnog tijela već pod vodstvom Duha ispunjava pravedni zahtjev Zakona.

⁵Oni koji se prepuste niskim pobudama svoje stare naravi tijela, čine to samo da bi sebi ugodili, no oni koji slijede Svetoga Duha, čine samo ono što ugađa Bogu.

⁶Ako slijedimo Svetoga Duha, imat ćemo život u pravom smislu, no slijedimo li staru narav tijela, ona će nas odvesti u nemir i smrt.

⁷Jer stara grešna narav tijela u nama protivna je Božjoj volji. Nikad nije bila pokorna Božjem Zakonu, niti će ga ikad izvršavati. ⁸Zato oni, koji su još uvijek pod vlasti svoje stare grešne naravi tijela, pokorno slijede svoje grešne želje i nikako ne mogu ugoditi Bogu.

⁹Ali vi niste više u području tijela. Ako u sebi imate Božjega Duha, koji u vama živi, u vlasti ste vaše nove naravi. I zapamtite, ako netko nema Kristova Duha u sebi, taj uopće nije kršćanin. ¹⁰**Ako Krist živi u vama, vaše je ti-**

jelo podložno smrti zbog grijeha; ali je vaš duh živ, jer ga je Krist opravdao. ¹¹I

ako Božji Duh, koji je uskrsnuo Isusa od mrtvih, živi u vama, vaša će umiruća tijela ponovno oživjeti pomoću istoga Svetoga Duha koji živi u vama.

¹²Po tome, draga braćo, nemate nikakvih obaveza prema vašoj staroj naravi tijela, koja vas mami na zlo.

¹³Jer ako vas ona i dalje bude vodila, izgubljeni ste i izgignut ćete, no ako je pomoću Svetoga Duha usmrтите zajedno s njezinim zlim djelima, živjet ćete. ¹⁴Svi oni koje vodi Duh Božji sinovi su Božji.

¹⁵Ne bismo smjeli biti poput puzavih i strašljivih robova, već se trebamo ponašati kao prava Božja djeca, koja su prigrljena u naručje njegove obitelji, i zvati ga: "Oče! Oče!", ¹⁶jer nam njegov Sveti Duh govori u dubini naših bića da smo uistinu Božja djeca. ¹⁷Budući da smo njegova djeca, dijelit ćemo s njim njegovo bogatstvo – jer sve što Bog da-

je svome Sinu Isusu, sada je i naše. No ako želimo sudjelovati u njegovoj slavi, moramo sudjelovati i u njegovim patnjama.

Buduća slava

¹⁸Znajte da ono što sad trpimo, nije ništa u usporedbi sa slavom koju ćemo kasnije imati. ¹⁹Jer sve što je na zemlji stvoreno, strpljivo i u nadi čeka onaj dan kad će se očitovati Božji sinovi. ²⁰Ono što je stvoreno podvrgnuto je ispraznosti, ne svojevoljno, nego od onoga koji ga podvrgnu, ali ne zauvijek – i ono ima nadu, obećanje. ²¹Cijelo će se stvorene osloboditi ropstva propadljivosti i sudjelovati u slobodi slave djece Božje.

²²Jer znamo da čak i priroda, kao što su životinje i biljke, trpi bolest i smrt, no to su samo porođajne boli, iščekivanje velikog događaja. ²³Čak i mi kršćani, premda se u nama nalazi Sveti Duh kao okus buduće slave, uzdišemo da bismo se oslobodili bola i patnji. I mi željno iščekujemo taj dan kad

će nam Bog dati sva prava kao svojoj djeci: nova tijela koja nam je obećao, a koja nikad neće pobolijevati i nikad umrijeti.

²⁴Spašeni smo pouzdanjem. A pouzdanje znači očekivati nešto što još ne posjedujemo – jer onaj koji već nešto ima ne mora se nadati i vjerovati da će to dobiti. ²⁵No ako se moramo pouzdati u Boga za nešto što se još nije dogodilo, to nas uči da čekamo strpljivo i s pouzdanjem.

Pobjedonosni u Božjoj ljubavi

²⁶Inaisti nam način – našom vjerom – pomaže Sveti Duh u našim svakodnevnim teškoćama, čak i u molitvi. Jer i ne znamo što bismo molili niti kako da molimo; no Sveti se Duh moli zajedno sa nama i kroz nas s takvim uzdasima koji se ne mogu izreći riječima. ²⁷I Otac, koji poznaje svačije srce, zna, svakako, što Duh govori, da moli za nas u skladu s Božjom voljom.

²⁸Znamo da sve što se dogodi onima koji ljube Boga, koji su pozvani njegovom odlukom, Bog izvodi na dobro.

²⁹Jer je Bog već od samog početka odlučio da oni koji dođu k njemu – a uvijek je znao koji će doći – postanu kao njegov Sin, tako da njegov Sin bude prvorodeni među mnogom braćom.

³⁰Izabravši nas, pozvao nas je da dodemo k njemu; i kad smo došli, proglasio nas je pravednima, opravdao nas Kristovom dobrotom, dao nam pravo da stojimo uzanj i obećao nam svoju slavu.

³¹**Što da kažemo na sve to? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?** ³²Bog koji nije poštedio čak ni vlastita Sina, već ga je predao za sve nas, pa neće li nam onda s njime dati i sve ostalo?

³³Tko se usuđuje optužiti Božje izabranike? Hoće li Bog? Neće! Ta on nam je oprostio i opravdao nas da stojimo ispravni pred njime.

³⁴Tko će nas onda optužiti? Hoće li Krist? Neće! Ta on je umro i uskrsnuo za nas i sjedi na najuzvišenijem mjestu do Boga, moleći u nebu za nas.

³⁵Tko nas uopće može rastaviti od Kristove ljubavi? Kad smo u nevolji ili smo zbunjeni, kad nas progone ili uništavaju, zar je to dokaz da nas on više ne ljubi?

I ako smo gladni, bez novaca, u opasnosti ili nam prijete smrću, zar nas je Bog napustio?

³⁶Nije, jer nam Sveto pismo kaže da moramo biti spremni radi njega se svakog trenutka suočiti sa smrću, jer smo poput ovaca koje čekaju klanje.

³⁷No usprkos svemu, mi u konačnici uvijek imamo pobjedu kroz Krista, koji nas je toliko ljubio da je i umro za nas. ³⁸Uvjeren sam da nas ništa ne može odvojiti od njegove ljubavi. Ni smrt, ni život. Ni anđeli, ni poglavarstva, ni naša strahovanja za današnjicu i brige za sutraš-

njicu, ³⁹ono što je visoko ili ono što je nisko, ništa nas ne može odvojiti od Božje ljubavi očitovane u našem Gospodinu Isusu Kristu, koji je umro za nas.

Božje obećanje i poziv

9Istinu govorim u Kristu – ne lažem – za to mi svjedoči moja savjest i Duh Sveti. ²Otežalo mi je srce i gorko tugujem dan i noć zbog vas. ³Želio bih, kada bi to bilo moguće, da ja budem osuđen na propast, odvojen od Krista, umjesto svoje rodbine po tijelu. To ste vi Izraelci. ⁴Bog vam je toliko dao a ipak ga još uvijek nećete slušati. Uzeo vas je kao svoj poseban, izabrani narod i vodio vas svijetlim oblakom slave i Savezom se obavezao da vas želi blagosloviti. Dao vam je pravila za svakodnevni život, da biste znali što od vas želi. Dopusnio vam je da ga štujete kao Boga i dao vam moćna obećanja. ⁵Vaši su očevi bili Božji velikani, i sam je Krist bio Židov, jedan od vas po svome tijelu, on koji

je iznad svega, Bog slavljen zauvijek!

⁶Zar je Bog prekršio svoja obećanja Židovima? Nije, jer su ta obećanja samo za one koji su uistinu Židovi. No nije svaki koji je rođen u židovskoj obitelji pravi Židov. ⁷Sama činjenica da potječu od Abrahama ne čini ih pravom Abrahamovom djecom. Jer Sveto pismo kaže da se ta obećanja tiču samo Abrahamova sina Izaka i njegova potomstva premda je Abraham imao i druge djece. ⁸To znači da nisu sva Abrahamova djeca Božja djeca, već samo ona koja vjeruju u obećanje dano Abrahamu. ⁹Jer je Bog obećao: “Nagodinu će Sara imati sina.”

Božja suverenost

¹⁰To se očituje i u primjeru Rebeke, koja je imala djetetu sa svojim mužem, našim ocem Izakom. ¹¹Čak i prije rođenja blizanaca, prije nego su oni svojim djelima mogli utjecati na odluku, ona je primila Riječ koja očituje Božju odluku. ¹²Od-

luka prikazuje Božji izbor te pokazuje volju onoga koji poziva neovisno o djelima: "Stariji će služiti mlađemu."¹³Kao što stoji pisano: "Jakova sam ljubio a Ezava nisam ljubio."

¹⁴Zar je Bog bio nepravedan? Nipošto. ¹⁵Jer je Bog bio rekao Mojsiju: "Ako prema nekom želim biti ljubazan, bit ću. Sažalit ću se nad kim ja želim."¹⁶I tako Bog ne daje blagoslove zato što ih netko želi ili se teško trudi da ih zasluži. Daje ih zato što ukazuje smilovanje nad onima nad kojima on hoće.

¹⁷Faraon, kralj Egipta, dobar je primjer za to. Jer Bog mu je, naime, rekao da mu je dao egipatsko kraljevstvo zato da prikaže svoju moć, tako da sav svijet čuje o slavnom Božjem imenu. ¹⁸Vidite, dakle, da je Bog ljubazan prema nekima samo zato što to želi, a neke otvrdnjuje da ne slušaju. ¹⁹Ti ćeš bez sumnje na to reći: "A zašto ih onda Bog krivi

što ne slušaju? Zar nisu učinili po njegovoj volji?"

²⁰Ne, nemojte tako govoriti. Tko ste vi da kritizirate Boga? Smije li stvorena stvar reći onome koji ju je načinio: "Zašto si me takva napravio?" ²¹Kad čovjek načini ćup od gline, nema li on pravo da od istog grumena načini jedan prekrasan u kojem će stajati cvijeće a da se u drugi baca smeće?

²²Zar Bog nema savršeno pravo iskaliti svoj gnjev i prikazati moć nad onima koji su sami sebe učinili prikladnima za uništenje, a prema kojima je čitavo vrijeme bio strpljiv? ²³Nema li pravo uzeti i druge, poput nas koji smo sačinjeni kao posuda za bogatstvo njegove slave, ²⁴bili mi Židovi ili pripadnici drugih naroda, da prema nama iskaže milost, kako bi svi mogli vidjeti njegovu neograničenu slavu?

Novi narod

²⁵Sjećate li se što je napisao prorok Hošea? Kroz nje-

ga Bog poručuje da će naći drugi narod za sebe i ljubiti će ih, premda ih još nikad nitko nije ljubio. ²⁶I pogani, o kojima je jednom rečeno: “Vi niste moj narod”, nazvat će se “sinovima živoga Boga”.

²⁷Prorok Izaija je povikao u vezi Izraela, da će se spasiti samo malen broj, iako ih je na milijune. ²⁸“Jer će Bog izreći svoj sud na zemlju, brzo će dovršiti svoj odnos s njima i pravedno ih kazniti.”

²⁹Izaija kaže na drugome mjestu: “Kad ne bi bilo Božje milosti, svi bi Židovi bili uništeni, kao što su svi izgignuli u Sodomi i Gomori.”

³⁰I onda, što da kažemo na sve ovo? Samo to da je Bog dao i drugima narodima priliku da se opravdaju kroz vjeru, iako stvarno nikad nisu tražili pravednosti. ³¹Ali Židovi, koji su toliko marljivo nastojali da postignu opravdanje pred Bogom izvršavanjem njegovog Zakona, nisu nikako uspjeli.

³²Zašto nisu? Jer su se pokušavali spasiti izvršavanjem

Zakona, nastojali su činiti dobra djela, umjesto da se oslone na vjeru. Spotakli su se o velik kamen. ³³Bog ih je opomenuo u Svetom pismu, rekavši: “Postavio sam stijenu na Sion i mnogi će se o nju spotaći. Ali koji u nj uzvjeruju, neće se razočarati.”

Dvije vrste opravdanja

10Draga braćo, želja je moga srca i žudim u svojoj molitvi Bogu, da se svi Židovi spase. ²Znam s kakvim oduševljenjem slave Boga, ali im je revnost krivo usmjerena. ³Ne shvaćaju da je Krist umro da ih pomiri s Bogom. Pokušavaju popraviti svoja djela kako bi stekli Božju naklonost izvršavajući židovske zakone i običaje, ali to nije Božji put opravdanja. ⁴Ne razumiju da Krist daje onima koji se u njega pouzdaju sve ono što oni pokušavaju steći izvršavanjem njegova Zakona. Zakon je dan da nas uvede u Krista, po Kristu dolazi do prestanka vlasti Zakona. ⁵Mojsije je pisao da ako

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

je netko savršeno dobar i suprotstavlja se kušnjama cijelog svog života i nikada ne sagriješi, tek će se onda spasiti ili opravdati.

⁶Opravdanje koje dolazi po vjeri ovako veli: “Ne morate istraživati nebesa da biste našli Krista i doveli ga dolje da vam pomogne. ⁷Ne morate ići među mrtve da biste Krista vratili u život.” ⁸Spasenje koje dolazi kroz pouzdanje u Krista – a to mi propovijedamo – nalazi se na dohvat u svakog od nas; zapravo nam je blizu, u srcu i u ustima.

⁹Jer ako ustima posvjedočiš da je Isus Krist Gospodin i vjeruješ u svom srcu da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. ¹⁰S vjerom u srcu čovjek se opravdava pred Bogom; ustima svojim drugima govori o svojoj vjeri i spasava se.

Vjera koja govori

¹¹**Sveto pismo nam govori da se onaj koji vjeruje u Krista nikad neće razočarati.** ¹²To vrijedi za Židove kao i za ostale ljude:

svi imaju istoga Gospodina, koji plemenito daje svoja bogatstva svima koji ga za to mole. ¹³Svaki koji prizove ime Gospodnje bit će spašen.

¹⁴Ali kako će ga prizvati da ih spasi ako ne vjeruju u njega? A kako će povjerovati u njega ako nikad nisu čuli za nj? Kako će pak čuti ako im netko ne kaže? ¹⁵Kako će netko ići da im govori ako ga nitko ne pošalje? O tome govori Sveto pismo: “Kako su divne noge onih koji propovijedaju Evanđelje pomirenja s Bogom i donose vijesti o dobru.” Drugim riječima, dobro su došli oni koji dolaze propovijedati Božju Radosnu vijest.

¹⁶No svaki koji čuje Radosnu vijest neće je prihvatiti; prorok Izaija je kazao: “Gospodine, tko je meni povjervao kad sam im govorio?”

¹⁷A ipak, vjera dolazi slušanjem upravo te Radosne vijesti o Kristu. Slušanjem objave koja nam je dana po Kristu – Riječi Božjoj.

¹⁸A što je sa Židovima? Jesu li čuli Božju poruku? Sva-

kako, išla je kamo i oni; Radosna vijest oglasila se po svim krajevima svijeta.

¹⁹I onda se pitam: jesu li razumjeli da će Bog ponuditi spasenje drugima, ako ga oni odbiju? Da, jer je Bog još u Mojsijevo doba rekao da će svoj narod potaći na ljubomoru i pokušati ih probuditi time što će spasenje dati nerazumnim, poganskim narodima. ²⁰Izaija je kasnije prilično hrabro rekao da će i drugi ljudi naći Boga iako ga baš i nisu tražili.

²¹U međuvremenu on i dalje pruža svoje ruke Židovima a oni se bune, nepokorni su i ne žele doći.

Ostatak Izraela

11 Pitam se, dakle, nije li Bog odbacio i napustio svoj narod, Židove? Nije! Sjetite se da sam i ja Židov, Abrahamov potomak, iz Benjaminova plemena. ²Nije Bog odbacio svoj izabrani narod. Zar se ne sjećate što o tome kaže Sveto pismo? Prorok Izaija se tužio Bogu zbog Židova, ³rekavši mu kako su pobili proroke i

razvalili Božje oltare; tvrdio je da je ostao jedini u cijeloj zemlji koji još uvijek ljubi Boga, a sada i njega pokušavaju ubiti. ⁴Sjećate li se što mu je Bog odgovorio? “Nisi ti jedini koji je ostao”, rekao mu je, “imam još sedam tisuća koji me još uvijek ljube i nisu se poklonili Baalu.”

⁵Isto je i danas. Nisu se svi Židovi odvratili od Boga; ima još nekolicina spašenih, koji su ishod dobrote Božjeg izbora. ⁶Ako je to po Božjoj dobroti i ljubavi, onda nije po njihovim dobrim djelima. U tom slučaju besplatan dar ne bi više bio besplatan – ako je zaslužen, nije besplatan.

⁷Evo, kakvo je stanje: većina Židova nije stekla Božju naklonost, koju je tražila. Nekolicina ipak jest – oni koje je Bog izabrao – ali oči drugih su zaslijepile. ⁸O tome govori Sveto pismo kad kaže da ih je Bog uspavao, zatvorivši im oči i uši da ne shvaćaju o čemu govorimo kad im spominjemo Krista. I tako je to sve do danas.

⁹Kralj je David govorio isto: "Neka ih njihova obilna hrana i drugi blagoslovi uhvate u zamku da misle kako je sve u redu između njih i Boga. Neka im to bude stupica, neka ih pravedno satire.

¹⁰Neka im oči potamne da ne vide, nek pognutih leđa pod teškim teretom hode cijeloga života."

¹¹Zar to znači da je Bog zauvijek odbacio židovski narod? Nipošto! Njegov je cilj bio omogućiti spasenje i poganskim narodima. Tada bi Židovi postali ljubomorni i poželjeli bi spasenje i za sebe. ¹²Ako se cio svijet obogati Božjim ponudjenim spasenjem, na što su se Židovi spotakli i odbacili ga, pomislite samo kakav će tek blagoslov uživati kasnije, kada i Židovi prihvate Krista.

Pricijepljene grane

¹³Kao što znate, Bog me odredio da budem naročit poslanik vama, poganskim narodima. To posebno naglašavam i podsjećam na to Židove što češće mogu,

¹⁴kako bih, ako je moguće, potaknuo u njima želju za onim što vi, pogani, imate i na taj način nekoga spasio.

¹⁵Kako bi bilo divno kad bi oni postali kršćani! Kad se Bog od njih okrenuo, to je značilo da se obratio ostalom svijetu i ponudio mu spasenje; zato bi sada bilo još divnije kad bi svi Židovi došli Kristu. Izgledalo bi kao da se mrtvi vraćaju u život.

¹⁶Budući da su Abraham i proroci Božji narod, to će biti i njihova djeca. Jer ako je korijen drveta svet, i grane će mu biti svete. ¹⁷No neke su grane Abrahamova stabla, neki Židovi, odlomljene. A vi, pogani, pricijepljeni ste kao grane divlje masline. Zato i vi primete Božji blagoslov koji je Bog obećao Abrahamu i njegovoj djeci, crpeći bogatu Božju hranu s njegove posebne masline. ¹⁸Morate biti pažljivi da se ne hvalite time što ste stavljeni umjesto odlomljenih grana. Zapamtite da ste vrijedni samo zato što ste sada dio Božjega

drveta: samo ste grana a ne korijen. ¹⁹“Lijepo”, možda ćete reći, “te su grane odlomljene zato da načine mjesta za mene, mora da sam prilično vrijedan i dobar.” ²⁰Pazi! Sjeti se da su te grane, Židovi, odlomljene zbog nevjere. A ti si pricijepljen zato da vjeruješ. Nemoj biti ohol; budi ponizan, zahvalan i oprezan. ²¹Ako Bog nije poštudio prirodnih grana, neće poštediti ni tebe.

²²Pogledajte kako je Bog i dobar i strog. Strog je prema neposlušnima, ali dobar prema vama ako ga i dalje ljubite i pouzdajete se u nj. Ako pak to ne činite, i vas će odsjeći. ²³S druge pak strane, ako Židovi odbace svoju nevjeru i vrate se Bogu, pricijepit će ih opet na drvo. On to može učiniti. ²⁴Ako je Bog bio voljan da uzme vas, koji ste bili toliko udaljeni od njega – jer ste bili divlja maslina – i pricijepi na svoje plemenito drvo, što je prilično neuobičajeno, ne mislite li da će biti mnogo spremniji povratiti

Židove na ono mjesto gdje su već bili?

Spasenje Židova

²⁵Htio bih da shvatite ovu Božju istinu, draga braćo, tako da se ne biste ponosili i počeli hvastati. Istina je da su se sada neki Židovi postavili protiv Evandjelja, ali to će trajati tako dugo dok određeni broj pogana ne dođe Kristu, koji budu htjeli. ²⁶Nakon toga će se spasiti sav Izrael. Sjećate li se što su o tome rekli proroci: “Sa Siona će doći Izbavitelj; odvratit će od bezbožnosti sve Židove.” ²⁷U to ću vrijeme odstraniti sve njihove grijeha, kako sam obećao.”

²⁸Mnogi su Židovi sad neprijatelji Evandjelja. Mrze ga. Vama je to korisno, jer kroz to je Bog dao svoje darove vama, narodima poganskog podrijetla. Bog Židove još uvijek ljubi, zbog svog obećanja Abrahamu, Izaku i Jakovu. ²⁹**Božji darovi i njegov poziv ne mogu se opozvati; on nikada neće pogaziti svoja obećanja.**

³⁰Nekoć ste bili buntovnici, protivnici Boga, ali kada su Židovi odbacili njegove darove, Bog se vama smilovao. ³¹Sada su pak Židovi buntovnici, no jednog će dana i oni sudjelovati u toj Božjoj milosti zajedno s vama. ³²Bog je, naime, sve ljude prepustio grijehu, da se svima jednako smiluje.

³³Kakvog divnog Boga imamo! Kako je neizmerna njegova mudrost, znanje i bogatstvo! Nemoguće nam je razumjeti njegove odluke i putove. ³⁴Tko od nas može doseći Gospodinov um? Tko je toliko razuman da mu bude savjetnikom i vodičem? ³⁵Tko bi mu ikada mogao ponuditi toliko da ga potakne na djelovanje? ³⁶Jer sve dolazi od Boga. Sve je od njega, po njemu i za njega. Njemu pripada slava zauvijek!

Živa žrtva

12 I tako, draga braćo, zaklinjem vas Božjim milosrđem da predate svoja tijela Bogu. Neka to bude živa žrtva, sveta, ta-

kva da je ugodna Bogu. Kad pomislite što je on sve učinio za vas, zar je previše to što traži od vas? Neka to bude vaše duhovno štovanje Boga!

²Nemojte oponašati vladanje i običaje ovoga svijeta, budite novi i drukčiji ljudi, neka u vama budu nove misli i nova djela usklađena s Riječju Božjom. Tada ćete moći razabrati što je Božja volja, što je dobro, Bogu ugodno i savršeno.

³Kao Božji poslanik upućujem svakome Božju opomenu: budite poštenu u procjenjivanju sama sebe, mjerite svoju vrijednost po tome koliko vam je vjere dao Bog.

⁴Znate da u jednom tijelu imamo puno udova te da svi udovi nemaju istu funkciju. ⁵Tako smo i mi u Kristu jedno tijelo, a pojedinačno pripadamo jedan drugome, jer svaki treba onog drugog. ⁶Bog nam je darovao sposobnosti da neke stvari uradimo dobro. Ako vam je Bog dao sposobnost prorokovanja, prorokujte kad god možete, onoliko koli-

ko vam je jaka vjera da primi poruku od Boga!⁷ Ako se vaš dar sastoji u služenju i pomaganju drugima, služite ih valjano! Ako ste učitelj, poučavajte temeljito!⁸ Ako ste propovjednik, gledajte da vaše propovijedi budu i drugima su od pomoći. Ako vam je Bog dao novaca, budite plemeniti i pomozite drugima! Ako vam je dao sposobnost upravljanja i postavio vas iznad drugih, shvatite tu odgovornost ozbiljno! Oni koji imaju dar da utješe ožalošćene, treba da to čine s kršćanskom radošću.

⁹Ne pretvarajte se u ljubavi: ljubite istinski. Stojte na strani dobra.¹⁰ Ljubite jedni druge bratskom ljubavlju i uživajte u poštivanju drugoga.¹¹ Nikada ne prestanite biti revni. Kada ste zapaljeni Duhom i druge će te zapaliti. Zato nastojte da u vama gori vatra Duha. U svemu se sjetite da u konačnici vi služite svome Gospodinu.

¹²Radujte se svemu što Bog planira za vas. Budite strpljivi u nevolji i uvijek po-

stojani u molitvi.¹³ Kad su Božja djeca u neimaštini, pomognite im. Naviknite se pozivati goste kući na objed, ili, ako treba, dajte im konak za noć.¹⁴ Ako s vama netko loše postupa zato što ste kršćanin, ne proklinjite ga, molite Boga da ga blagoslovi.

¹⁵Kad su drugi radosni, radujte se s njima. Ako su žalosni, suosjećajte s njima u njihovoj tuzi.¹⁶ Surađujte jedan s drugim radosno. Ne pravite se velikima. Ne dodvoravajte se velikim i uvažanim ljudima, već uživajte u društvu jednostavnih ljudi. Nemojte misliti da sve znate!¹⁷ Nikada ne vraćajte zlo za zlo. Radite tako da svatko vidi kako ste skroz na skroz poštenu.

¹⁸Ne svađajte se. Živite u miru sa svakim, koliko je to do vas.¹⁹ Dragi moji, nikad se ne osvećujte. Prepustite to Bogu, jer je on rekao da će platiti svima prema zaslugi. Ne uzimajte pravdu i zakon u svoje ruke.²⁰ Radije nahranite svoga neprijatelja ako je gladan. Ako je žedan,

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

napojite ga, jer ćete mu time zgrtati na glavu razbuktanu žeravicu. Drugim riječima, osjetit će se posramljen za ono što vam je učinio. ²¹**Nemojte da vas nadvlada zlo, već ga pobijedite čineći dobro.**

Pokornost vlastima

13 Slušajte vlasti, jer ih je Bog postavio. Nema vlasti koju nije Bog odobrio. ²Po tome oni koji odbijaju pokornost zakonima države, odbijaju poslušnost Bogu i snaći će ih kazna. ³Vlasti se ne boje oni koji su poštteni; no oni koji počine zlo, uvijek će je se bojati. Zato ako ne želite živjeti u neprestanom strahu, poštujujte zakone i bit će vam dobro. ⁴Vlast je dana od Boga da vam pomogne. Ako učinite neko zlo, svakako ćete se bojati, jer će vas morati kazniti. Radi toga je Bog vlast i postavio. ⁵Poštujujte zakone iz dva razloga: prvo, da ne biste morali biti kažnjeni, i drugo, zato što znate po savjesti da trebate.

⁶Plaćajte poreze iz istih razloga. Državni službenici moraju nečime biti plaćeni kako bi mogli izvršavati Božji posao, služeći vama. ⁷Plaćajte svakome što trebate: plaćajte poreze, slušajte one iznad sebe i iskazujte čast i poštovanje onima koji to zaslužuju.

Zakon ljubavi

⁸Nikom ništa ne ostani te dužni, osim da ljubite jedan drugoga. **Jer ako ljubite, izvršavate sav Božji Zakon, sve njegove zahtjeve.** ⁹Ako ljubite bližnjega koliko ljubite i sebe, nećete mu htjeti nanijeti nikakvo zlo niti ga okraсти, ubiti ili prevariti. Nećete zgriješiti ni s njegovom ženom niti ćete poželjeti ono što je njegovo, niti ćete učiniti nešto za što Deset zapovijedi kažu da je zlo. Svih je deset sažete u ovu jednu: ljubi bližnjega onoliko koliko ljubiš sebe. ¹⁰Ljubav nikome ne čini zla. Zato ljubavlju potpuno udovoljavate svim Božjim zahtjevima. To je jedini Zakon koji vam treba.

¹¹Još jedan razlog za uredan život. Svjesni ste da vrijeme u kojem živimo ubrzano odmiče. Probudite se, jer je Gospodinov dolazak danas bliži nego kad smo uzvjerovali.

¹²Noć je poodmakla, dan našega spasenja je skoro tu. Odbacite zla djela tame i stavite na sebe oružje ispravna življenja, kao što dolikuje nama koji živimo na dnevnom svjetlu! Budite pristojni i poštenu u svemu što činite, tako da svatko može pohvaliti vaše ponašanje. ¹³Nemojte provoditi vrijeme u raskalašenim zabavama, u opijanju, u bludu i požudi, u tučnjavi i zavisti. ¹⁴Obucite se u Gospodina Isusa Krista da vam pomogne živjeti kako valja i nemojte se prepuštati uživanju u zlu.

Slabi i jaki

14 Zaželite toplu dobrodošlicu svakome bratu, pa i onome slabije vjere. Nemojte ga osuđivati. Nemojte ga kritizirati

što drukčije misli. ²Neki vjeruju da je potrebno jesti sve. Možda vi vjerujete da u tome nema ništa loše, no vjera onih drugih je slabija; oni misle da je grijeh jesti meso, pa će jesti samo povrće. ³Oni pak koji smatraju da je dobro jesti meso, ne smiju svisoka gledati na one koji tako ne misle. Ako ste jedan od onih koji ne žele jesti meso, ne optužujte one koji ga jedu. Bog je i njih prihvatio kao svoju djecu. ⁴Božje su sluge, a ne vaše. Njemu su odgovorni, a ne vama. Neka im on kaže rade li ispravno. A Bog je u stanju da ih ponuka na dobra djela.

⁵Neki misle da bi kršćani morali svetkovati židovske praznike kao posebne dane za štovanje Boga, a drugi pak kažu da to nije potrebno, jer svaki dan ionako pripada Bogu. Na takva pitanja svatko mora sam odgovoriti, biti posve uvjeren u svoje mišljenje.

⁶Ako u neki poseban dan štujete Boga, odajete mu

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

čast i slavu, činite dobro. Isto je tako i s čovjekom koji jede meso; zahvalan je Bogu za to, ispravno postupala. I čovjek koji neće ni dotaći meso, zacijelo želi ugoditi Bogu i zahvalan mu je za to. ⁷Nismo mi svoji gospodari da živimo i umiremo kako nam se sviđa. ⁸Bilo da živimo ili umiremo, slijedimo Gospodina. U svakom slučaju, njegovi smo. ⁹Krist je umro i uskrsnuo upravo zato da bude naš Gospodar u životu i nakon smrti.

¹⁰Nemate prava kritizirati svojega brata ili ga gledati svisoka. Zapamtite, svaki će osobno stati pred Boga na sud. ¹¹Jer je zapisano: "Života mi moga", veli Gospodin, "svako će se koljeno meni pokloniti i svaki će jezik priznati Boga."¹²Da, svaki će od nas položiti Bogu račun o sebi.

¹³**Nemojte osuđivati jedan drugoga. Radije tako živite da se vaš brat nikad ne spotakne; ne činite mu zlo.**

¹⁴A što se mene tiče, potpuno sam siguran, na temelju

onoga što je Krist rekao, da nema ništa što je nečisto samo po sebi. No ono je možda nečisto za onoga tko ga smatra takvim. ¹⁵Ako je vaš brat uznemiren onime što vi jedete, ne pokazujete pravu ljubav ako to jedete pred njim. Nemojte da vaše jelo upropasti nekoga za koga je Krist umro.

¹⁶Ne činite ništa čime biste prouzrokovali da vas pogrdjuju, premda znate da je ono što činite posve ispravno. ¹⁷Jer za nas kršćane je važnije da promičemo pravednost, mir i radost od Svetoga Duha, nego jelo i piće. ¹⁸Ako dopustite Kristu da i u tim stvarima bude Gospodin, Bog će se radovati, a također i vaši prijatelji.

¹⁹Na takav način težite za mirom i nastojite izgrađivati jedan drugoga. ²⁰Ne razarajte Božje djelo radi zaloga mesa! Zapamtite, nije zlo jesti meso, nego je zlo ako to drugoga dovodi do spoticanja. ²¹Dobro je ne jesti mesa niti piti vina ili ne

uzimati ništa što bi sablaznilo vašega brata ili ga nukalo na grijeh.

²²Možete posve sigurno znati da ništa nije samo po sebi loše, čak i s Božjega gledišta, ali zadržite to za sebe; nemojte se nadimati svojom vjerom pred drugima ako bi ih to moglo pozlijediti. U takvoj situaciji sretan je onaj koji samog sebe ne osuđuje čineći ono za što je siguran da je ispravno.²³Onaj koji smatra da je ono što želi učiniti pogrešno, ne bi to smio učiniti. Osuđuje se ako to čini, jer smatra da je to pogrešno i za njega je to stvarno pogrešno. Sve ono što učini, a nije uvjeren da je ispravno, za njega je to grijeh.

Kristov primjer

15 Ako vjerujemo da Bogu ne smeta ono što činimo, ipak to ne možemo činiti zato da sebi ugađamo; moramo, naime, misliti na bojazni i sumnje drugih, slabijih, koji smatraju da to nije ispravno.²Ugađajmo radije drugima a ne

sebi, činimo što im donosi dobro i tako ih izgrađujemo u Gospodinu.

³I Krist nije sebi ugađao. Psalmist kaže za njega: "Tripio je udarce onih koji su bili protiv Gospodina."⁴To je već odavno zapisano da nas nauči strpljenju i da nas ohrabri, kako bismo se s oduševljenjem nadali novoj dispencijaciji.

⁵Nekavam Bog, koji daje strpljenje, čvrstinu i hrabrost, pomogne da živite u potpunom skladu jedan s drugim – da svaki ima Kristov pristup prema drugome.⁶Tada ćemo svi moći zajedno i jednodušno slaviti Gospodina Boga, Oca našega Gospodina Isusa Krista.

⁷**Srdačno prigrlite jedni druge u crkvi, kao što je i Krist vas srdačno primio; tada će se Bog proslaviti.**⁸Sjetite se da je Isus Krist dokazao kako je Bog vjeran i istinit svojim obećanjima i kako pomaže ocima.⁹Ne zaboravite ni to da se i drugi narodi mogu spasiti i iskazati Bogu slavu za njegovo milosrđe prema njima. To je psal-

mist mislio kad je napisao: "Slavit ću te među narodima i pjevati psalme imenu tvom."¹⁰ Na drugom pak mjestu kaže: "Radujete se, o narodi, sa Židovima, narodom njegovim!"¹¹ I opet: "Slavite Gospodina, o narodi, neka ga svatko slavi!"¹² Prorok Izaija je napisao: "U kući Ilišajevoj pojavit će se nasljednik, koji će biti kralj nad narodima; u njega će svi nadu svoju položiti, samo u njega."

¹³ Molim Boga za vas, da vas on, koji vam daje nadu, očuva radosne i pune mira, jer u njega vjerujete. Molim ga da vam pomogne kako bi vaša vjera u njega bila izobilna s pomoću snage Svetoga Duha koji je u vama.

Pavlova služba

¹⁴ Znam da ste, braćo moja, mudri i čestiti i da toliko znate da biste mogli poučavati i druge. ¹⁵ Ipak sam bio nešto slobodniji, naglasivši vam neke od tih točaka, znajući da vam je potrebna samo ta mala opomena. ¹⁶ Ja sam, naime, po Božjoj

milosti, određen kao poslanik Isusa Krista vama poganima, donoseći vam Radosnu vijest prinoseći vas kao miomirisnu žrtvu: jer ste pročišćeni i njemu ugodni, posvećeni Svetim Duhom.

¹⁷ Mislim da imam razloga radovati se i biti ponosan zbog svega što je Isus Krist učinio kroz mene! ¹⁸ Nipošto se ne bih usudio govoriti i prisvajati stvari koje Krist doista nije učinio kroz mene. O tomu kako su pagani bili obraćeni k Bogu i u riječima i djelima. ¹⁹ Snagom čudesa, silom Duha Svetoga. Na taj sam način objavio cjelokupno Evanđelje Isusa Krista, počevši od Jeruzalema do Ilirika. ²⁰ Moje su želje bile da idem dalje, da propovijedam ondje gdje još ime Isusa Krista nikad nije bilo objavljeno, radije nego tamo gdje su već bile ustanovljene crkve od nekog drugog. ²¹ Slijedio sam plan zacrtan u Svetom pismu, gdje Izaija kaže da će oni, koji nisu nikad čuli o Kristovu imenu, vidjeti Krista i razumjeti ga.

²²To je, zapravo, razlog da sam toliko odgađao dolazak k vama. ²³Sada sam pak ovdje završio svoj posao i spreman sam doći k vama nakon tolikih godina čekanja.

²⁴Namjeravam poći u Španjolsku, te kad pođem, zauzvrat ću se u Rimu; nadam se da ću korisno provesti vrijeme s vama te da ćete me dobro otpraviti kad pođem dalje.

²⁵Prije nego dođem, valja mi poći u Jeruzalem da im ponese darove židovskih kršćana. ²⁶Jer su kršćani u Makedoniji i Ahaji sakupili nešto novaca za vjernike u Jeruzalemu koji sada proživljavaju teške dane.

²⁷Bili su presretni da to mogu učiniti, jer se osjećaju dužnicima jeruzalemskoj crkvi. Zašto? Jer je crkva u Jeruzalemu majka drugim crkvama i prvi navjestitelj radosne vijesti. Budući da su oni od njih primili Evanđelje, taj izvanredan duhovni dar, osjećaju da je najmanje što mogu učiniti da im pošalju neku materijalnu

pomoć. ²⁸Čim im predam taj novac i završim to njihovo dobro djelo, posjetit ću vas na putu za Španjolsku.

²⁹Siguran sam da će mi Gospodin podariti veliki blagoslov za vas kada dođem.

³⁰Hoćete li se zajedno sa mnom moliti? Radi Gospodina Isusa i vaše ljubavi – koju nam je dao Sveti Duh – molite sa mnom za moju službu. ³¹Molite da me Bog u Jeruzalemu zaštiti od nekršćana; molite također da tamošnji kršćani budu voljni primiti novac koji im nosim. ³²Tada ću biti spreman doći k vama radosna srca po Božjoj volji.

³³Neka naš Bog, koji daje mir, bude sa svima vama. Amen.

Preporuke i pozdravi

16 Preporučujem vam Febu, službenicu crkve iz Kenhreje, koja će vas uskoro posjetiti. Marljivo je služila u svojoj crkvi. ²Prihvatite je srdačno u Gospodinu, pružite joj toplu dobrodošlicu. Pomozite joj u svemu, jer je i ona mnogima

pomogla u njihovoj nevolji, a i meni.

³Pozdravite Priskilu i Akvilu. Bili smo suradnici u djelu za Isusa Krista. ⁴Podmjestili su svoje živote za mene; nisam ja jedini koji sam im zahvalan: tu su i crkve poganskog podrijetla. ⁵Izručite moje pozdrave svima koji se sastaju na bogoslužju u njihovu domu. Pozdravite mog dragog prijatelja Epenata. Bio je to prvi čovjek u Aziji koji je postao kršćanin. ⁶Pozdravite i Mariju, mnogo se trudila za vas. ⁷Zatim Andronika i Juniju, moje sunarodnjake i sudrugove u zatoru. Oni su ugledni apostoli, prihvatili su kršćanstvo još prije mene. Izručite im moje pozdrave.

⁸Pozdravite Amplijata, kojega ljubim kao pravo Božje dijete, ⁹pa Urbana, suradnika moga u Kristu i ljubaznoga Stahija! ¹⁰Tu je još i Apel, dobar čovjek, koga i Gospodin cijeni; i njega pozdravite. Najbolje želje izručite i onima u Aristobulovu domu.

¹¹Pozdravite Herodiona, mog sunarodnjaka. Pozdravite sve kršćane u Narcisovu domu. ¹²Trifeni i Trifozi poseban pozdrav, doista se trude ugoditi Gospodinu. ¹³A pozdravite i Persidu, koja se također mnogo trudila za Gospodina. Pozdravite Rufa, kojeg je Gospodin izabrao; i njegovu majku koja je i meni bila majka. ¹⁴I molim vas, izručite moje pozdrave Asinkritu, Flegontu, Hermi, Petrobu, Hermu i ostaloj braći koja su s njima. ¹⁵Ljubezno pozdravite Filologa, Juliju, Nereja i njegovu sestru, zatim Olimpija i sve kršćane koji su s njima. ¹⁶Srdačno pozdravite svetim poljupcem jedni druge.

Naknadne opomene

¹⁷Ima još nešto, što bih vam želio iznijeti prije nego što završim ovo pismo. Držite se daleko od onih koji siju rascjep i sablažnjavaju ljude, učeći o Kristu suprotno onome što sam vas ja učio. ¹⁸Takvi učitelji ne rade za našega Gospodina

Isusa Krista, nego teže samo za vlastitim dobitkom. Laskajući i govoreći što ljudi vole čuti, lako zavode laskovjerne i jednostavne ljude. ¹⁹Svatko, međutim, zna da ste vi iskreni i poslušni. To me čini sretnim. Želio bih da vam uvijek bude jasno što je ispravno i da se oduprete svakom zlu. ²⁰Bog mira će uskoro satrti Sotonu pod vaše noge. Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude nad vama!

²¹Timotej, moj suradnik, te Lucije, Jason i Sosipater, moji sunarodnjaci, također vam šalju svoje najbolje želje. ²²I ja, Tercije, koji pišem ovo pismo šaljem vam svoje pozdrave.

²³Gaj mi reče da vas pozdravim i u njegovo ime. Ja sam njegov gost i crkva se sastaje u njegovu domu. Erast,

gradski blagajnik, šalje svoje pozdrave kao i Kvart, brat u Kristu.

²⁴Doviđenja! Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude sa svima vama!

²⁵Predajem vas Bogu koji je kadar da vas ojača i očvrstne u Gospodinu, kroz poruku Evanđelja, koje sam vam ja objavio. To je Božji plan spasenja prema tajni koja datira od samog početka vremena, a odnosi se na spasenje svih naroda. ²⁶Sada se ta poruka posvuda objavljuje, kao što su proroci i Bog zapovjedio, tako da svi narodi svijeta uzvjeruju u Krista i pristupe k poslušnosti vjere.

²⁷Bogu, koji je jedini mudar, neka je slava zauvijek po Kristu Isusu, Gospodinu našem. Amen.

Pavlovo pismo Galaćanima

Naslov i pozdravi

1 Od apostola Pavla i ostalih kršćana koji se ovdje nalaze, crkvama u Galaciji. ²Za apostola me nisu postavili ni ljudi ni neki čovjek, nego me pozvao Isus Krist i Bog Otac, koji ga je uskrisio od mrtvih. ³Neka vam Bog Otac i Gospodin Isus Krist dadu mir i ukažu vam milosrđe. ⁴**Krist je dragovoljno dao sebe i umro za naše grijeh, kako je Bog Otac i želio, da bi nas izbavio iz ovoga zlog svijeta u kojem živimo.** ⁵Zbog toga Bogu pripada slava za sva vremena. Amen.

Samo jedno Evanđelje

⁶Čudi me što tako brzo napuštate Boga koji vas je pozvao u svojoj ljubavi i milosti u vječni život, što ga daje kroz Krista; sada, kako vidim, slijedite neko drugo evanđelje, nešto što vam predočuju kao Božje Evanđelje, a drugo Evanđelje ne postoji. ⁷Jer drugoga puta spasenja, osim onoga koji sam vam pokazao, doista nema; prevarili su vas oni koji izvrću i mijenjaju istinu o Kristu.

⁸Neka Božje prokletstvo snađe sve, bez obzira na titule, pa čak i mene, ako bi vam

navješćivali neki drugi put spasenja. Jedini pravi put sam vam ranije već objavio; da, ako čak i anđeo siđe s neba i objavi vam drukčiju poruku spasenja, neka je proklet zauvijek! ⁹Ponoviti ću: ako bilo tko najavljuje neko drugo evanđelje pored onoga koje ste već prihvatili, neka je proklet od Boga.

¹⁰Mislite li da ovakvim načinom govora nastojim prevariti nekoga? Pridobiti Boga ili ugoditi ljudima? Ako bih nastojao ugađati ljudima, ne bih mogao biti Kristov sluga.

Božja poruka

¹¹Draga braćo, ozbiljno vam izjavljujem da se put spasenja o kojem sam vam govorio ne temelji na nekim ljudskim snovima ili predajama. ¹²Moja poruka dolazi izravno od Isusa Krista, koji mi je objavio što trebam govoriti. Nitko me drugi nije u tome poučio.

¹³I sami znate kakav sam ranije bio, židovski vjerski fanatik, kako sam nemilosrd-

no progonio kršćane, hvatao ih i nastojao ih potpuno iskorijeniti. ¹⁴Bio sam jedan od najrevnijih Židova među svojim vršnjacima u cijeloj zemlji, te sam kako sam bio poučen nastojao izvršavati sva drevna vjerska pravila i predaju svoga naroda.

¹⁵Tada se nešto dogodilo! Zbog Božjeg poziva još prije moga rođenja da budem njegov, kakve li ljubavi i milosti! – ¹⁶on mi objavi svoga Sina, kako bih pošao među druge narode i navijestio im Radosnu vijest o Isusu Kristu. Kad sam doživio taj preokret u svome životu, nisam se ni s kim o tome savjetovao, ¹⁷niti sam otišao u Jeruzalem da tražim savjet od onih koji su prije mene postali apostoli. Otišao sam u Arabiju; i nakon duljeg vremena vratio se u Damask. ¹⁸Tri godine poslije pojavio sam se u Jeruzalemu da posjetim Petra i ostao sam kod njega petnaest dana. ¹⁹Jedini apostol kojeg sam tada još vidio bio je Jakov, brat našega Gospodina.

²⁰Istinu vam pišem pred Bogom kao svjedokom. Upravo se tako dogodilo, ne lažem vam. ²¹Nakon tog posjeta obišao sam Siriju i Ciliciju. ²²A kršćanima u Judeji bio sam potpuno nepoznat. ²³O meni su znali samo ono što su drugi govorili, da ja, negdašnji neprijatelj, sada propovijedam vjeru koju sam ranije uništavao; ²⁴a to je bio dovoljan razlog da slave Boga.

Pavlov legitimitet

2Zatim sam se nakon četrnaest godina vratio u Jeruzalem, ovaj put s Barnabom, a povedoh i Tita sa sobom. Pošao sam s nakanom da s njima utvrdim vjerodostojnost onoga što propovijedam kako ne bih uzaludno trošio vrijeme. ²Razgovarao sam s vođama crkve, da bi svi shvatili ono što naučavam i, nadam se, ustvrdili da je to ispravno. ³Oni su se složili sa mnom, nisu čak zahtijevali da se Tit, moj pratilac, obreže, premda je bio Grk.

⁴To se pitanje ne bi bilo niti potaklo, da nije bilo nekih uljeza, lažnih kršćana, koji su se uvukli među nas da vide kako nam mogu ukrasti slobodu koju uživamo u Kristu Isusu. Pokušali su nas zarobiti svojim predajama i pravilima, kao što robove vežu lancima. ⁵Nismo im htjeli popustiti ni trenutka, jer nismo željeli unijeti zbrku u vaše shvaćanje. Još biste mogli pomisliti kako se spasenje može steći obrežanjem i izvršavanjem židovskih zakona.

⁶Glavni crkveni vođe, koji su tu bili prisutni, nisu imali što reći na moje propovijedanje, niti su imali što nadodati. To što su oni bili već ugledni uopće me se nije dojmilo, jer smo svi isti pred Bogom.

⁷Kad su Petar, Ivan i Jakov, smatrani stupovima Crkve, vidjeli kako me Bog moćno upotrijebio u pridobivanju ljudi drugih narodnosti za Krista, ⁸kao što je upotrijebio Petra u propovijedanju Židovima – jer je Bog sva-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

kome dao osobite sposobnosti – ⁹rukovaše se u znak suglasnosti s Barnabom i sa mnom i ohrabriše nas da samo tako nastavimo s propovijedanjem drugim narodima, dok će oni nastaviti svoj rad među Židovima. ¹⁰Jedino su mi predložili da se uvijek sjetim pomagati siromašne, što sam ja već revno činio.

Petrovo otpadništvo u Antiohiji

¹¹Kad je Petar došao u Antiohiju, morao sam mu se javno suprotstaviti i oštro ga ukoriti, jer se vrlo loše ponio. ¹²Doista kad je stigao, jeo je s kršćanima nežidovskog podrijetla. No kad su stigli neki Židovi, nije više htio jesti s onima od ranije, jer se plašio fanatičnih Židova, koji su naglašavali da je za spasenje potrebno držati se židovskih pravila. ¹³Nakon toga su i ostali kršćani židovskog podrijetla, čak i Barnaba, postali licemjeri, slijedeći Petrov primjer, premda su znali da to ne valja. ¹⁴Kad sam vidio što

se događa, kako nisu vjerno objavljenoj spoznaji i kako ne slijede istinitost Evanđelja, rekao sam Petru pred svima: “Iako si Židov po rođenju, odavno si odbacio židovske obredne zakone; zašto onda odjednom primoravaš ove ljude, nežidove, da ih oni izvršavaju?”

Srž Evanđelja

¹⁵Mi smo podrijetlom Židovi, a ne grešnici iz poganstva, ¹⁶**a ipak dobro znamo da se ne možemo opravdati pred Bogom izvršavanjem židovskih zakona, nego jedino pouzdanjem u Isusa Krista kao onoga koji nas opravdava. Zbog pouzdanja u Krista, Bog nas je prihvatio na temelju naše vjere – a ne na temelju naše pokornosti židovskim obrednim zakonima. Jer se nitko neće opravdati izvršavanjem Zakona (vjerskih pravila).**

¹⁷Zbog toga što se uzdamo u spasenje po vjeri u Krista, oni kažu da je Krist sluga grijehu. To nije točno. To je samovoljno izvrtnje Isti-

ne. Time nas žele vratiti u vršenje pravila. ¹⁸Ja bih doista postao grešnik ako bih počeo obnavljati stari sustav, sustav koji sam ja srušio: spasiti se izvršavanjem židovskih zakona, ¹⁹Ono što se dogodilo je ovo: nastojao sam vršiti sva pravila, naporno se trudio, ali bih uvijek ponovno zgriješio. A onda na temelju Zakona ja sam umro održavanju običaja, tradicije i pravila da bih živio za Boga.

²⁰Razapet sam s Kristom: ja više ne živim, nego Krist živi u meni. Onaj stvarni život, kojim sada živim u ovome tijelu, dolazi od mojega pouzdanja u Božjega Sina, koji me je ljubio i dao svoj život za mene. ²¹Nisam od onih koji Kristovu smrt smatraju besmislenom: koji odbacuju Božju milost. Da smo se mogli opravdati i spasiti izvršavanjem židovskih zakona, tada Krist ne bi morao umrijeti.

Vršenje religioznih pravila ili vjera

3O nerazumni Galaćani! Kakav li vas je čarobnjak začarao tako da ne budete poslušni predanoj vam Istini? Prije ste jasno shvaćali značenje Kristove smrti, kao da sam vam pred oči postavio sliku razapetog Isusa Krista. ²Odgovorite mi, molim vas, bar na ovo pitanje: jeste li primili Svetog Duha izvršavanjem židovskih zakona ili prihvaćanjem vjere? Sveti Duh je ušao u vas tek nakon što ste čuli poruku o Isusu Kristu i pouzdali se u njega za svoje spasenje. ³Zar ste potpuno nerazumni? Jer ako ste tada počeli Duhom, a duhovni život niste stekli izvršavanjem židovskih zakona, zašto mislite da ćete sada postati jači i zreliji kršćani pomoću Zakona? Samo nerazumni ljudi misle da mogu dovršiti ono što je Bog započeo. Ako niste bili dovoljno mudri i snažni da započnete Božje djelo u vama, zašto mislite da ga možete svojim djelima učiniti

savršenim? ⁴Mnogo ste trpjeli zbog Evandjelja. Zar ćete sada sve to pogaziti? U to jedva mogu povjerovati!

⁵Ponovo vas pitam, da li vam je Bog dao moć Svetog Duha i činio među vama čude sa zato što ste nastojali izvršavati židovske zakone? Nikako! To je došlo nakon što ste povjerovali u poruku o Kristu i posve se u njega pouzdali!

⁶Abraham je imao slično iskustvo - Bog ga je proglasio pravednim zato što je povjerovao Božjem obećanju. ⁷Iz toga možete zaključiti da su prava Abrahamova djeca svi oni koji se doista iskreno pouzdaju u Boga.

⁸U Svetom pismu je navješteno vrijeme kad će Bog spasiti i one iz drugih naroda po njihovoj osobnoj vjeri. ⁹Bog je to odavno obećao Abrahamu, rekavši mu: "Blagoslovit ću sve one u drugim narodima koji se u mene pouzdaju kao ti." I baš je tako: svi koji se pouzdaju u Isusa Krista i vjeruju mu dijelit će s Abrahamom

isti blagoslov kakav je i on primio.

¹⁰Doista, oni koji se oslanjaju na vršenje zakona kako bi se spasili pod Božjim su prokletstvom, jer Sveto pismo nam jasno kaže: proklet je svaki koji prekrši makar i jednu zapovijed zapisanu u Božjoj Knjizi Zakona. ¹¹Iz toga je očito da nitko nikad ne može steći Božju naklonost uzaludnim pokušajima izvršavanja zakona, jer je Bog rekao da jedini način na koji se možemo spasiti dolazi vjerom. Kao što je i prorok Habakuk rekao: "Pravedan čovjek će živjeti pouzdanjem u Boga." ¹²Koliko je samo drukčiji način koji Zakon propisuje za stjecanje spasenja od ovoga koji dolazi po vjeri. Zakon, naime traži da savršeno, bez ijedne pogreške, izvršavamo svako slovo Zakona.

Zakon i obećanje

¹³No vršenje pravila ne prerasta u život vjere. Vršenje pravila prerasta u još i još pravila. To jasno vidimo u

Pismu. No Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona u kojem smo se nalazili time što je prokletstvo, koje dolazi zbog naših grijeha, preuzeo na sebe. Otkupio nas je od samoporažavanja koje je dolazilo zbog naših slabosti. U Svetom pismu je napisano: "Proklet je svaki koji visi na drvetu!" a Isus je visio na drvenu križu.

¹⁴To se dogodilo zbog nas. Da bi na nas legalno Bog mogao izliti Abrahamov blagoslov i ispuniti obećanje o primanju Božjeg Duha, Božjeg života. Njega primaju svi koji vjeruju. ¹⁵Draga braćo, čak i u svakodnevnom životu, obećanje koje čovjek daje drugome, ako je ono potvrđeno, ne može se promijeniti. Čovjek se ne može kasnije predomisliti i prekršiti obećanje.

¹⁶Bog je Abrahamu u njegovu potomstvu dao neka obećanja. Pažljivo uočite da ne piše kako su obećanja dana njegovoj djeci, što bi trebalo stajati da se govorilo o svim njegovim sinovima - svim Židovima - nego stoji "nje-

govu Djetetu" – a to se zapravo odnosi na Krista.

¹⁷Time vam želim reći ovo: Božje obećanje da će ljude spasiti po vjeri – to je obećanje Bog izrekao – nije se moglo promijeniti niti poništiti, četiri stotine trideset godina kasnije, kad je dao Zakon. ¹⁸Ako bi nas izvršenje Zakona moglo spasiti, tada je očito da bi to bio drukčiji način stjecanja Božje naklonosti od onoga na koji ju je Abraham stekao, jer je on prihvatio Božje obećanje vjerom.

Uloga Zakona

¹⁹A zašto je onda uopće izdan Zakon? On je dodan nakon obećanja da ukaže ljudima na njihovu nepravednost zbog kršenja Božjih naredbi. Taj sustav Zakona trebao je važiti samo do dolaska Isusa Krista, onog Djeteta kojemu je dano obećanje. Bog je, naime, dao svoj Zakon Mojsiju po anđelima, a on ga je zatim predao narodu. ²⁰No, kad je Bog dao svoje obećanje Abrahamu, on je to uči-

nio sam, bez posredništva anđela ili čovjeka, jer Bog je jedan.

²¹Dobro, dakle, zar se Zakon suprotstavlja Božjim obećanjima? Nipošto! Kad bismo se mogli spasiti pomoću njegova Zakona, tada nam Bog ne bi trebao dati drugi način da se spasimo i izbavimo od prokletstva grijeha – ²²jer Sveto pismo naglašava i tvrdi da smo svi mi zarobljeni grijehom. Jedini način da se toga oslobodimo jest po vjeri u Isusa Krista; izlaz iz takvog ropstva omogućen je svima koji vjeruju Kristu.

²³Sve dok nije došao Krist, bili smo čuvani Zakonom, držani smo kao u zatvoru pod nadzorom, dok nam nije pružena mogućnost da povjerujemo u Krista - Spasitelja.

²⁴Da vam to objasnim malo drukčije. Židovski zakoni bili su poput učitelja i vodiča, sve dok nije došao Krist i omogućio nam da stanemo pred Boga kao pravednici, što, naravno, postižemo samo vjerom. ²⁵Otkako

je Krist došao, ne treba nam više Zakon da nas čuva i vodi do Boga. ²⁶Sada smo namine svi Božja djeca po vjeri u Isusa Krista, ²⁷i koji smo kršteni u Kristu, zaodjenuti smo njime. ²⁸Nismo više ni Židovi, ni Grci, ni robovi, ni slobodnjaci, čak nije važno jesmo li muškarci ili žene - svi smo kršćani; jedno smo u Kristu Isusu. ²⁹I jer smo Kristovi, pravi smo Abrahamovi potomci, te sva Božja obećanja, koja su njemu dana, pripadaju i nama.

Božji sinovi

4 Dopustite mi da vam to objasnim ovom ilustracijom: kad neki otac nakon svoje smrti ostavi svom sinu veliko bogatstvo, a taj je još malodoban, on nije ništa bogatiji od običnog sluga sve dok ne odraste, premda posjeduje sve što je njegov otac imao. ²On se mora podrediti skrbnicima i upraviteljima dobara, sve do svoje punoljetnosti, koju je odredio njegov otac.

³Upravo je tako bilo i s nama prije Kristova dolaska. Ro-

bovali smo Zakonu i židovskim obredima, mislili smo da nas to može spasiti. ⁴No kad se ispunilo vrijeme koje je Bog odredio, poslao je svoga Sina, rodena od žene, podrijetlom Židova, ⁵da otkupi nas koji smo bili sluge Zakonu, i prisvoji nas kao sinove. ⁶Dokaz posinstva je to što je Bog poslao Duha svojega Sina u naša srca, tako da s pravom možemo govoriti o Bogu kao o našem dragom Ocu. ⁷Sada više nismo robovi nego pravi Božji sinovi, sve što on ima pripada i nama, jer je tako Bog htio. ⁸Ranije, kad još niste poznavali pravoga Boga, služili ste tzv. bogovima koji to nisu. ⁹Ali sada kad ste našli Boga, (ili bih trebao reći, otkako je Bog našao vas), kako je moguće da se želite vratiti na staro i postati robovi nemoćnim, bijednim i beskorisnim predajama i pravilima, kojima neki nastoje steći vječiti život? ¹⁰Pokušavate se dodvoriti Bogu štovanjem nekog posebnog dana, mjeseca, određenog godišnjeg doba

ili godine. Hvalite se kako u to vrijeme ne činite ovo, a činite ono. ¹¹Zbog toga se bojim se da je sav moj mučan rad za vas bio potpuno beskoristan.

¹²**Draga braćo, molim vas nasljedujte me, vjerujte ono što vam govorim i činite što ja činim.** ¹³Takvi ste bili ranije. Niste me prezreli kad sam vam prvi put navijestio Radosnu vijest Isusa Krista, premda sam bio bolestan. ¹⁴Niste me odbacili, zbog moje slabosti, ne, niste me prezreli. Dapače, primili ste me kao Božjeg anđela ili kao Isusa Krista. ¹⁵Kamo je nestao onaj duh sretnog zajedništva koji smo tada svi osjećali? Znam da ste tih dana bili spremni izvaditi i svoje oči i dati mi ih.

¹⁶Zar sam vam postao neprijatelj, jer vam propovijedam Istinu?

¹⁷Ti lažni učitelji, koji se toliko trude da steknu vašu naklonost, ne čine to za vaše dobro. Žele vas odvratiti od mene da onda svu pažnju usredotočite na njih.

¹⁸Lijepo je kad su ljudi lju-

bazni s vama iz dobrih pobuda i iskrena srca, osobito ako to ne čine samo onda kad sam ja kod vas. ¹⁹Djecomoja! Kako me to boli! Ponožno prolazim kroz porođajne muke kao majka koja rada svoje čedo – čeznem za onim trenutkom kad ćete konačno biti prožeti Kristom! ²⁰Koliko bih samo želio biti sada kod vas da se ne moram s vama raspravljati na ovakav način, jer na tu udaljenost stvarno ne znam što da činim.

Odnos između Zakona i obećanja

²¹Slušajte me, vi, koji mislite da morate izvršavati Zakon da biste se spasili: zašto ne istražite pravo značenje tog Zakona? ²²Zapisano je, naime, da je Abraham imao dva sina, jednoga od žene ropkinje, a drugoga od slobodne žene. ²³Nema ništa nadnaravno s rođenjem djeteta ropkinje. No dijete slobodne žene rođeno je tek nakon što je Bog obećao da će se ono roditi.

²⁴Taj istiniti događaj slikovit je prikaz dvaju Božjih načina kojima on pomaže ljudima. Jedan je način bio davanje Zakona, koji su trebali poštivati i izvršavati. ²⁵To je Bog učinio na brdu Sinaj kad je Mojsiju dao Zakon. Brdo Sinaj, da uz put spomenem, zove se “brdo Hagar” po Arapima - i u ovom slikovitom prikazu Abrahama žena ropkinja predstavlja zemaljski Jeruzalem, koji je Židovima kao grad-mati, središte sustava pomoću kojega ljudi pokušavaju ugoditi Bogu, nastojeći izvršavati Zakon: Židovi, koji slijede taj sustav, njezina su djeca - sluge. ²⁶Ali naš grad-mati je nebeski Jeruzalem, a ta mati nije ropkinja židovskim zakonima. ²⁷Na to je mislio i Izaija kad je prorokovao: “Sada se možeš radovati, nerotkinjo; kliknati od radosti, ti koja nisi nikad rodila. Jer dat ću ti mnogo djece – više nego što ih ima izabrana žena.” ²⁸Vi i ja, braćo moja, djeca smo Božjeg obećanja, kao

što je i Izak obećan Abrahamu.²⁹ I mi koji smo rođeni od Duha, progonjeni smo od onih koji nas žele prisiliti da izvršavamo Zakon, baš kao što je Izaka, dijete obećanja, progonio Išmael, sin ropkinje.³⁰ Pismo nam iznosi kako je Bog rekao Abrahamu da otjera ženu ropkinju i njezina sina, jer sin žene ropkinje nije mogao naslijediti baštinu zajedno sa sinom slobodne žene.³¹ Draga braćo, mi nismo djeca ropkinje, obavezni vršenju Židovskih zakona, nego "djeca slobodne" koju je Bog prihvatio radi naše vjere.

Borba za slobodu i milost

5 Krist nas je oslobodio. Ostanite slobodni i ne dajte se ponovo vezati lancima ropstva, zakona i obreda.² Saslušajte me pažljivo: ako računate s tim da će vas obrezanje i izvršavanje Zakona spasiti, tada vas Krist ne može spasiti.³ Ponoviti ću tu istinu: svaki koji pokušava steći Božju naklo-

nost obrezanjem ili drugim sustavom pravila mora neprestano izvršavati sve zapovijedi Zakona, jer će inače izginuti.⁴ Krist vam je beskoristan ako mislite da ćete izravnati račune s Bogom izvršavanjem Zakona; izgubljeni ste, ispali ste iz Božje milosti. Pretpostavljam da vam to nije bila namjera, ali to je ono što se dogodilo.

⁵A mi uz pomoć Svetoga Duha vjerujemo da je Kristova smrt kadra ukloniti naše grijeha i opravdati nas pred Bogom.⁶ Mi, kojima je Krist dao vječni život, ne moramo se brinuti jesmo li obrezani i izvršavamo li predaje; ono što nam treba jest vjera koja očituje svoje djelovanje ljubavlju.

⁷Dobro ste krenuli. Tko vas je skrenuo s puta i zadržao da ne slijedite Istinu?⁸ To sigurno nije Bog. On vas je pozvao u slobodu koja je u Kristu.⁹ Malo kvasca ukvasi svo tijesto. Tako i jedno pokvareno učenje može pokvariti sve ostalo.¹⁰ Pouzdajem se u Boga da će vas on dovesti natrag da ponovno

vjerujete u te istine kao i ja. A Bog će se već obračunati s takvima koji vas uznemiruju i potiču na krivi put, bez obzira tko to bio.

¹¹Neki govore da čak i ja propovijedam kako su obrezanje i Zakon neophodni za spasenje. Da to doista propovijedam, ne bi me više progonili, jer ih takva poruka ne bi više sablažnjavala. To što me i dalje progone dokazuje da još uvijek propovijedam spasenje pouzdanjem u Kristov križ.

¹²Htio bih da ti učitelji, koji žele da se obrežete, sami sebe uškope, da odstupe od vas te vas ostave na miru.

Sloboda i ljubav

¹³Braćo, darovana vam je sloboda, ne sloboda činiti zlo, nego sloboda da ljubavljaju služite jedan drugoga. ¹⁴Jer se čitav Zakon može sažeti ovom zapovijedi: "Ljubi bližnjeg kao što ljubiš sebe!" ¹⁵Ako ste prema bližnjemu uvijek kritički nastrojani i čangrizavi, umjesto da ga ljubite, pazite da

se međusobno ne istrijebite!

Plodovi tijela i plodovi Duha

¹⁶Savjetujem vam da slijedite upute Svetoga Duha. On će vam reći gdje da se krećete i što da radite, pa nećete činiti pogreške, koje u vama potiče vaša tjelesna narav. ¹⁷Jer smo po prirodi skloni činiti zlo, što je naravno u suprotnosti s onime što nam nalaže Sveti Duh; i ono dobro koje želimo učiniti pod vodstvom Svetoga Duha u suprotnosti je s našim tjelesnim željama. Te se dvije sile neprestano u nama bore, kako bi nama zagospodarile; naše želje nisu nikad lišene njihova utjecaja. **¹⁸Kad vas vodi Sveti Duh, niste više u vlasti Zakona.**

¹⁹Oni koji su poslušni tjelesnim poticajima, proizvodit će ova zla: bludnost, nečiste misli, žudnju za tjelesnim užicima, ²⁰idolopoklonstvo, vračanje, mržnju, svađu, ljubomoru i srdžbu, težnju da sve grabite za sebe, prigovaranja i kritizer-

stvo, osjećaj da su svi drugi u krivu osim onih oko vas, lažne nauke,²¹ zavisti, ubojstva, opijanja, orgije i ovima slična. Da vam ponovim ono što sam već i ranije rekao: oni koji žive takvim životom neće naslijediti Božje kraljevstvo.

²²Nasuprot tomu poslušnost Svetom Duhu proizvodiće ove plodove u nama: ljubav, radost, mir i strpljivost, ljubaznost, dobrotu, vjernost,²³ blagost, i suzdržljivost! Kada posjedujemo te stvari Zakon nas ne osuđuje.

²⁴Oni koji pripadaju Kristu pribili su svoje tjelesne želje na njegov križ i razapeli ih.²⁵ Ako živimo pod djelovanjem Duha, prepustimo se vodstvu Duha u svakoj pojedinosti našega života.

²⁶Tada nećemo težiti za čašću i slavom, što vodi ka zavisti i netrpeljivosti.

Dovoljnost Kristove žrtve - križa

6Draga braćo, ako nekog kršćanina i nadvlada grijeh, vi duhovniji treba-

li biste mu pomoći u duhu blagosti i poniznosti da se vrati na pravi put. Shvatite da biste sljedeći put mogli i vi upasti u sličnu kušnju i grijeh.² Pomažite se međusobno kad se nađete u nevoljama i teškoćama; tako ćete, naime, izvršiti Kristov zakon.³ Ako je netko uobražen pa misli da je neobično važan, vara sama sebe.

⁴Neka svatko čini najbolje što može, jer će tek tada imati osobno zadovoljstvo u dobro izvršenom poslu i neće se uspoređivati i nadmetati s drugima.⁵ Svatko će odgovarati za sebe, a ne za druge.

⁶Oni koji primaju pouku Božje riječi trebali bi pomagati svoje učitelje svojim dobrima.

⁷Ne varajte se; zapamtite da se Boga ne može obmanjivati; čovjek će uvijek žeti onakvu ljetinu kakvo je sje-me posijao!⁸ Ako tko sije u zadovoljenje svojih tjelesnih želja on će žeti ono što ne vrijedi, što je propadljivo; ako pak sije prema poticajima koji dolaze od Du-

ha, žetva će mu biti vječni život, koji mu daje Sveti Duh.

⁹Nemojte se umoriti čineći dobro, jer ćemo u određeno vrijeme žeti blagoslove, ako se ne obeshrabrimo i od svega ne odustanemo.

¹⁰Zato bismo trebali uvijek činiti dobro prema svima, kad nam se za to pruži prilika, a osobito prema našoj kršćanskoj braći.

¹¹Ove završne riječi pišem vlastitom rukom. Pogledajte kakvim velikim slovima pišem! ¹²Ti vaši učitelji, koji vas nastoje nagovoriti da se obrežete, čine to samo iz jednog razloga – da postanu prihvaćeni i da izbjegnju progonstvu, koje bi im bilo neminovno kad bi priznali da bivamo spašavani jedino križem Isusa Krista.

¹³Čak i oni učitelji koji promiču obrezanje ne drže se ostalih židovskih zakona. Oni su selektivni u odabiru zapovjedi, pravila i običaja koje treba vršiti. Oni žele da se vi obrežete kako bi se mogli hvaliti da ste posta-

li njihovi sljedbenici i učenici. ¹⁴Što se mene tiče, neka me Bog očuva da bih se hvalio bilo čim, osim križem našega Gospodina Isusa Krista. Zbog tog križa sve su moje težnje za prihvaćenošću od svijeta i ljudi davno umrle, kao i želja da ugađam sebi ili drugim ljudima. ¹⁵Sada više nije važno jesmo li obrezani ili nismo; ono što doista vrijedi jedino je naša promijenjena narav i jesmo li doista postali nova stvorenja, novi ljudi.

¹⁶Neka Božja milost i mir budu sa svima koji živite po tim načelima i sa onima po čitavom svijetu koji zajedno čine pravi Božji narod.

¹⁷Molim vas da se više ne prepirete sa mnom oko toga, jer ja na svome tijelu nosim ožiljke od bičevanja i rana koje su mi zadali Isusovi neprijatelji, a to su, zapravo, znakovi da sam Kristov sluga.

¹⁸Draga braćo, neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude s vama!

Krvni savez

Kada ljudi čuju izraz “krvni savez”, obično najprije pomisle na krvne žrtve i čudne obrede u nekim narodima ili bezbožnim sektama. No, odakle prinošenje krvnih žrtava zapravo potječe? Ima li Bog išta s tim?

Božja Riječ, Biblija, puna je opisa prinošenja krvnih žrtava. Ona nam govori o Božjem odnosu s čovjekom, utemeljenom na krvnoj žrtvi i na vjerovanju u ono što ta žrtva ostvaruje. Takav se odnos naziva savez.

Bog u životu ljudi djeluje na **temelju saveza**. Savez je **posebna vrsta odnosa** u kojoj dvije (ili više) strana predaju sebe jedna drugoj te postaju partneri.

Riječ *savez* podrazumijeva **sa-vezivanje u jednu cjelinu**.

Ta je riječ u zapadnom svijetu izgubila svoj pravi smisao. Narodi, koje suvremeno društvo smatra “primitivnima”, daleko bolje shvaćaju savezne odnose.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Stvorivši čovjeka, Bog je s njim razvio odnos koji se temeljio na savezu.

Starozavjetna hebrejska riječ za savez je riječ *berit*, a znači *zarezivanje*. Biblija govori o tome kako su ljudi u stara vremena sklapali saveze. Tada bi zarezivali životinje, usmrćivali ih i prolijevali njihovu krv.

Grčka riječ za savez je riječ *testamentum*, a upotrebljavala se za označavanje posljednje volje i oporuke, odnosno testamenta. U latinskom prijevodu Biblije nailazimo na riječ *foedus* koja znači: ugovor, savez, sporazum i obećanje. *Foedus* označava spajanje u jednu cjelinu.

Savez je sve to: i zavjet, i ugovor, i oporuka, i uvjet, i sporazum, i obećanje i partnerstvo.

Biblijske ceremonije sklapanja saveza često su bile popraćene izgovaranjem pozitivnih obećanja, ali i prokletstava nad onima koji ta obećanja prekrše, kao i nad njihovim potomcima.

Ljudi su oduvijek sklapali saveze zbog tri važna razloga: zaštite, poslovnih interesa i – ljubavi.

Biblija je zapis o savezu između Boga i čovjeka. Bog želi biti partner ljudi, kako bih ih štutio, pomagao im i iskazivao im ljubav.

Savez daje jednom partneru pravo da djeluje u životu drugog partnera.

Biblijski savez podrazumijeva sjedinjavanje u cjelinu u kojoj partneri predaju jedan drugome svoje živote.

Prekrasan primjer saveza je bračni odnos. Biblija nam govori da će čovjek "...ostaviti oca i majku te prionuti uz ženu svoju, i bit će oni **samo jedno tijelo**" (Ef 5:31). Muškarac i žena u bračnom savezu postaju jedno – partneri, koji rade na ostvarenju zajedničkih ciljeva. Bog je želio da brak muškarca i žene bude doživotni odnos.

Povijesni nam podaci otkrivaju kako su ljudi (plemena, narodi) najčešće sklapali saveze na sljedeći način: **dva bi posrednika** jedan drugom zarezali kožu, pustili krv da poteče te spojili svoje ruke tamo gdje su bile te rane. Tako bi došlo do miješanja njihove krvi. Krv jedne osobe ušla bi u krvotok druge i obratno. Na taj bi način dva čovjeka sklopila savez u ime svojih obitelji, plemena ili naroda.

Ta se praksa temelji na biblijskoj istini. Levitski zakonik 17:11 govori kako je život živoga bića u krvi. Miješajući svoju krv, savezni bi partneri simbolički izjavili kako miješaju svoje živote. Drugim riječima, predaju svoje živote jedan drugome.

Bog želi biti u savezu sa svakom osobom jer Mu to daje pravo djelovanja u životu te osobe. Osoba ulazi u savez s Bogom kada povjeruje u Isusa i ispovijedi Ga kao Gospodara u svom životu.

Stvorivši Adama, Bog ga je blagoslovio silnim dobrima. Adam i Eva bili su pravedni, sveti i sretni. Imali su blisko zajedništvo sa Stvoriteljem.

Bog im je predao planetu zemlju kako bi njome upravljali. Dao im je vlast nad zemljom i svime što je bilo na njoj.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

*"I reče Bog: 'Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude **gospodar** ribama morskim, pticama nebeskim i stoci – **svoj zemlji** – i svim gmizavcima što puze po zemlji!"* (Postanak 1:26).

Uspostavio je s njima savezni odnos, utemeljen na obećanjima blagoslova i prokletstava. Dao im je svoje zapovijedi. Dok su ih izvršavali, bili su pravedni i imali su sretan i vječan život na zemlji.

Bog je također čovjeku rekao: "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla **da nisi jeo!** U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" (Postanak 1:16,17). To je bio jedan od uvjeta za funkcioniranje saveza.

Čovjek je imao pravo upravljati zemljom, uživati u zdravlju i vječno živjeti u zajedništvu sa Stvoriteljem. Imao je obvezu razmnožavati se i vladati zemljom. Bilo mu je zabranjeno jesti sa stabla spoznaje dobra i zla, ali je mogao jesti sa svih drugih stabala.

Bog se obvezao da će blagoslivljati čovjeka plodnošću, autoritetom i vječnim životom. Savez Mu je davao pravo da djeluje na zemlji kao čovjekov partner.

Prije nego li je počinio grijeh, Adam je poznao samo dobro. *Nije znao za zlo* – nikada se nije susreo sa zlom niti ga je mogao razumjeti. Bio je pravedan i svet. *Bio je dobar* i sve što je bilo pod njegovom vlašću bilo je dobro. Čovjek je bio dragovoljno *sa-ve-zan*, sjedinjen s Bogom. U ljudskoj je nutрини bila božanska priroda – pravednost i svetost.

Jednoga je dana đavao prišao Evi u obličju zmije. Lagao joj je, potaknuvši je da odbaci poslušnost Bogu i iskaže poslušnost njemu, sotoni. Eva je izvršila ono na što ju je đavao nagovarao – kušala je ploda sa zabranjenog stabla. Pokorivši se đavlu, Adam i Eva su mu predali vlast nad sobom. I ne samo nad sobom, nego i nad svime što je bilo pod njihovom vlašću – nad cijelom zemljom i svim ljudima koji su se kao djeca tek trebali roditi od njih.

Savezni odnos između Boga i čovjeka bio je raskinut. “*Al oni su kao Adam prekršili (raskinuli) savez i ondje mene iznevjerili*” Hošea 6:7, KJV.

Čovjek je sagriješio i sjedinio se s grijehom, sa zlom. Postao je zao i grešan, a đavao je postao “bog ovoga svijeta” (2. Kor 4:4).

Bog suvereno upravlja cijelim svemirom, ali nikada nije želio sam vladati na zemlji. Želio je biti čovjekov partner u upravljanju zemljom. No, Adam i Eva su sagriješili te raskinuli savez i partnerski odnos s Bogom. Grijeh i smrt ušli su u njih i počeli se prenositi na svakog čovjeka koji se potekao od njih (Rimljanima 5:12). Svaka beba, koja se rađa u ovaj svijet, ima u sebi grešnu prirodu te kad-tad počne činiti grijeh. A plaća za grijeh je smrt (Rimljanima 6:23).

U Bibliji piše da je život živoga bića *u krvi* (Levitski zakonik 17:11).

Zbog svoje silne ljubavi prema čovjeku, Bog je usmrtio jednu životinju (ili više njih) i njenom okrvavljenom ko-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

žom prekrrio Adama i Evu. Bila je to prva krvna žrtva. Život životinje bio je predan u zamjenu za život čovjeka koji je trebao i fizički umrijeti zbog svoga grijeha. Njena je krv prekrila grijeh čovjeka.

Od tada pa nadalje, ljudi su prinosili životinje kao zamjenske žrtve za svoje grijeha. Time su pokazivali kako prihvaćaju taj jedini, božanski način postizanja pravednosti pred Bogom. Svaki je čovjek postizao pravednost pred Bogom vjerujući u to, da drugo biće, bez ljage i mane, prima kaznu umjesto njega. Krv nevine životinje pokrivala je grijeh čovjeka. Zbog toga je Bog mogao djelovati u korist ljudi bez kažnjavanja njihovih grijeha smrću. Mogao je biti u odnosu s njima – u Savezu – i djelovati kao njihov partner.

“I bez prolijevanja krvi nema oprostjenja” (Hebrejima 9:22).

U Starom je zavjetu (Starom savezu) krv životinja pokrivala grijeha ljudi.

Kada je došla punina vremena, Bog je poslao svog Sina Isusa koji je uzeo na sebe sve grijeha, bolesti i prokletstva svakoga čovjeka. Otac je na križu kaznio te grijeha u Isusu. Isus se pojavio da *“...jednim jedinim prinomom uništi grijeh”* (Hebrejima 9). On je *“Jaganjac Božji koji uzima grijeha svijeta”* (Ivan 1:29).

On je savršeno Janje Božje. Otac je u Isusu dao čovječanstvu novi, bolji Savez, utemeljen na krvi Sina Božjega. Isusova krv *uništava* grijeha onih koji vjeruju u Njega.

*K*RVNI SAVEZ

Bog poziva sve ljude da prihvate Njegov savez i uđu u partnerski odnos s Njim. U tom savezu postoji božanska zaštita i vječni život. Osoba koja ga prihvati biva novorođena i postaje novo stvorenje. Počinje vladati, rađati rod i živjeti onako kako Bog želi. A Bog tada počinje širiti svoje Kraljevstvo po toj osobi i na taj način blagoslivljati mnoštvo ljudi.

Božja Riječ

---

vrhovna istina

I ti si se, poput mnogih drugih ljudi, vjerojatno u životu upitao: “Što je istina?” Ako si i nisi postavio to pitanje, vjerojatno si se našao situaciji u kojoj si se pitao: “Tko je ovdje u pravu?” Razmišljajući o mnoštvu različitih religija, mnogi si ljudi postavljaju to pitanje. To se zapitao i Poncije Pilat suočivši se s Gospodinom Isusom Kristom.

“Dakle, ti si kralj?” upita ga Pilat. ‘Dobro veliš – odgovori mu Isus – ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za Istinu. Svatko tko je prijatelj Istine sluša moj glas.’ ‘Što je istina?’ upita ga Pilat. I kad to reče, ponovo iziđe k Židovima te im izjavi: ‘Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje’” (Ivan 18:37,38).

Premda vidimo kako je postavio to pitanje, nismo sigurni je li Poncije Pilat zaista želio saznati što je Istina. Vjerojatno je podsvjesno znao kako bi ga spoznaja Istine

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

suočila s odlukama koje bi potpuno promijenile smjer njegovog života. To je razlog zbog kojeg neki ljudi ne žele otkriti ni priznati Istinu. Istina, o kojoj je Isus ovdje govorio, nije Istina s malim "i". Grčka riječ, koju su prevoditelji preveli kao *Istina*, je *aletheia*, a odnosi se na temeljenu Istinu – na stvarnost, drugačiju od vanjskog izgleda. *Aletheia* označava Istinu, a ne sjenu stvarnosti.

Ta riječ također označava Istinu kao suprotnost lažnom svjedočanstvu (*Key Word Study Bible*, str. 1685/1686).

Isus nam u navedenom stihu govori kako je svrha Njegova rođenja i utjelovljenja bila – svjedočenje za Istinu.

Što je ta Istina o kojoj nam On svjedoči?

Gospodin u Ivanu 17:17 moli Oca u vezi sa svojim učenicima, govoreći: "*Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.*"

Prema Njegovom svjedočanstvu Božja je Riječ Istina i Istina je Božja Riječ. Kao što vidimo, Istina za Gospodina nije proizvoljan pojam.

Zamislite da se nalazite u restoranu s obitelji. Petero vas je i imate 1000 kuna gotovine kod sebe. Na temelju cijena, navedenih u jelovniku, izračunate kako će vas ručak koštati otprilike 700 kuna. Stoga naručite i pojedete ukusan objed te provedete ugodno poslijepodne s obitelji. Nakon toga zatražite račun i konobar vam ga donose. I imate što vidjeti! Račun iznosi 1100 kuna. Ponovno uzimate jelovnik i izračunate koliko košta ono što ste pojeli. Opet dobivate iznos od sedamstotinjak kuna. No, konobar inzistira na svom izračunu. Bila bi to vrlo neugodna situacija, no pitanje je tko je u pravu.

BOŽJA RIJEČ - VRHOVNA ISTINA

Kada ne bi postojale matematičke zakonitosti, svi bi poželjeli biti konobari ili trgovci te proizvoljno određivati cijene u svakoj pojedinoj situaciji, ovisno o svojim potrebama i željama.

Siguran sam kako se takvo proizvoljno donošenje odluka ne bi svidjelo gostima i mušterijama takvih konobara i trgovaca. Na žalost, kada je riječ o Istini, ljudi vole proizvoljnost. Na taj način “mogu” biti u pravu i kada nisu u pravu. Zbog proizvoljnosti svatko ima svoju istinu. No, to nije ono što Bog želi. Davši nam svoju napisanu Riječ, On je želio ukloniti proizvoljnost. Stoga, ako ustrajavamo u proizvoljnom određivanju istine, mi živimo u grijehu.

Isus nam jasno govori: “Božja je Riječ Istina.” Time potvrđuje starozavjetni navod koji glasi: “*Zakon (je) Tvoj sama Istina.*”

I starozavjetni i novozavjetni vjernici vjerovali su kako je Božja Riječ Istina. Vjerovali su da je Božje svjedočanstvo vjerodostojno, a Njegovi sudovi ispravni. Znali su da Bog najbolje “vidi” stvarnost. Zbog toga su Božju Riječ smatrali svojom vodiljom i mjerilom u utvrđivanju onoga što je ispravno. Suočeni s dvama različitim svjedočanstvima glede nekog pitanja, pravi su se vjernici uvijek priklanjali Božjoj Riječi. Nju su smatrali Putem kojim treba ići. Zbog toga psalmist i ponavlja izjavu iz 2. Samuelove 22:31, govoreći: “Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Božja ognjem kušana” (Psalam 18:31).

Budući da su znali kako Božja Riječ nije tek tako objavljena kao Božja Riječ, pravi su vjernici nastojali sačuvati

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

njenu izvornost. Stoga su opominjali ljude i nalagali im da Božjoj Riječi ništa ne dodaju niti ne oduzimaju.

Tako nas Bog već po Mojsiju opominje: “*Niti što nadodajte onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite; vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem*” (Ponovljeni zakon 4:2).

Dodati ili oduzeti nešto Svetome Pismu znači smatrati sebe mudrijim od Boga. Osobe, koje to čine, pridaju veću važnost sebi, nego Bogu. A oni, koji drže svjedočanstvo takvih osoba, smatraju te osobe vrjednijima od Boga.

“*Svaka je Božja riječ prokušana, štit onima koji se u nj uzdaju. Ne dodaji ništa njegovim riječima, da te ne prekori i ne smatra lažljivim*” (Izreke 30:5,6).

Dodaju li ljudi nešto Riječi Božjoj, to može promijeniti njen smisao. Na taj način mogu zavesti druge ljude na krivi put. A ako i nakon Božjega ukora ustraju u takvom dodavanju, tada postaju lažljivci.

Na posljednjoj stranici Biblije, u njenim završnim stihovima Gospodin nas opominje: “*Ja svakomu koji čuje proročanske riječi ove knjige izjavljujem: Tko ovom što nadoda, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi; a ako što oduzme od riječi ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov dio na stablo života i na Sveti grad, opisane u ovoj knjizi*” (Otkrivenje 22:18,19).

Doista je ludo dodati nešto Božjoj Riječi. A oholo je oduzeti išta od nje. Na žalost, ljudi to često čine te na taj način stvaraju učenja i prakse koje nisu u skladu sa cjelokupnim učenjem Svetoga Pisma.

BOŽJA RIJEČ - VRHOVNA ISTINA

Bog nas poziva da oblikujemo svoje doktrine prema biblijskom tekstu, a ne da biblijski tekst “oblikujemo” prema svojim doktrinama. Sa strahopoštovanjem prisjetimo se Isusovih opomena:

“Stoga, tko god prekrši i jednu od ovih i najmanjih zapovijedi i nauči druge da tako rade, bit će najmanji u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude vršio i naučavao biti velik u kraljevstvu nebeskom” (Matej 5:19).

Neka nas te opomene vode u život koji donosi nagradu, a ne kaznu.

Izvrtnje Božje Riječi te dodavanje i oduzimanje od Riječi vode u idolopoklonstvo, a ono je smrtni grijeh (Otkrivenje 21:8). Ljudi koji se nalaze u idolopoklonstvu odlaze u muku i bol ognjenoga jezera. Jako je opasno slijediti i vjerovati u učenja ljudi koji su svojim djelovanjem stvorili učenja protivna biblijskom nauku.

Podređivanje ljudskoj riječi i učenju, umjesto Božjoj Riječi i biblijskom učenju, nije ništa drugo do li idolopoklonstvo.

Propovijedanje Istine je propovijedanje Radosne vijesti (Kološanima 1:5). Propovijedati ono što nije Radosna vijest znači propovijedati neistinu.

Ostanimo vjerni Isusovoj Riječi i ranoapostolskoj predaji. Ostanimo vjerni Svetom Pismu, a time i samom Bogu!

Božji način spasenja

Mnogi ljudi doživljavaju pojam božanskog spasenja kao nešto vrlo tajanstveno. Nisu sigurni o čemu se zapravo radi. Ne shvaćaju od čega to trebaju biti spašeni niti kako mogu primiti božansko spasenje.

Biblija nam na jasan način govori o svemu tome. Sveto Pismo tvrdi kako je svaki čovjek grešan¹ te zbog toga zaslužuje kaznu – smrt². Budući da Biblija uči kako smrt nije ništa drugo do li odvajanje i nastavak življenja u drugačijoj dimenziji, ona navodi nekoliko vrsta smrti. Prva vrsta smrti odigrala se kada je Adam počinio grijeh. On i Eva duhovno su umrli i odvojili se od Boga. Po njima je duhovna smrt prešla na sve ostale ljude³. Zbog toga svaka osoba treba biti novorođena, odnosno duhovno oživljena.

Osim duhovne, postoji i fizička smrt. Mislim da smo se svi, u većoj ili manjoj mjeri, susreli s njom.

---

¹ Rimljanima 3:9,10

² Rimljanima 6:23

³ Rimljanima 5:12

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

No, najgora je druga, odnosno vječna smrt¹. Osobe koje umru, a nisu novorođene (duhovno oživljene), doživljavaju vječnu smrt. Bivaju bačene u jezero koje gori ognjem i sumporom² i u kojem se nalaze zvijer i lažni prorok. Svi će oni biti tamo mučeni u vjeka vjekova³.

Spasenje duše je spasenje od druge smrti, odnosno od vječne muke i boli.

Svjesni svoje grešnosti, ljudi nastoje postići spasenje primjenjujući različite religiozne pristupe. Gotovo sve religije uče (na različite načine) kako se spasenje postiže činjenjem dobrih djela ili izvršavanjem religioznih zakona (neke kršćanske religije, islam, hinduizam, itd.)

No, Biblija nam govori o drugačijem načinu primanja spasenja. Ona, naime, tvrdi:

“...Vjeruju Gospodina Isusa i spasit ćeš se – ti i dom tvoj!”
(Djela apostolska 16:31).

“Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jednorodenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni” (Ivan 3:16).

Navedeni stihovi ukazuju na osnovnu biblijsku postavku o spasenju. Temelj za primanje spasenja je vjera.

Obraćajući se tamničaru u Filipima, Pavao mu poručuje: *“Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se – ti i dom tvoj!”* (Djela apostolska 16:31). Ivan nam piše kako nitko, tko vjeruje u Sina Božjega, neće propasti.

---

¹ Otkrivenje 21:8

² Otkrivenje 20:10

³ Otkrivenje 20:10

BOŽJI NAČIN SPASENJA

Kao što nam Ivanova izjava pokazuje, Božja je ljubav glavni uzrok našega spasenja.

Ona je potaknula Oca da prinese svog Sina kao žrtvu radi našeg otkupljenja.

Zbog te nas je ljubavi Bog otkupio, prinijevši Isusa kao žrtvu koja jamči pravednu milost svima koji vjeruju u Njega. Zbog toga nam Biblija i govori:

“Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! To je Božji dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao” (Efežanima 2:8,9).

Kao što vidimo, spasenje se prima na temelju Božje milosti i osobne vjere pojedinca. Religiozna ili dobra djela ljudi (premda mogu biti pozitivna) nemaju nikakvo značenje u primanju spasenja. Naprotiv, ona podrazumijevaju samohvalu koja je izvor natjecanja i oholosti. A gdje ima natjecanja i oholosti, ondje postoje i zla djela. U nakani da to makne od ljudi, Otac nam je osigurao spasenje koje nikome od nas ne ostavlja mogućnost hvalisanja. Stvoritelj je isključio mogućnost postizanja pravednosti na temelju dobrih ili religioznih djela jer ljudi, koji takva djela čine, ipak ostaju grešni.

Spasenje je u cijelosti Božje djelo, o čemu nam svjedoče i stihovi iz Poslanice Titu:

“Ali kad se očitova dobrotu Boga, našega Spasitelja, i njegova ljubav prema ljudima, tada nas – ne zbog pravednih djela koja smo mi učinili, već po svom milosrđu – spasi kupelju ponovnog rađanja, obnove koju čini Duh Sveti koga obilno izli na nas po našem Spasitelju Isusu

*R*RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Kristu, da, opravdani Njegovom milosti, budemo baštinici vječnoga života kojemu se nadamo” (Titu 3:4-7).

Navedeni nam stihovi jasno pokazuju kako je Bog jedini Spasitelj. Njegovo milosrđe, a ne ljudska pravedna djela, osigurava spasenje svima koji vjeruju.

Čovjek ne može sam sebe ponovno roditi. To može učiniti samo Bog.

Čovjek ne može sam sebe opravdati. Samo Otac to može učiniti za njega.

Čovjek ne može sam sebe spasiti. Bog je jedini Spasitelj.

“Dragi čitatelju, vjeruj poruci ove Radosne vijesti! Spasenje ti je na dohvata ruke. Odluči vjerovati u Kristovu smrt koja nam donosi otkupljenje i opravdanje. Krist je uskrsnuo kako bi Ti vjerovao u Božje spasenje.

On je umro umjesto Tebe, kako bi Ti mogao oživjeti zbog svoje vjere u Njega.

Ako Ga sada prihvatiš kao svoga Gospodina, i On će tebe prihvatiti u vječnosti. Budeš li Ga sada ignorirao ili odbacivao, i On će s Tobom tako postupiti. Ako zaista vjeruješ u Njegovu otkupljujuću žrtvu, a još Ga nisi primio/la kao svoga Gospodina, sada to učini! Izgovori na glas riječi ove **molitve**:

“Dragi Bože, vjerujem da je Isus umro zbog mojih grijeha i uskrsnuo zbog moga opravdanja.

BOŽJI NAČIN SPASENJA

**Zato Te molim da mi oprostiš sve grijehe. Očisti me
od svake nepravdnosti.**

**Gospodine Isuse, dođi u moje srce i budi moj
Gospodar – sada i u vječnosti.**

**S vjerom primam Tvoje spasenje te objavljujem kako
sam spašen/a milošću Božjom.**

Oče, hvala Ti za to u Isusovo ime!”

U _____, dana _____

Potpis _____

Crkva

Na žalost, mnogi ljudi u Hrvatskoj ne shvaćaju što Crkva jest. Uglavnom je povezuju s tradicionalnom religioznom institucijom. Neki je, pak, poistovjećuju s crkvenim zgradama.

Obje su pretpostavke pogrešne. Crkva nije tradicionalna institucija. Povijest svjedoči o tome kako su baš tradicionalne institucije i njihovi predstavnici progonili kršćane (Isusovi progonitelji, inkvizicija, današnji progonitelji kršćana).

Crkva nije niti građevina u kojoj se ljudi okupljaju. Ona je duhovno Tijelo koje se sastoji od vjernika.

Biblijska riječ za crkvu je *ekklesia*. Ta riječ označava zajednicu vjernika koji su pozvani iz svijeta kako bi živjeli za Boga. Crkva se sastoji od ljudi koji su čuli Božji poziv i odazvali mu se. To su novorođeni vjernici koji su odlučili proživjeti svoje ovozemaljske živote na Bogu ugodan način. A Bog nam je taj način objavio u svojoj Riječi – Bibliji.

Premda svi mi, koji smo svjesno predali svoje živote Kristu, živimo prema nekim Božjim načelima, Gospodin nas poziva da živimo prema *svim* Njegovim načelima.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Štoviše, potiče nas da ih upoznamo i počnemo djelovati na temelju njih. Taj se proces okretanja od svjetovnih načela prema Božjima naziva obraćenje. Obraćenje je postupan proces za koji je potrebno vrijeme, jer nitko od nas nije odmah svjestan svega, od čega se treba obratiti niti svega čemu se treba okrenuti. Svaki vjernik treba biti poslušan napisanoj Riječi Božjoj, ovlaštenim Kristovim službenicima i vodstvu Duha Svetog jer oni pridonose ubrzanju njegovog procesa obraćenja.

Istinsko obraćenje i vjera uzrokuju djela koja su Bogu ugodna. To su djela ljubavi prema Bogu i Njegovom stvo-renju. Ona podrazumijevaju uključenost u Božje djelovanje. Zbog toga se obraćene osobe često spontano uključuju u crkvene aktivnosti, u davanje i u svjedočenje.

Premda su osobno proučavanje Riječi i molitva ključni za duhovni napredak svake osobe, izuzetno je važno da svaki kršćanin sudjeluje u crkvenim aktivnostima, daje u Božje Kraljevstvo i svjedoči o Kristu. Među ovim trima posebno bih izdvojio sudjelovanje u crkvenim aktivnostima. Ono nam omogućava uspostavljanje ispravnih odnosa s Bogom i ljudima koji Mu služe. Ti su odnosi vrlo važni. Budeš li gradio/la odnos s ljudima koji imaju nedovoljno razvijen odnos s Gospodinom (ili ga uopće nemaju), te ti osobe neće pomagati u ostvarenju duhovnog napretka. Štoviše, mogu te povući u krivom smjeru, navesti te na pogrešno prosuđivanje i uzrokovati zbunjenost u tvojim mislima.

Ako su ljudi s kojima provodiš vrijeme ili ideš u crkvu površni u svom odnosu s Bogom, i tvoj odnos s Njim može postati površan.

Zato su Ti potrebni posvećeni vjernici koji nisu površni, već gorljivi u odnosu na Boga. Potrebna Ti je crkva u kojoj se cjelokupna istina Božje Riječi propovijeda sa snagom i gorljivošću.

Sjeti se da je Isus rekao kako učenik nije nad učiteljem¹.

Nitko se ne može uzdići iznad svojih učitelja, a oni nam mogu dati samo ono što imaju. Zbog toga moraš pažljivo odabrati službenika, crkvu i vjernike s kojima ćeš se udružiti i kojima ćeš se predati.

Sjeti se kako nitko ne postaje uspješan ako ga više ljudi ne želi vidjeti kao uspješnu osobu.

Želimo li postati uspješni kršćani, moramo se predati drugim vjericima i zdravoj lokalnoj crkvi.

Rani su kršćani to dobro znali, što se jasno vidi na temelju zajedništva koje su imali. Oni su bili skupljeni na istom mjestu². Bili su postojani u zajedničkom životu³ te su se, kao po dogovoru, okupljali u hramu i po kućama gdje su lomili kruh i uzimali hranu⁴.

---

¹ Luka 6:40

² Djela apostolska 2:1

³ Djela apostolska 2:42

⁴ Djela apostolska 2:46

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Biblija nas opominje da ne ostavljamo svoga vlastitog sastanka¹. Budući da nam Božja Riječ to nalaže, mi se nemamo pravo oglušiti na tu opomenu!

Kada smo poslušni Riječi, Bog nas može povezati s ostalim udovima Tijela Kristovog. Uspostavljajući ispravne odnose, mi uspostavljamo svakovrsne opskrbbne veze po kojima primamo sve što Gospodin ima za nas².

Bog poziva svakog vjernika na sudjelovanje u crkvenim aktivnostima. Isus gradi svoju Crkvu i poziva nas da surađujemo s Njim u tome. Svaki je vjernik dužan sudjelovati u kršćanskim aktivnostima i pridonositi napretku svoje lokalne crkve.

---

¹ Hebrejima 10:25

² Efežanima 4:16

Evandjelje Božje pravednosti

“**Č**udim se da se tako brzo odmećete od onoga koji vas je pozvao da budete u Kristovoj milosti, da prijedete na drugo “evandjelje”. Toga drugog zbilja nema! Ima samo nekih ljudi koji vas zbuňuju i koji žele izvrnuti kristovo Evandjelje. Ali, ako bi vam tko – bili to mi, bio anđeo s neba – navijestio Evandjelje protivno onom koje smo vam navijestili, neka je proklet! Ponavljam ono što smo upravo rekli: ako vam zbilja tko navješćuje Evandjelje protivno onom koje ste primili, neka je proklet!” (Galaćanima 1:6-9).

U Novom je zavjetu teško pronaći tako izravnu i snažnu izjavu. Pavao se svom snagom (s pravom) okomio na propovjednike drugačijeg “evandjelja”. Okomio se na ljude koji su navješćivali evandjelje drugačije od onoga koje su Isus i prvi apostoli navijestili ljudima u svijetu.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Mnogi ljudi nisu ni svjesni kako postoje različita “evanđelja” koja se propovijedaju u raznim religioznim organizacijama i koja se razlikuju od izvornog Evanđelja. Ta druga “evanđelja” nisu Božje poruke, već plodovi ljudskog ili demonskog mudrovanja. Slijediti takvo “evanđelje” znači dovesti sebe pod prokletstvo i vječnu kaznu. Na žalost, ima ljudi koji su skloni prihvaćanju takvih “evanđelja”. Pavao nam piše o tome u 2. Korinćanima 11:4: *“Jer ako zbilja bilo tko dođe i navješćuje vam drugoga Isusa, a ne onoga kojega smo mi propovijedali, ili ako primete drugoga Duha, a ne onoga kojega ste primili, drugo Evanđelje, a ne ono koje ste primili, vi to lijepo ‘strpljivo’ podnosite”*.

Kako razlikovati pravo i krivo evanđelje? Kako izbjeći prokletstvo i vječnu kaznu? Postoji nekoliko stvari koje odvajaju Kristovu Radosnu vijest od ostalih “evanđelja”. Prvo što trebamo znati jest to da je istinska Radosna vijest **Evanđelje Kristove milosti** (Galaćanima 1:6). Ono nam navješćuje opravdanje i vječni **život u Kristovoj milosti**.

Druga “evanđelja” navješćuju opravdanje i vječni život na temelju izvršavanja nekih djela (propisa, zakona) ili pripadnosti nekoj religioznoj organizaciji.

Evanđelje milosti Kristove nam poručuje: “Vjeruj u Isusa pa ćeš primiti spasenje!” (Djela apostolska 16:31). Evanđelje, koje se temelji na vršenju djela, poručuje: “Vrši obrede i pravila svoje religiozne organizacije pa ćeš možda biti spašen.”

“Evanđelja djela” ne niječu da je Biblija Riječ Božja niti osporavaju istinu o djelu koje je Isus učinio umrijev-

EVANĐELJE BOŽJE PRAVEDNOSTI

ši za naše grijehе, ali ona uvijek Bibliji dodaju i nekakve “amandmane”, “priloge” i “dodatke”, a Isusovom djelu otkupljenja pridodaju ljudska i religiozna djela.

Primjere takvoga dodavanja nalazimo i u povijesti Božjeg naroda Izraela. Njima je Bog dao svoju Riječ – Zakon. U želji da objasne, odnosno sačuvaju tumačenje Riječi, Izraelci su počeli pisati svoju predaju (tradiciju). U njoj su bilježili svoje viđenje značenja Božje Riječi te običaje koje su njegovali u vezi s pojedinim zapovijedima i blagdanim. Kako je vrijeme protjecalo, tako su se sve više držali te predaje, a sve manje zapovijedi Božjih. Zbog toga ih Isus kori govoreći im: “*A zašto vi kršite Božju zapovijed zbog svoje predaje?*” (Matej 15:3) i tvrdi kako su ti ljudi svojom predajom ukinuli zapovijedi Božje (Matej 15:6).

Poput Isusovih suvremenika i danas mnoge religiozne organizacije dodaju Božjoj poruci – Bibliji svoja učenja i predaje kojima poništavaju ili krše Božju poruku.

Ti “amandmani” i “dodaci” ne bi bili problematični kada se ne bi protivili napisanoj Riječi Božjoj. Ne bi predstavljali nikakav problem kada ne bi poništavali biblijsku poruku i praksu uspostavljajući svoje vlastite poruke i prakse. Zbog takvih postupaka ljudska učenja i riječi postaju u očima nekih ljudi važniji od Božje Riječi.

Pomoću kanona i denominacijskih učenja uspostavlja se neka druga pravednost i nekakva drugačija milost.

Istinsko nam Evanđelje otkriva Božju pravednost i milost. Pavao nam o tome govori u Poslanici Rimljanima: “*Uistinu, ja se ne stidim Evanđelja, jer je ono sila Božja za*

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

spasenje svakomu vjerniku, kako, u prvom redu, Židovu tako Grku. Jer u njemu se očituje pravednost Božja, iz vjere u vjeru, kao što stoji pisano: "Pravednik će živjeti od vjere" (Rimljanima 1:16,17).

Kao što vidimo, u Evanđelju se očituje pravednost Božja, a ne osobna, ljudska ili ona koja se povezuje s pripadnošću nekoj religiji.

Na žalost, ljudi se već tisućljećima žele opravdati pred Bogom izvršavajući pravedna i religiozna djela. Ne shvaćaju kako ta djela, premda su neka od njih dobra, nisu dovoljno učinkovita kako bi nas učinila potpuno pravednima.

Pavao nam govori o svojim sunarodnjacima i njihovoj revnosti za Boga, ali zaključuje: *"Ne poznajući Božje pravednosti i nastojeći ustanoviti svoju vlastitu, nisu se podvrgli Božjoj pravednosti. Jer Krist je svrha i svršetak zakona da se opravda svatko tko vjeruje"* (Rimljanima 10:3,4).

Mnogi ljudi, poput Pavlovih sunarodnjaka, ne poznaju Božju pravednost te nastoje ustanoviti svoju vlastitu. Neki to čine zbog iskrene želje da ugone Bogu, dakle – s dobrom nakanom. No, to nije dovoljno.

Božja pravednost

Pismo nam govori kako nas vjera u Krista opravdava (Rimljanima 10:9,10). Kada povjerujemo kako je Isus umro zbog naših grijeha i uskrsnuo zbog našeg opravda-

EVANĐELJE BOŽJE PRAVEDNOSTI

nja, te Ga svojim životima priznajemo za Gospodina (vlasnika), Bog nam udjeljuje dar svoje pravednosti.

Biblija nam govori: “...i svi su opravdani darom njegove milosti, otkupljenjem u Kristu Isusu. Njega je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost – jer je ostavio nekažnjene prošle grijeh-e u vrijeme Božje strpljivosti – da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa” (Rimljanima 3:24-26).

Isus je svojom žrtvom na križu postao Pomirilište pred koje poziva Bog sve ljude kako bi se pomirili s Njim. Kada ponizno i s vjerom pristupimo Kristu, Otac nas po Njegovoj krvi čisti (otkupljuje) od naših grijeha. Ti grijesi postaju dio prošlosti, a Božja pravednost postaje dio naše sadašnjosti. Oni, koji primaju Njegovu pravednost, postaju svjesni kako je imaju. To im svjedoči Duh Sveti i promjene koje Božja pravednost uzrokuje. Zbog toga se u životima istinskih vjernika očituje obraćenje, odnosno preobrazba koju pravednost Božja čini u njima. Obraćena osoba gubi želju za laganjem, krađom i postupcima suprotnim Božjoj pravednosti. Dopuslimo li toj pravednosti da djeluje u nama, ona će potpuno preobraziti naše živote. Zbog nepravdnosti u ljudskim životima vlada ono što donosi smrt. No, kada osoba primi “izobilje milosti i dar pravednosti”, ona počinje vladati snagom života u Kristu Isusu (Rimljanima 5:17). Očitovanje Božje pravednosti u kršćaninu dokazuje Božju pravednost u odnosu na spa-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

senje i vječni život. Vjernik biva spašen zahvaljujući Bogu i nikome drugom!

Budući da je stvorio čovjeka sa sposobnošću činjenja grijeha, Bog mu je osigurao mogućnost oprostjenja grijeha. Svaki čovjek dobiva novu priliku na temelju jednostavne vjere i poniznosti. Time Bog pokazuje svoju pravednost koja je ujedno i Njegova slava.

Grijesi protiv Božje pravednosti

Propovijedati neku drugačiju pravednost znači činiti grijeh. A taj se grijeh sastoji u sljedećem:

1. Propovijedajući drugačiju pravednost, **ljudi krađu Božju slavu**. Možda se pitaš: “Kako?” Tako što zasluge za opravdanje i spasenje pripisuju ljudskoj sposobnosti ili sposobnostima neke religije, a ne Božjoj sposobnosti. No, Pismo nam govori nešto sasvim drugo: “*Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas, to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao*” (Efežanima 2:8,9).
2. Propovijedajući drugačiju pravednost, **ljudi krađu dokaz Božje pravednosti**. Učiti kako čovjek može postići potpunu pravednost na neki drugi način znači tvrditi kako nas je On prepustio nama samima. A to bi značilo da Bog nema ni suosjećanja ni milosti. Značilo bi da nas je stvorio sa sposobnošću da činimo grijeh, ali bez mogućnosti primanja oprostjenja i opravdanja.

3. Propovijedajući drugačiju pravednost, **ljudi obezvrjeđuju Kristovu žrtvu i djelo.** Ako nas Krist, utjelovljeni Sin Božji, nije mogao spasiti, a mi sami sebe spasiti možemo, i to činjenjem pravednih i religioznih djela, onda smo moćniji od Njega. Ako nas Isusova žrtva i smrt nisu mogle opravdati, već nas opravdavaju naša dobra i religiozna djela, onda je Bog Otac neobično okrutna osoba. Isus Mu se molio, tražeći da Ga “kalež” boli i smrti mimoide, a Otac Ga nije uslišao.

Dragi čitatelju, želio bih te upitati jesi li primio Kristovo ili neko “drugo evanđelje”. Nastojiš li sam sebe spasiti i opravdati ili shvaćaš kako je Bog taj koji nas spašava i opravdava? Jesi li se predao Bogu s potpunim pouzdanjem ili djeluješ na temelju svoje snage?

Ako još nisi predao sebe Bogu te po vjeri primio Krista i Njegovu pravednost, onda to sada učini! Odustani od uspostavljanja vlastite pravednosti i primi opravdanje po vjeri u savršenstvo Isusove žrtve. Postani pravedan vjerom u Božju ljubav, milost, pravednost i slavu.

Ne pokušavaj umanjiti vrijednost Kristove žrtve i ne kradi slavu Božju! Ne ponosi se sobom. Neka tvoj ponos bude u Bogu.

Recimo, stoga, s vjerom, zajedno sa svim vjericima: *“Dakle: opravdani vjerom u miru smo s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu, po komu smo i pristupili vjerom k ovoj milosti u kojoj se nalazimo i kojom se ponosimo, oslo-njeni na nadu u slavu Božju”* (Rimljanima 5:1,2).

Duh, duša i tijelo

**A sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti!
I neka se cijelo vaše biće - *duh, duša i tijelo* -
sačuva besprijekorno za dolazak
Gospodina našega Isusa Krista!**

– 1. Solunjanima 5:23

Čovjek je duh, duša i tijelo. Ili, čovjek se sastoji od duha, duše i tijela.

Duh je najdublji dio čovjeka. Duh je onaj dio tebe koji će jednog dana kada tvoje tijelo umre nastaviti živjeti. To si zapravo ti, ono što ti jesi iznutra. Ljudski duh dotiče duhovni svijet, Boga ili demone.

Duša su tvoje misli, osjećaji i slobodna volja. Duša prima informacije i od duha i od tijela.

Tijelo je kućica u kojoj živiš. Tijelo dotiče fizičko područje sa svojih pet osjetila.

Čovjek je duh, ima dušu, a živi u tijelu. Čovjek je duh, ima dušu, njome se služi, a živi u kućici koja se zove tijelo.

Duh čovjeka

I reče Bog: “Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!”

Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.

– Postanak 1:26,27

Bog je stvorio nebo i zemlju, biljke i životinje i tada odlučio stvoriti nekoga nalik sebi s kime bi mogao dijeliti sve svoje, s kime bi mogao biti prijatelj. Tako je stvorio čovjeka. Stvorio ga je da bude duhovno biće poput Njega. Bog je Duh, stoga je i čovjek duh jer je stvoren na Božju sliku. To znači da je čovjek vječan jer su duhovna bića vječna.

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku. Dao mu je prirodu kakvu On ima. Bog je ljubav. On je svet, pravedan, vjeran i dobar i čovjeka je stvorio takvim.

Bog je stvorio čovjeka da Ga slavi te da razgovara i druži se s Njim, da budu prijatelji. Međutim, dao mu je i slobodnu volju. Znao je da će davao kušati čovjeka da sagriješi, te ga je unaprijed upozorio da to ne učini.

Kušan od đavla, čovjek je posumnjao u to da mu je Bog rekao istinu, te pomisli: “Možda bi ipak bilo bolje sagriješiti.” Tako je čovjek počinio grijeh i dogodila se tragedija. Grijeh je ušao u njegovo srce i onečistio ga. Čovjek je

DUH, DUŠA I TIJELO

duhovno umro. To znači da je izgubio Božju narav i svoje zajedništvo s Bogom. Njegova je narav postala grešna. U ljudsko srce ušli su mržnja, zavist, zle misli, psovka, oholost i razni drugi grijesi. Čovjek je postao spreman ubiti, iz čega su se kasnije razvili sukobi i ratovi.

Čovjek je postao odvojen od Boga. Osjetio je svoju krivnju pred Bogom te se sakrio pred Njim. Otada je izvan direktnog kontakta s Bogom. Problem leži u tome što je ljudski duh mrtav i što čovjek ne može oživjeti samog sebe.

Čovjek je kao duhovno biće bio stvoren da štuje Boga. U njemu je i nakon pada u grijeh ostala tendencija da nekoga štuje, da ima duhovna iskustva, spoznaje i kontakte.

Iz tog poriva za duhovnim iskustvima, grešan čovjek otvara se za duhovni svijet i davao to koristi jer je oduvijek želio da ga čovjek štuje. Stoga nespasen čovjek koji je otvoren za duhovne stvari dolazi u kontakt s đavlom, odnosno s njegovim demonima. Otuda potječu svjetske religije, astrologija, te svakovrsne duhovne discipline u svijetu.

Čovjek se nije mogao sam vratiti k Bogu jer je za to bila potrebna žrtva bezgrešne osobe. Bog je u svojoj ljubavi prema čovjeku stoga poslao Spasitelja da ga iskupi od grijeha i njegovih posljedica i vrati nazad k Njemu. Isus je došao, umro za nas i uskrsnuo i na taj način otvorio put čovjeku nazad k Bogu. Omogućio je čovjeku da bude novo rođen - da njegov duh ponovno oživi.

Svaki je čovjek sagriješio i duhovno je mrtav - ima grešnu narav i odvojen je od Boga. Takav čovjek je nespasen

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

i kada umre ne može ići k Bogu. Nešto nečisto ne može prebivati u Božjoj prisutnosti.

Odgovori mu Isus: “Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi (nanovo ne rodi), taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.”

– Ivan 3:3

Kad osoba primi Isusa u svoj život, ona biva nanovo rođena - njezin duh, koji je bio mrtav, postaje živ. Haleluja! Osoba tada prima Božju narav i može imati zajedništvo s Bogom. Ona ulazi u prijateljski odnos s Bogom. To je privilegija koju nanovo rođena osoba ima - da bude prijatelj s Bogom, da ima blizak odnos s Njim.

Isus je rekao: *“Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni”* (Ivan 14:6). Problem sa čovjekom je taj što je on duhovno mrtav. Njegov duh može biti nanovo rođen - postati živ jedino po žrtvi Isusa Krista. Jedino kroz novo rođenje možemo doći k Bogu i istinski ga upoznati. Isus je jedini put do Oca. Nitko ne dolazi k Ocu osim po Njemu.

Ali dolazi čas - i već je tu - kad će se pravi klanjaoci (štovatelji) klanjati Ocu u duhu i istini, jer Otac takve klanjaoce želi.

Bog je Duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini.

– Ivan 4:23,24

Bog je Duh i da bismo ga mogli štovati, moramo ga štovati u duhu. To znači da nije dovoljno štovati Boga svojom dušom (intelektom, osjećajima) i izvanjskim obredi-

DUH, DUŠA I TIJELO

ma. Mnogi ljudi danas idu na hodočašća ili se zavjetuju Bogu da će učiniti nešto, misleći da će to ugoditi Bogu. Mnogi misle da su time što posjećuju crkvu jednom tjedno ugodili Bogu. Čak i mnogi nanovo rođeni kršćani slave Boga i zahvaljuju mu samo kad se dobro osjećaju. Tako se ne ugada Bogu.

Bog je Duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini. Bogu možemo pristupiti jedino duhom, a ne umom ili obredima. Kako mu pristupamo duhom? Tako što vjerom prihvatimo da nas je Isus spasio na križu. Kad osoba to prihvati, ona svojim duhom susretne i upozna Boga. Tada njezin život s Bogom tek počinje i ta osoba ima mogućnost da se klanja Bogu u duhu i istini.

Vjernik koji ljubi Boga svim srcem, te ga nastoji još više upoznati, je klanjaoc koji se klanja Ocu u duhu i istini. Osoba koja se kloni grijeha i živi čist život, ugodan Bogu, klanja Mu se u duhu i istini. Takva osoba ljubi i slavi Boga u svakoj životnoj situaciji, bez obzira na okolnosti koje ju okružuju.

Tko ljubi Boga? Onaj koji svim srcem čezne za Njim, više no i za kim drugim, i koji živi prema Njegovoj Riječi.

Duša čovjeka

Duh i duša su dvije različite stvari. Biblija o tome govori vrlo jasno.

**Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja.
Ona je oštija od svakoga dvosjeklog mača
i prodire do rastavljanja duše i duha,**

**zglobova i moždine,
i može suditi nakane i misli srca.**

– Hebrejima 4:12

Dušu čine tvoje misli, osjećaji i slobodna volja.

Ako Božja Riječ može rastaviti dušu i duh, onda to dvoje nije isto. Dok si bio u svijetu, to jest dok si bio nespasen, tvoja duša je bila zamračena i prljava. Tvoje misli su bile isprazne, tvoj um zamračen i bio si daleko od Božjeg života. Pavao kaže: “Ovo sad velim i zaklinjem u Gospodinu da više ne provodite život kako ga provode pogani, u ispraznosti svoga mišljenja, zamračeni u svom razumu, otuđeni od Božjeg života zbog neznanja koje u njima vlada i zbog okorjelosti njihova srca” (Efežanima 4:17,18).

Kada si nanovo rođen, tvoj duh je nanovo rođen, on postaje potpuno nov, no tvoja duša - tvoj način razmišljanja, tvoje odluke i osjećaji nisu potpuno novi. Ti ih od tog trenutka tek trebaš početi mijenjati i obnavljati u skladu s Božjom Riječju.

**Zaklinjem vas, braćo, milosrdem Božjim da
prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu
Bogu - kao svoje duhovno bogoštovlje.**

Nemojte se prilagođavati ovomu svijetu!

**Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma
da mognete uočavati što je volja Božja:
što je dobro, ugodno i savršeno!**

– Rimljanima 12:1,2

Tvoj um je i nakon spasenja još uvijek zakrčen načinima razmišljanja ovoga svijeta i ti ne možeš jasno uočavati

DUH, DUŠA I TIJELO

što je volja Božja. U tvojim mislima još uvijek postoje stavovi koji su od ovoga svijeta, a ne od Boga. Tvoji se osjećaji u nekim stvarima protive Božjem zakonu, a niti sve svoje odluke ne donosiš u skladu s Božjom voljom. Što trebaš učiniti? Trebaš mijenjati svoju dušu u skladu s Božjom Riječju.

“Preobličavajte se obnovom svoga uma”, rekao je Pavao. Ti si taj koji trebaš mijenjati svoj um. To je tvoja odgovornost. To neće za tebe činiti niti Bog, niti pastor, niti tvoji prijatelji. Nanovo rođeni vjernik koji ne obnavlja svoj način razmišljanja može godinama, pa čak i do kraja života, ostati beba kršćanin. Duhovna zrelost ne ovisi o tome koliko dugo je netko spašen, već o tome koliko je mijenjao svoj način razmišljanja. *Zbog toga si ti odgovoran pred Bogom da se konstantno dadeš mijenjati i da obnavljaš svoj um.*

Kako obnavljati svoj um? Božjom Riječju. Čitajući Bibliju, primajući Božju Riječ, mijenjaj svoj način razmišljanja i prilagođavaj ga Božjem. Kada tvoji osjećaji izidu iz poslušnosti Bogu, dovedi ih u podložnost! Donosi svoje odluke u skladu s Božjom Riječju!

Zbog toga što um ne biva obnovljen preko noći, on i cijela duša područja su najjačih napada sotone i najjačih borbi. Davao u misli nanovo rođenih kršćana ubacuje sumnju, želeći da oni otpadnu od Boga ili da im ukrade neki blagoslov. Sumnji se, kada dođe, odmah suprotstavi! Najbolji način je taj da citiraš Božju Riječ.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Biblija kaže da “*mi posjedujemo Kristovu misao*” (1. Korinćanima 2:16). Isus je na križu platio cijenu da bismo mi imali Njegove čiste i stabilne misli. Dok obnavljaš svoj um Božjom Riječju, tvoje misli bit će sve više u skladu s Kristovima.

Kada sumnje, nečiste misli ili konfuzija dođu u tvoj um, odbij ih citirajući Božju Riječ: “*Đavle, odlazi od mene sa svojim sumnjama, jer ja imam Kristove misli.*”

Apostol Pavao nas uči da se ne prilagođavamo načinu razmišljanja koji ima svijet, već da mijenjamo svoj način razmišljanja u skladu s Božjim. Ako svijet misli da su predbračni odnosi i mijenjanje spolnih partnera normalni, ti ne moraš tako misliti, jer Bog to ne smatra normalnim, već grijehom. Ako je psovka postala prihvatljiva, ti ju ne moraš prihvatiti kao normalnu, jer je ona grijeh i negativno duhovno sjeme. Ako ljudi misle da je ludo slaviti Boga veselim pjesmama i plesom, ti ne moraš prihvatiti njihovo mišljenje jer upravo o takvom slavljenju govori Biblija.

Nemoj prilagođavati svoj način razmišljanja svjetovnom, već Božjem.

Jedna od kušnji koje mogu zahvatiti vjernika je da uđe u vezu s nespašenom osobom. U to te mogu uvući tvoj osjećaji, ali tvoj duh nikada s time neće biti zadovoljan. U Drugoj Korinćanima 6:14,15 Bog kaže: “*Ne budite s nevjernicima pod jednim te istim jarmom... Kakva postoji zajednica između vjernika i nevjernika?*” Jedina ispravna stvar koju možeš učiniti u takvoj situaciji je poslušati

Božju Riječ a ne svoje osjećaje. Kasnije ćeš i sam vidjeti da je ta odluka bila bolja za tebe. Bog će ti dati spašenu osobu koju ćeš voljeti i s kojom ćeš imati dublje, duhovno zajedništvo.

Za svaku veću odluku u životu traži Božju volju, nemoj sam donositi odluke.

Poneki se kršćani zbog neobnovljenog uma vraćaju u stari grijeh i ropstvo. Ono što im je potrebno je pokajanje, tj. obraćenje. Ivan Krstitelj bio je snažan glas koji je pozivao ljude na obraćenje.

“U ono vrijeme pojavi se Ivan Krstitelj, propovijedajući u pustinji judejskoj: ‘Obratite se – govorio je – jer je blizu kraljevstvo nebesko!’” (Matej 3:1,2).

Grčka riječ koja je u Novom zavjetu prevedena s “obratiti se” je *metanoia*. Kada je Ivan Krstitelj propovijedao: “Obratite se!”, to je značilo: *“Pokajite se – razmišljajte na drugačiji način, promijenite svoje misli, požalite na grijesima koje ste učinili i promijenite svoje ponašanje.”*

O pokajanju i obnovi uma uvelike ovisi uspješnost tvog kršćanskog života i hoda s Bogom. Slomi svoj ponos i priznaj kad si pogriješio. Promjena treba biti konstantna stvar u tvome životu.

Pazi čime ti se duša bavi - čime ti se bave misli i osjećaji, kakve odluke donosiš. Ne daj da ovaj svijet nataloži smeće u tvoje misli. Biraj koje ćeš filmove gledati, što ćeš čitati, ne sudjeluj u ispraznim razgovorima niti u ogovaranjima. Tvoj um nije kanta za smeće u koju će svijet ubacivati što želi.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

Čitaj Božju Riječ, slušaj je u crkvi, primaj je na sve načine i dopusti joj da te mijenja!

Tijelo čovjeka

Tijelo je kuća u kojoj čovjek živi. Boga ne zanima samo tvoje duhovno stanje, već i fizičko. Isus je velik dio svoje službe proveo iscjeljujući ljude od bolesti. On je umro za čitavog čovjeka - za njegov duh, dušu i tijelo. Isus je na križu ponio naše bolesti i slabosti i Njegove su nas rane iscijelile (Izaija 53:5).

Pošto ti je Bog dao zdravlje, ti ga nemoj razarati pušenjem, alkoholom, drogom, niti na neki drugi način jer je to grijeh koji uništava tvoje tijelo. Bog te želi i može osloboditi od tih ovisnosti, potrebna je samo tvoja čvrsta odluka.

Isus nas također uči da se ne brinemo tjeskobno što ćemo jesti ili piti, u što ćemo se obući. Naš se nebeski Otac brine za sve to. Znači da Bog brine da naše tijelo bude zdravo i da ima sve što mu je potrebno.

Ukoliko si napadnut bolešću ili neimaštinom, dođi hrabro pred Boga i traži od Njega ispunjenje svojih potreba jer će ti ih On dragovoljno ispuniti.

Biblija također govori da će svi spašeni jednog dana dobiti uskrсло tijelo, koje nije podložno bolesti niti smrti.

Osim o tijelu kao našem fizičkom prebivalištu, Biblija govori i o tijelu kao tjelesnosti. Poslanica Galaćanima 5:19-21,24 kaže: *“Poznata su djela tijela. To su: bludnost,*

DUH, DUŠA I TIJELO

nečistoća, raspuštenost, idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična, na koja vas unaprijed upozoravam, kako sam i prije upozorio: oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega. Oni koji pripadaju Kristu Isusu razapelili su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.”

Tijelo, odnosno tjelesnost, je skupina želja i poriva u nama koji žele postići samozadovoljstvo, vlastitu ugodu i udobnost, bez obzira na način i posljedice. Tijelo je dio tebe koji se odbija pokoriti Bogu. Zbog toga apostol Pavao uči da te prohtjeve trebamo usmrtiti ukoliko želimo slijediti Krista. To nije teško jer se tjelesni prohtjevi protivu Božjem zakonu koji je upisan u našem duhu. Mi samo trebamo donijeti odluku da u našem životu vlada duh, a ne tijelo.

Apostol Pavao jasno upozorava da oni koji čine djela tijela neće ući u Božje kraljevstvo. Znači da nas naša tjelesnost može koštati spasenja. Ne samo to, već djela tijela nanose ljagu i sramotu Tijelu Kristovom. Nedopustivo je da se nanovo rođeni kršćanin napije, drogira, psuje, bludniči, čini preljub, ljenčari, laže, sije razdor i mržnju. To ne samo da uništava njega, već i blati svjedočanstvo kršćana pred svijetom. Bog zahtijeva pokajanje od grijeha, te da s tim stvarima zauvijek raščistimo.

Bog zahtijeva od nas svetost, tj. čistoću i pomoći će nam da živimo u njoj.

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

U današnje vrijeme ljudi često sklapaju brakove zbog toga što su imali seksualne odnose i začelo se dijete. Često još nisu ozbiljno razmišljali o braku s tom osobom, ali ih je tijelo gurnulo u njega. Mnogi od tih brakova kasnije završe razvodom. Zašto? Zbog toga što su na prvo mjesto stavili svoje tjelesne želje i porive. Iz istog su razloga mnoga djeca danas abortirana, što je prije svega vrlo žalosno, ali je i grijeh koji donosi prokletstvo.

Bog je zamislio da se muškarac i žena svjesno odluče sklopiti savez doživotnog predanja jedno drugom te da otada postanu jedno - duhom, dušom i tijelom. Vjernost budućem mužu ili ženi počinje prije sklapanja braka, čak i prije nego što tu osobu upoznaš. Vanbračne seksualne odnose Bog naziva bludnošću i grijehom. Oni su izvor tjelesnog užitka, a u isto vrijeme čest uzrok abortiranja djece, spolnih bolesti, neuspjelih brakova, psihičkih i drugih poteškoća.

“Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje, to jest da izbjegavate bludnost, da svaki od vas zna steći svoju ženu s posvećenjem i poštovanjem, ne sa strašću, to jest s požudom, poput pogana koji ne poznaju Boga” (1. Solunjanima 4:3-5).

Božji moralni standardi ostaju isti. Oni se ne mijenjaju kroz stoljeća kao što se mijenjaju svjetovni standardi.

Čest uzrok problema u međuljudskim odnosima kršćana je tjelesnost. Uvijek je onaj drugi kriv, samo ja nisam. Isto se tako ponašao i prvi čovjek nakon pada u grijeh. Ponos i nepopustljivost da se mijenjaš mogu uništiti

tvoj brak i prijateljske veze. Neprijateljstva, svađa, srdžba i razdori djela su tijela koja vode i do gubitka spasenja.

Idolopoklonstvo je stavljanje bilo koga ili bilo čega drugog na mjesto koje pripada Bogu. To može biti svetac ili kip kojem se moliš, no može biti i tvoj posao, novac, neka osoba ili bilo što drugo što je zauzelo Njegovo mjesto. Zanimljivo je vidjeti da je idolopoklonstvo djelo tijela. Ono nas nuka da Boga ostavimo sa strane, a da nekom ili nečem drugom dopustimo da zauzme Njegovo mjesto u našem životu.

Bog kršćaninu ne dopušta da bude ljenčina. Biblija kaže: *“Ako tko neće da radi, neka i ne jede!”* (2. Solunjanima 3:10). Neki ljudi traže posao, a mole Boga da ga nađu. To je lijenost i raspuštenost koja dovodi do mnogih negativnih misli i djela. Bog poziva kršćanina da radi i da bude marljiv, a ne da živi na teret drugih.

Jedno od djela tijela je i vraćanje. Netko bi mogao pomisliti da se vraćanje provodi u afričkim plemenima i u primitivnom društvu. Međutim, Biblija astrologiju direktno naziva vraćanjem i osuđuje ju. *“Nek ustanu samo da te spase oni koji premjeravaju nebesa, koji promatraju zvijezde i koji svakog mjeseca proriču ono što će te snaći. Gle oni će biti poput pljeve, oganj će ih sažeći. Ni sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja plamenoga... Takvi će ti biti vraći tvoji”* (Izaija 47:13-15).

Astrologija nema znanstvenu osnovu. Njezina je osnova duhovna i iza nje stoje sile tame. Očisti svoj život od astrologije, bilo da si čitao horoskope iz puke radoznalo-

RADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

sti ili si se dublje bavio njome, jer ona vrši negativan duhovni utjecaj na živote ljudi i odvlači ih od Boga.

O djelima tijela dalo bi se još mnogo toga pisati. U svakom slučaju, onaj koji želi slijediti Boga pokajat će se na njima i izbaciti ih iz svoga života. Za one koji nemaju pokajanja, nema ni Božjeg oprostjenja.

Ljudi u svijetu nastoje naći svoje zadovoljstvo u tjelesnim stvarima. No, u njima ga nikada neće trajno naći. Čovjek je duhovno biće i pravo zadovoljstvo može doći samo iz duha, kada čovjek upozna Isusa Krista i kada ga slijedi.

Čovjek je, dakle, duh, duša i tijelo. Duh biva nanovo rođen, dušu trebamo obnavljati, a tijelo držati u podložnosti.

Duh trebaš postaviti da vlada u tvom životu. Kao kršćanin ti imaš sposobnost i odgovornost da držiš svoju dušu i tijelo u podložnosti duhu.

Svoju dušu - misli, osjećaje i slobodnu volju - podredi da služe duhu, da mu budu na pomoć.

Svoje tijelo učini robom, tako da ono ne vodi tvoj život već da bude potpuno zauzdano.

Umjesto zaključka

Budući da u ovako maloj knjižici ne možemo iznijeti sve što Gospodin želi reći svom narodu o navedenim temama ili o nekim drugim, moramo Te zamoliti da ustraješ u svojoj predanosti Kristu, Njegovoj Riječi i Crkvi. Bog će Ti po svom Duhu, službenicima i vjernicima pomoći u ostvarenju duhovnog napretka. Vrlo je važno da shvatiš kako kršćanski život nije utrka na 100 metara, već maraton! Vrijeme koje Ti je preostalo nije dovoljno za spoznavanje svega o Bogu i Njegovom planu za stvorenje. Znam da se to mnogima ne sviđa jer bi željeli odmah sve saznati. No, to ne ide tako! Isus tvrdi kako ćemo upoznati istinu ako ustrajemo u Njegovom nauku¹. Ustrajnost u predanosti i izražavanju ljubavi otvara vrata spoznaji i snazi.

Biblija je polje prepuno skrivenoga blaga. Želiš li ga pronaći, moraš početi tražiti. A ako ustraješ u tome, uvi-

---

¹ Ivan 8:31

*R*ADOSNA VIJEST GOSPODINA ISUSA KRISTA

djet ćeš kako se Bog dobro pobrinuo za tvoju sadašnjost i vječnost. On Ti u svemu želi dobar uspjeh i zdravlje¹.

Spasivši te od smrti, Gospodin Ti je dao sve što ti je potrebno za život i pobožnost². Već Te blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom³. Ti imaš sve i možeš sve u Onome koji Ti daje snagu⁴. Imaš pravo primiti iscjeljenje, oslobođenje i oproštenje. No, to se neće automatski očitovati u tvom životu. Želiš li da obećani blagoslovi postanu dio Tvoga života, morat ćeš učiti, vjerovati, primati i djelovati. A to se ne događa preko noći. Želiš li Božje blagoslove, morat ćeš se predati Gospodinu i ustrajati u Njegovom nauku. Ako živimo za Njega, On nas, korak po korak, vodi do mjesta na kojima primamo ono što nam je potrebno.

Ne postoji problem u kojem ti Gospodin ne može neka-ko pomoći. Nema područja u kojem te ne može "podići". Naučiš li živjeti na temelju vjere i djelovati u poslušnosti Riječi, slijedeći poticaje Duha Svetog, u Tvom će se životu dogoditi pozitivne promjene. Sve će postati lakše, bolje i vrijednije. Milijuni su to doživjeli, pa možeš i Ti!

Živi za Boga i surađuj s Njim pa će ti život postati mnogo bolji – i sada i u vječnosti.

Imat ćeš više mira, radosti, slobode, zdravlja, snage i uspjeha.

Znaj da je Bog DOBAR. On Ti uvijek želi samo dobro.

---

1 3. Ivanova 2

2 2. Petrova 1:3

3 Efežanima 1:3

4 Filipljanima 4:13

Gledajte nas!

g l e d a j t e n a s

Gledajte emisiju "Riječ Života" na OTV-u
četvrtkom i subotom
(vrijeme emitiranja potražite u TV programu).

Posjetite nas!

p o s j e t i t e n a s

I. Kršćanski centar "Riječ Života" ZAGREB

ADRESA SASTAJANJA: Žitnjak bb, Zagreb

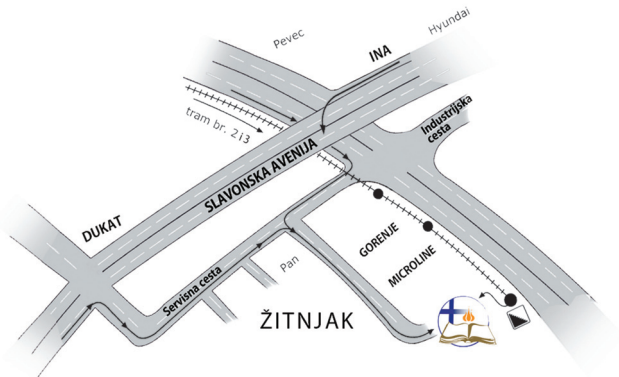
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 18h

ADRESA ZA PISMENE POŠILJKE: P.P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava

TEL: 01/2911-942

EMAIL: zagreb@rijeczivota.hr

WEB: <http://www.rijeczivota.hr/>

2. Kršćanski centar “Riječ Života” BJELOVAR

ADRESA SASTAJANJA: Trg Ante Starčevića 15, 43000 Bjelovar
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 18h
TEL: 098/964-8170, pastor Tomislav Granić
EMAIL: bjelovar@rijeczivota.hr

3. Misijska postaja “Riječ Života” ČAZMA

ADRESA SASTAJANJA: Hrvatskih branitelja b.b., 43240 Čazma
BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h
MOLITVA I SLAVLJENJE: srijedom 19 sati
TEL: 099/2727-774, Darko Janžek
EMAIL: cazma@rijeczivota.hr

4. Kršćanski centar “Riječ Života” DUBROVNIK

ADRESA SASTAJANJA: Augusta Šenoa 2, 20000 Dubrovnik
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 10h
TEL: 020/332-728 ili 091/7952789,
pastori Robert i Paola Starčić
EMAIL: dubrovnik@rijeczivota.hr

5. Misijska postaja “Riječ Života” KARLOVAC

ADRESA SASTAJANJA: Hotel Carlstadt
BOGOSLUŽJA: utorkom od 19:00
TEL: 091/3911-942, Petar Fabijanić
EMAIL: pkfabijanic@inet.hr

6. Misijska postaja “Riječ Života” KORČULA - Blato

SASTANCI se održavaju petkom, svaka dva tjedna
TEL: 091/7952-789, Robert Starčić

7. Kršćanski centar “Riječ Života” KRIŽEVCI

ADRESA SASTAJANJA: Mažuranićev Trg 5, 48260 Križevci
BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 10h
TEL: pastor Tomislav Granić 098/9648 170

8. Kršćanski centar “Riječ Života” OSIJEK

ADRESA SASTAJANJA: Opatijska 26c (JUG II), 31000 Osijek
BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom u 10h
TEL: 031/563-398
EMAIL: osijek@rijeczivota.hr, pastori Slavko i Marica Tutić

9. Kršćanski centar “Riječ Života” PULA

ADRESA SASTAJANJA: Marsovo polje b.b. (gradski stadion-sj. tribina)

BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom od 10h

TEL: 091/3911-942, Petar Fabijanić

EMAIL: pula@rijeczivota.hr

10. Kršćanski centar “Riječ Života” SISAK

ADRESA SASTAJANJA: Ulica J. J. Strossmayera 59

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 10h, MOLITVENI SASTANAK: utorkom 19 sati

TEL: 091/7674-281, pastori Milan i Monika Bajić

EMAIL: sisak@rijeczivota.hr

11. Kršćanski centar “Riječ Života” SPLIT

ADRESA SASTAJANJA: Varaždinska 53, 21000 Split

BOGOSLUŽJA: nedjeljom 10 sati

TEL: 091/5001-214, pastor Drago Zrno

EMAIL: split@rijeczivota.hr

12. Misijska postaja “Riječ Života” ŠIBENIK

ADRESA SASTAJANJA: Matije Gupca 47, 22000 Šibenik

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h

TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek

13. Kršćanski centar “Riječ Života” VARAŽDIN

ADRESA SASTAJANJA: Sajmišna 12, 42000 Varaždin

BOGOSLUŽJA: subotom 18h

TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek

EMAIL: varazdin@rijeczivota.hr

14. Kršćanski centar “Riječ Života” VIROVITICA

SASTANCI: 33000 Virovitica, po dogovoru

TEL: 098/9648 170, Tomislav Granić

15. Misijska postaja “Riječ Života” ZLATAR

49250 Zlatar

SLUŽBE: nedjeljom 18 sati

KONTAKT OSOBA: Damir Meštrović (099/5934-058) i

Marina Meštrović (091/7991-576)

k a t a l o g **Naručite!** k a t a l o g

NARUČITE
BESPLATNI KATALOG
KRŠĆANSKIH
KNJIGA, GLAZBE I
PROPOVIJEDI!

Kontakt adresa:

Kršćanski centar "Riječ Života", P.P. 205,

10040 Zagreb – Dubrava

e-mail: zagreb@rijeczivota.hr,

web: <http://www.rijeczivota.hr>

telefon: 01/2911-942, 01/6119-734